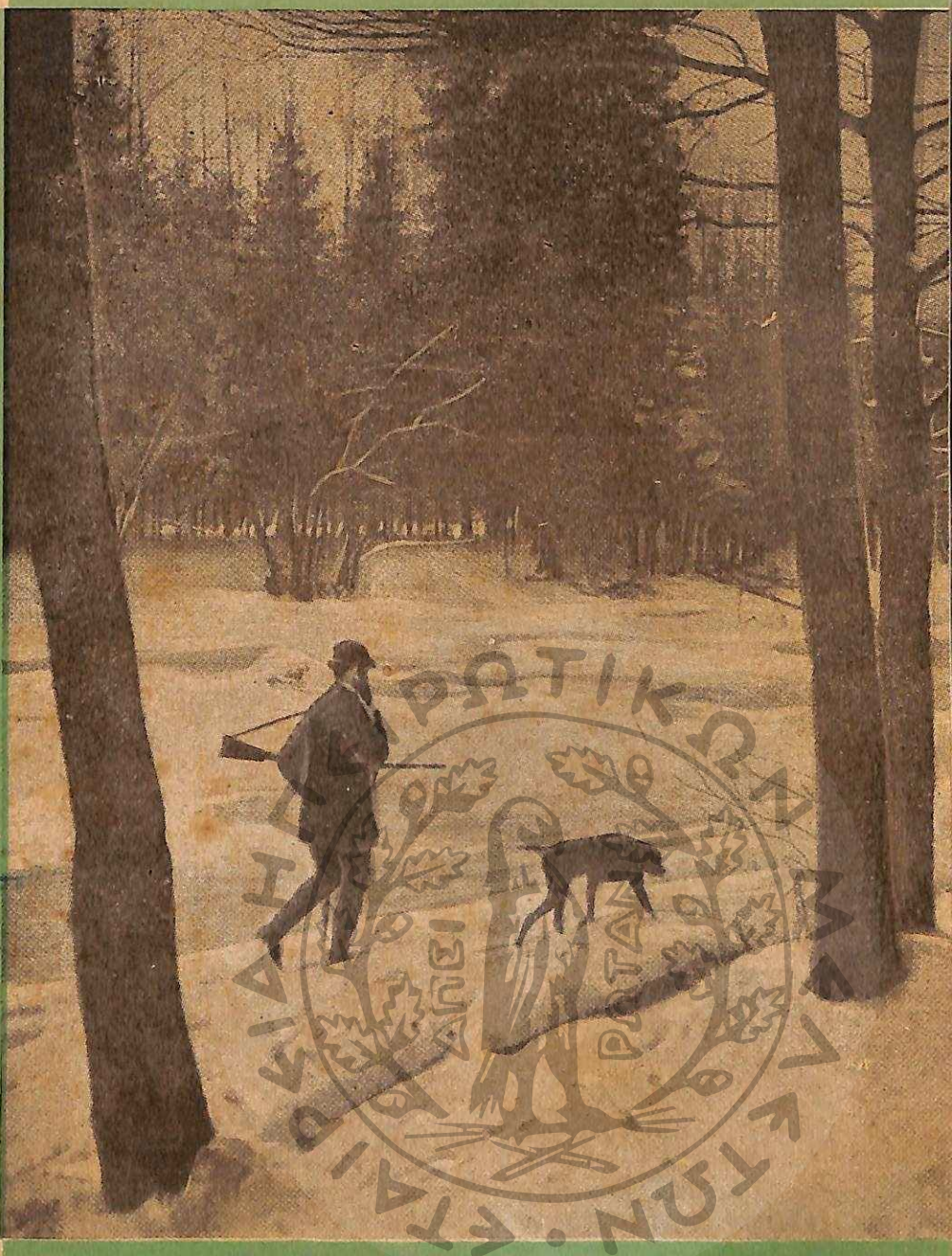
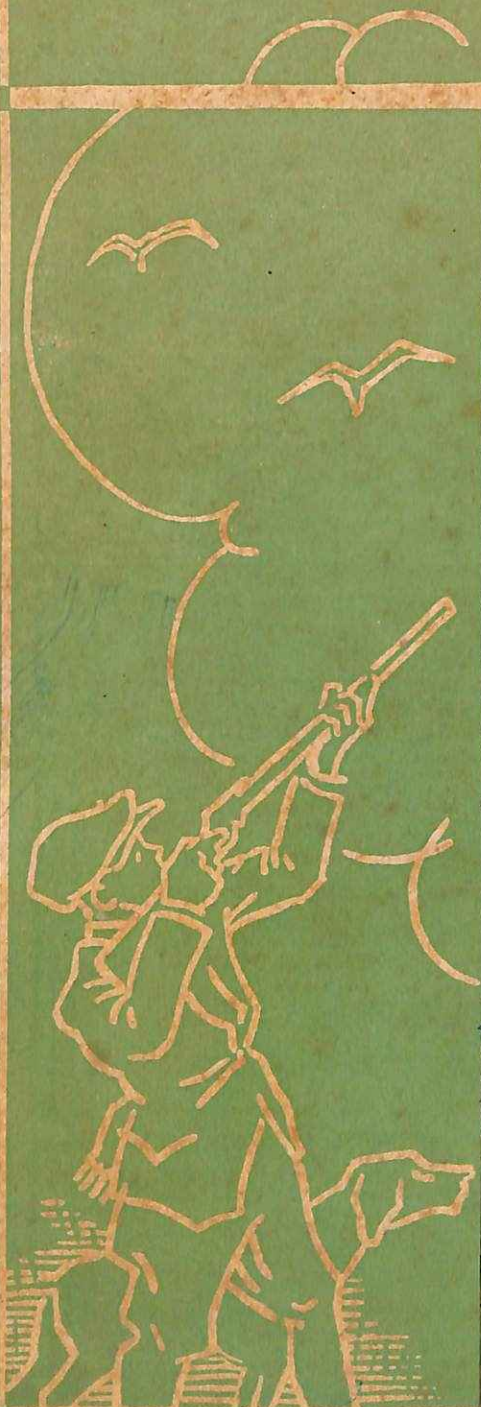

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΤΟΣ Ε' ΔΡΙΘ. 95 (6)
ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1935
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 10

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

Κεφάλαια Μετοχικά καὶ Ἀποθεματικά Δρχ. 1.203.000.000
Κιταθίσεις (τῇ 30 Ἰουλίου 1934) » 9.189.000.000

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ἐν Ἀθήναις ΥΠΟΚΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ & ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα ΚΑΙ ΡΟΝ—ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ—ΖΑΓΑΖΙΚ

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ ἐξωτερικοῦ

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκτελεῖ πάσης φύσεως τραπεζικὰς ἐργασίας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ὑπὸ ἐξαιρετικῶς συμφέροντος ὅρους. Δέχεται δὲ καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ καὶ Ταμιευτηρίου) εἰς δοχμὰς καὶ ξένα νομίσματα μετὰ ἰσὺς εὐνοϊκὰς ἐπιτόκια.

HELLENIC BANK TRUST COMPANY NEW YORK 51, MAIDEN LANE

Ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως μετὰ τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ὁλοσχερῶς κατατεθειμένα \$ 1.300.000

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΜΑΣ

Τὰ «Κυνηγετικά Νέα» ἀντιπροσωπεύονται εἰς τὰς
Ἑπαρχίας ὡς κάτωθι.

Αἰγίνα, Γ. ΜΠΡΑΟΥΝ
Ἀλεξίπολις, Γ. ΦΩΤΙΑΔΗΣ
Ἀλμυρός, ΤΡ. ΜΕΤΣΟΒΙΤΗΣ
Ἀμαλιάς, ΑΔΕΛΦΟΙ Σ. ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗ
Ἀργοστόλιον, Ε. ΚΑΔΟΓΕΡΑΤΟΣ
Βαθύ, (Σάμου) ΝΙΚ. ΜΑΣΙΣΤΑΣ
Βέρροια, Ε. ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
Βόλος, ΣΑΒ. ΦΟΥΡΤΟΥΝΙΑΔΗΣ
Γύθειον, ΒΑΣ. ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΤΗΣ
Διδυμότειχον, Δ. ΣΚΛΑΒΗΣ
Δράμα, ΘΩΜΑΣ ΠΕΤΡΟΥ
Ἐλασσών, ΒΑΣ. ΖΑΧΙΑΔΗΣ Δικηγόρος
Ἐλευθερούπολις, Β. ΓΡΑΝΙΤΣΑΣ Δικηγόρος
Ζάκυνθος, ΑΝΤ. ΣΚΟΥΡΤΑΣ Πρ. Ἐν. Κυν.
Ἡράκλειον, ΜΙΧ. ΜΑΚΡΑΚΗΣ
Θεσ)νίκη } ΕΝΩΣΙΣ ΚΥΝΗΓΩΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ
 } ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ
 } Γ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ ΜΕΓ. ΑΡΑΚΟΥΛΗ 68
Ἰωάννινα, ΓΕΩΡΓ. ΧΡΗΣΤΙΑΔΗΣ ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ
Καβάλλα, ΣΤΕΡ. ΜΟΥΤΣΟΚΑΠΑΣ Πρ. Κυν. Σουλ. Ν. Ι. Ε.
Κατερίνη, ΑΡ. ΚΟΥΡΚΟΥΜΠΕΤΗΣ
Κάρυστος, ΛΕΩΝ. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ Συμβολ)φος
Κομοτινή, ΓΕΩΡΓ. ΚΕΜΠΑΠΤΣΗΣ

Κέρκυρα, ΚΩΝ. ΜΠΑΜΙΧΑΣ
Κόνιτσα, ΑΛ. Χ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΔΗΣ
Λάρισα, Γ. ΔΑΛΘΑΝΑΣΗΣ
Λήμνος, Γ. ΠΟΛΥΤΑΡΙΔΗΣ
Μεσολόγγιον, Β. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ Δικηγόρος
Μυτιλήνη, ΑΝΤ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Πάτρα, ΕΛ. ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ Χ)κος Πρ. Κυν. Σουλ.
Πρέβεζα, ΧΡ. ΧΑΣΑΝΗΣ Γ. Γρ. Κυν. Σουλ.
Τύρνος, (Ἡλείας) Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ
Ζουφλίου, Σ. ΤΖΙΝΤΖΗΣ
Σπάρτη, Γ. ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ Δικηγόρος
Σύρος, Ν. ΣΑΡΖΕΤΑΚΗΣ Πρόεδρος Κυν. Σουλ.
Χαλκίς, Π. ΠΙΤΣΙΔΗΣ Πρόεδρος Κυνηγ. Σουλ.
Χανιά, ΓΕΩΡΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΕΞΩΤΕΡΚΟΥ

Γιοχάνεσμπουργ, ΣΤΡ. ΦΩΤΑΚΗΣ
Κνὸξβιλ, Κ. ΚΑΒΑΛΑΡΗΣ 103 W Vine Avenue
Κύπρος, ΣΩΤ. ΜΑΡΚΙΔΗΣ Δικηγόρος - Πάφος
Κων)πολις, ΗΛ. ΛΕΠΤΙΔΗΣ Sirkeci Muhurdar
Zade han 42.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν, ἐγγραφήν, ἀνανέωσιν κλπ. ἀποτανθῆτε εἰς τοὺς κατὰ τόπους
ἀντιπροσώπους μας. Δεχόμεθα αἰτήσεις δι' ὅσας πόλεις δὲν ἀντιπροσωπευόμεθα.

ΓΡΑΦΕΙΑ

Σταδίου 25 - Ἀθῆναι
Πλάτωνος 15 : Πειραιεύς
ΤΗΛΕΦ. 40-268

ΑΘΗΝΑΙ

1 Φεβρουαρίου 1935

Rue Stadion 25
Athènes - Grèce

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ

Ἰδιοκτήτης ΑΛΕΚΟΣ ΠΕΙΡΟΥΝΑΚΗΣ

Revue Mensuelle

“NOUVELLES de la CHASSE,”

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΤΗΣΙΑ... ΔΡ. 100

Κ. ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΩΝ
ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΔΡ. 300

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ... ΔΡ. ΑΓΓΛ. 0.10

ΑΜΕΡΙΚΗΣ... ΔΟΛΛ. 3.

ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ... ΔΡΑΧ. 250

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Τιμὴ φύλλου δρχ. 10

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ο ΝΕΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Χαιρετίζομεν τὴν ἀνάρρησιν τοῦ νέου Ὑ-
πουργοῦ τῆς Γεωργίας κ. Π. Δεκάζου, ὁ ὁποῖος
σημειωδῆτω ἐχορηγᾷ ἄλλοτε ἀνώτερος λει-
τουργὸς τοῦ Ὑπουργείου τούτου καὶ γνωρίζει
συνεπῶς καλῶς καὶ τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγ-
ματα.

Παρ' αὐτοῦ ἐζητήσαμεν νὰ μᾶς ἐξωτερι-
κεύσῃ τὰς σκέψεις του σχετικῶς μετὰ τὰ κυνηγε-
τικὰ ζητήματα τῆς χώρας μας καὶ τὸ θηρευτικὸν
του πρόγραμμα, ἀλλὰ μᾶς ἀπήντησεν, ὅτι δὲν κα-
τετοπίσθη εἰσεῖν εἰς τὰ τῆς θήρας ἐπιφυλαχθεῖς
νὰ δώσῃ ἡμῖν τὰς ἀπόψεις του διὰ τὸ προσεχὲς
τεῦχος.

Ὁρθὴ καὶ ἐπαινετὴ ἡ συντηρητικότης τοῦ
νέου Ὑπουργοῦ. Εὐχόμεθα μόνον νὰ μὴ παρα-
συρθῇ ἐν τῷ μεταξὺ ἀπὸ τοὺς γνωστοὺς νεκρο-
θάπτας τῆς κυνηγετικῆς ιδέας, οἱ ὁποῖοι ἔσπευ-
σαν ἅμα τῇ ἀναρρῆσει του νὰ τὸν περικυκλώ-
σουν καὶ οὕτως αἱ ἀπόψεις του—ὅπως φοβού-
μεθα—στηρικθοῦν εἰς τὴν μονόπλευρον εἰσήγη-
σιν τῶν ἀνδρῶπων τῶν ἀνεπιθυμητῶν εἰς τὴν
ὀλότητα τῶν κυνηγῶν.

ΤΟ ΔΑΣΑΡΧΕΙΟΝ ΑΤΤΙΚΗΣ

Μᾶς καταγγέλλονται πολλὰ καὶ διάφορα διὰ τὸ
Δασαρχεῖον Ἀττικῆς τὸ ὁποῖον πλησιάζει νὰ γίνῃ
κράτος ἐν κράτει, προβαῖνον εἰς διορισμοὺς φυλά-
κων θήρας τῆς ἀρεσκείας του, καὶ οὐχὶ συμφώνως
πρὸς τὸ διάταγμα, συγκαλοῦν τὰ μέλη τοῦ ταμείου
θήρας ἐκ τῶν ὑστέρων ἢ ἀραιότατα καὶ εἰς ὥρας
τοιαύτας ὥστε νὰ εἶναι ἀδύνατον εἰς ταῦτα κατὰ τὸ
πλεῖστον νὰ προσέλθουν καὶ ἐν γένει ἐπιδεικνύον
αὐταρχισμὸν οὐχὶ ἀνάλογον πρὸς τὴν ποιότητα καὶ
πρὸς τὸ πλῆθος τοῦ κυνηγετικοῦ κόσμου τοῦ ὁποῖου
δὲν εἶναι αὐθύντης, ἀλλὰ συνεργάτης, διὰ νὰ μὴ εἴ-
πωμεν ὑπάλληλος, ἐφ' ὅσον ἡ φορολογία τῶν κυνη-
γῶν εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία χρησιμεύει κατὰ τὸ πλεῖ-
στον διὰ τὴν μισθοδοσίαν τῶν δασικῶν ὁργάνων.

Ἐστὼ καὶ τὴν τελευταίαν λοιπὸν στιγμήν, ἔστω
καὶ ἂν πρόκειται ὁ νόμος νὰ μεταβληθῇ, —ἴσως μά-
λιστα ἀκριβῶς ἐὰν πρόκειται νὰ μεταβληθῇ,—κα-

λὸν εἶναι οἱ κύριοι τοῦ Δασαρχείου Ἀττικῆς νὰ
συνέλθουν καὶ νὰ αἰσθανθοῦν τὰς ὑποχρεώσεις καὶ
τὸν σεβασμὸν ποὺ ἐπιβάλλεται νὰ ἔχουν πρὸς τὰς
Διοικήσεις τῶν Κυνηγετικῶν Συλλόγων τῆς δικαιο-
δοσίας των.

ΥΣΤΑΤΗ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Καὶ ἡμεῖς καὶ ἐκλεκτοὶ μας συνεργάται ἐτόνισαν
εἰς προηγούμενα τεύχη τῶν «Κυνηγετικῶν Νέων»
τὴν ὑποχρέωσιν τὴν ὁποίαν ἔχουν οἱ κρατοῦντες τὸ
περιοδικὸν μας, νὰ ἐξοφλοῦν ταχέως τὰς συνδρο-
μὰς των.

Παρ' ὅλα ταῦτα, παρ' ὅλην τὴν γενικῶς ἀνα-
γνωρίζομένην προσπάθειάν μας διὰ τὴν συνεχῆ
βελτίωσιν τῶν «Κυνηγετικῶν Νέων», ὑπάρχουν ἀν-
θρῶποι καὶ δυστυχῶς ὑπάρχουν καὶ πολλοὶ Κυνη-
γετικοὶ Σύλλογοι, καθυστεροῦντες τὴν συνδρομὴν των
δύο καὶ τριῶν ἐτῶν, χωρὶς νὰ αἰσθάνονται καμ-
μίαν τύψιν, χωρὶς νὰ αἰσθάνονται ἐν-
τροπήν, χωρὶς νὰ ἀντιλαμβάνονται τὴν ζημίαν
μετὰ τὴν ὁποίαν ἀπειλοῦν τὰ συμφέροντα τοῦ κυνηγε-
τικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος.

Διότι—αὐτὸ τὸ λέγομεν μετὰ βαθεῖαν θλίψιν
καὶ ἀπογοήτευσιν—τὰ «Κυνηγετικά Νέα» ὑπὸ
τοιούτους ὅρους θὰ εὐρεθῶν εἰς ἀδύ-
ναμίαν νὰ συνεχίσουν τὴν ἐκδόσιν των.

Δὲν εἶναι ἀπειλὴ ἡ δέησις μας αὕτη. Εἶναι ἡ
τελευταία ἐκδήλωσις τῆς ἀπογοητεύσεώς μας.

Τὸ νὰ μὴ κερδίζωμεν ἀπὸ τὴν ἐκδόσιν μας, τὸ
νὰ καταναλισκώμεν πολὺτιμον χρόνον ἰδικόν μας
καὶ ὀλίγων ἀφιλοκερδῶν συνεργατῶν μας, τὸ νὰ
δρεπώμεν ἀπογοητεύσεις ἀπὸ ἐπισήμους καὶ ἀνεπι-
σήμους, εἶναι ἐπὶ τέλους κατὰ τὸ ὁποῖον εἶναι συνει-
θισμένον εἰς τὸν τόπον μας.

Κάθε ἀγὼν ἔχει τὸν σταυρόν του. Ἀλλὰ τὸ νὰ
στοιχίσῃ εἰς τὸ πτωχὸν βαλάντιον τοῦ Διευθυντοῦ
μας μίαν θετικὴν ζημίαν ἀρκετῶν χιλιάδων δραχμῶν
ἐτησίως ὁ ἀγὼν αὐτός, διὰ νὰ εὐρίσκονται ἐδαφίμοι
ἀμελεῖς λησμονοῦντες τὰς στοιχειώδεις ἀνθρω-
πιστικὰς ὑποχρεώσεις των, ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τοῦ
ἀνεκτοῦ.

Ἐξηγητήσαμεν λοιπὸν κάθε μέσον, κάθε παρὰ-
νεν, κάθε προσπάθειαν ἐπὶ ματαίῳ.

Ἡ παρούσα εἶναι ἡ ἀπολύτως τελευταία προει-
δοποίησις καὶ εὐχόμεθα νὰ εὐρῇ τὴν ἀρμόζουσαν
ἀπήχησιν, διὰ νὰ μὴ καταρρεύσῃ, ὅτι ἐπὶ πενταετίαν
μετὰ αἱματηρὰς προσπάθειας ἐδημιουργήσαμεν.

ΤΑ ΕΝΥΔΡΑ & ΤΑ ΤΡΥΓΟΝΙΑ

Διαδίδεται μετ' επιτάσεως και θέλομεν να τὸ πιστεύσωμεν, ἔκτος ἂν διαδίδεται μόνον και μόνον διὰ τὰ κατευνάσῃ τὰ ἐξημμένα νεῦρα και τὴν δικαιολογημένην ἀγανάκτησιν τοῦ κυνηγετικοῦ κόσμου, ὅτι μελετᾶται ἡ τροποποιήσις ὁλοκληροῦ τοῦ δασικοῦ κώδικος και συνεπῶς τοῦ Νόμου περὶ θήρας.

Καὶ ἄλλοτε εἶπομεν ὅτι τὸ θνησιγενὲς τέρας τοῦ νομοθετήματος τούτου χάρις εἰς τὰς διαφόρους εἰσηγήσεις ἐνδιαφερομένων και τοὺς διαφόρους περιορισμούς και διασκοτιστικὰς ἐρμηνείας κατήντησε τὴν θήραν προνόμιον ὀλίγων φεουδαρχῶν και ἀπεστέρησεν ἰδίως τὴν πλειονότητα τῶν κυνηγῶν τοῦ δικαιώματός των ἐπὶ τῶν διαβατικῶν.

Δι' αὐτὸ λαμβάνομεν εἰς τὸ γραφεῖον μας ἑκατοντάδας ἐπιστολῶν συνδρομητῶν μας και ὁργανώσεων αἱ ὁποῖαι παρακολουθοῦν τοὺς ἀγῶνας μας ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν «Κυνηγετικῶν Νέων» και διὰ τῶν ὁποίων ἐπιστολῶν ζητεῖται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ θήρα τῶν ἐνύδρων και πέραν τοῦ Φεβρουαρίου, ἀποκλειστικῶς και μόνον εἰς τὰς ἐλώδεις ἐκτάσεις και τὰς λίμνας, ὡς και τὴν θήραν τῶν τρυγόνων τὴν ἀνοιξιν διὰ τὴν Πελοπόννησον και τὴν Ἀττικὴν, ἔστω και εἰς δασώδεις και οὐχὶ καλλιεργημένας περιφερείας.

Ἄν και τὰ τοπικὰ Συμβούλια θήρας υἰοθετοῦν τ' ἄνωτέρω, δὲν βλέπομεν διατὶ νὰ μὴ γίνῃ ἀποδεκτὴ ἡ ἐπιθυμία τῶσων κυνηγῶν, τροποποιουμένου—ἐγκαίρως ὅμως—τοῦ περὶ θήρας Νόμου.

Κατωτέρω δημοσιεύομεν ἑγγραφον διαμαρτυρίας τοῦ Κυνηγετικοῦ Συλλόγου Καλαμῶν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, διὰ τὰς ἀπαγορευτικὰς διατάξεις τοῦ καταθλιπτικοῦ Νομοθετήματος τοῦ γνωστοῦ Γερουσιαστοῦ.

«Ἐχομεν τὸ ἀτύχημα ἐν τῇ πεδινῇ περιοχῇ τῆς πόλεως Καλαμῶν Ἀσπροχώματος-Μεσσήνης και ἐν ταῖς ἐλώδεις και λιμνώδεις και παραποταμίους ἐκτάσεσι ταύτης, ἔνθα θηρεύει ὁ Κυνηγετικὸς Σύλλογος Καλαμῶν ὡς και ὁ τῆς πόλεως Μεσσήνης, νὰ μὴ διέρχονται περὶ ἄσματα τρυγόνων κατ' Αὐγουστον Σεπτέμβριον και Ὀκτώβριον ἑκάστου ἔτους οὐδὲ και ὁρνύγων οὐδὲ και μπεκατσῶν κατὰ τοὺς μῆνας Ὀκτώβριον-Ἰανουάριον, ὡς ἀλλαχοῦ παρατηρεῖται, οὐδὲ και νὰ ὑπάρχουσι ἄλλα ἐνδημικὰ θηράματα λαγωοὶ και πέρδικες, διὰ τὴν προστασίαν τῶν ὁποίων τὰ μέγιστα ἐνδιαφέρεται και ὁ Σύλλογός μας.

Ἀλλὰ τὰ μόνα θηράματα ἅτινα παρατηροῦνται και εἰς ἐλαχίστην πάντοτε ποσότητα ἐν τῇ πεδινῇ

περιφερείᾳ μᾶς εἰσιν.

1) Τὰ ἐνύδρα και παρυδάτια πτηνὰ ἅτινα ἐμφανίζονται ἀπὸ μέσα, Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Ἀπριλίου ἑκάστου ἔτους ὅτε ἡ ἄνω πεδινὴ περιφερεία μας κατακλύζεται ἐξ ὁμβρῶν ὑδάτων.

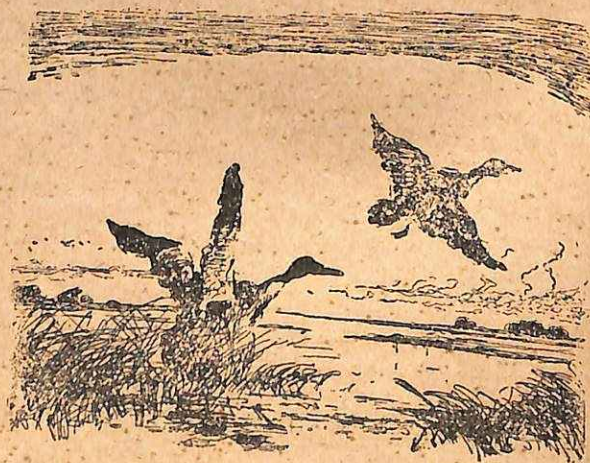
2) Αἱ τσιχλαὶ αἰτίνες κατὰ τοὺς μῆνας Φεβρουαρίου και Μαρτίου κατέρχονται ἐκ τῶν μεμαρυσμένων τῆς πόλεως ὁρέων και

3) Αἱ τρυγόνες αἰτίνες διέρχονται ἀπὸ 15 Ἀπριλίου μέχρι 20 Μαΐου ἑκάστου ἔτους ἐκ τῶν μερῶν τούτων, σπανιωτάτῃ δὲ τοῦ κανόνος τούτου δύναται νὰ παρατηρηθῇ ἐξαίρεσις, πλὴν ὅμως τὰ θηράματα μπεκατσῶν, ὁρνύγων και τρυγόνων κατὰ τὰς ἄνω μὴ ἀπαγορευομένας ἐποχὰς ἑκάστης κυνηγετικῆς περιόδου δὲν δύναται νὰ ὑπερβῶσι τὰ 100 κατὰ τοὺς ἐπιεικεστέρους ὑπολογισμούς μας, ἐν τῇ περιφερείᾳ μας.

Δεδομένου λοιπὸν ὅτι κατὰ τὸν ἰσχύοντα Νόμον περὶ θήρας, ἡ κυνηγετικὴ περίοδος ἀρχεῖται ἀπὸ 16 Αὐγούστου και λήγει τέλος Φεβρουαρίου και ὅτι δύναται τοῦ ἀρθροῦ 18 τοῦ Νόμου 5785 περὶ θήρας ἀπηγορεύθῃ τελείως ἡ θήρα ἐνύδρων, παρυδατικῶν και τρυγόνων, ὁ Σύλλογος Καλαμῶν ὡς και ὁ τῆς πόλεως Μεσσήνης και λοιπῶν περιχώρων ἀπαγορευτικῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 18 τοῦ ἄνω Νόμου, κατεδικάσθη εἰς τελείαν ἀπραξίαν μαρμασὸν και ἀποχὴν ἀπὸ πάσης θήρας.

Παρὰ δὲ τὰς ἐπανειλημμένας διαμαρτυρίας μας δὲν κατώρθωσεν νὰ πείσῃ τὸ Ὑπουργεῖον ὅπως δεχθῇ τὴν ἄνω δικαίαν αἴτησιν και τροποποιήσῃ τὸν ἄνω ἀπαγορευτικὸν Νόμον, οὐ ἔνεκεν και ἡναγκάσθη ὁ σύλλογός μας ὡς και ὁ τῆς γείτονος Μεσσήνης και λοιπῶν περιχώρων ὑφιστάμενοι τοιοῦτοι, εἰς ἐνδειξιν παραπόνου και διαμαρτυρίας νὰ μὴ συνεργασθῶσι μετὰ τοῦ Ὑπουργείου, μέχρις ἀποδοχῆς τῶν ἄνω δικαίων και λογικῶν αἰτημάτων του.

Ἐπειδὴ ἡ ἀπαγόρευσις τῆς θήρας τῶν ἄνω πτηνῶν (ὕδροβίων, παρυδατικῶν, τσιχλῶν, τρυγόνων κλπ.) ἐν ταῖς λιμνώδεις, παραποταμίους ἐλώδεις και παραθαλασσίους ἐκτάσεσι τῆς πόλεως Καλαμῶν

Ἀσπροχώματος Μεσσήνης εἶναι τελείως ἄσκοπος ἄδικος και ἀδικαιολόγητος.

1) Διότι και γενικώτερον ἐξεταζομένου τοῦ ζητήματος ἡ θήρα τούτων διὰ πυροβόλου ὅπλου δὲν ἀπαγορεύεται διὰ διεθνῶν συνθηκῶν μετ' ἄλλων ξένων Κρατῶν, μετ' ὧν ἔχομεν συμβληθῇ, καθόσον εἰς ἅπαντα τὰ κράτη ταῦτα ἡ θήρα τούτων ὡς εἶναι γνωστὸν τῷ Ὑπουργείῳ, ἐπιτρέπεται ἐλευθέρως και μάλιστα εἰς εὐρύτεραν κλίμακα και διὰ δικτύων και πέραν τῶν ἄνω ἐποχῶν (Πολωνία, Ἰταλία κλπ.).

2) Διότι πρόκειται περὶ διαβατικῶν πτηνῶν ἅτινα οὔτε γεννῶσιν, οὔτε διαμένουσι μονίμως ἐν τῇ περιφερείᾳ μας ἀφοῦ και ἀπὸ Ἰουλίου ἀποστραγγίζονται τὰ ὕδατα ταῦτα και ἄσκοπος τούτου ἔνεκεν και ἀδικαιολόγητος ἐστὶν ἡ προστασία των.

3) Διότι ταῦτα ἐξαιρετικῶς διὰ τὴν περιφέρειαν τῆς πόλεως Καλαμῶν Ἀσπροχώματος Μεσσήνης εἰσιν τὰ μόνα θηράματα ἅτινα ὑπάρχουσιν και ἀπαγορευομένης τῆς θήρας τούτων ὁ Σύλλογος ἡμῶν ὡς και ὁ τῆς πόλεως Μεσσήνης καταδικάζονται εἰς ἀποχὴν ἀπὸ πάσης θήρας μὴ δυνάμενοι νὰ θηρεύσωσιν ὡς μὴ ὑπαρχόντων κατ' ἄλλας ἐποχὰς ἄλλων πτηνῶν.

4) Διότι ἡ θήρα τούτων κατὰ τὰς ἄνω ἐποχὰς ἀποτελεῖ τὴν μόνην εὐχάριστον περίοδον διὰ τὴν ἀσκήσιν τοῦ τοιούτου ἀθλήματος, ὅσον και διὰ λόγους υγιεινῆς και ἡ ἀπαγόρευσις τῆς θήρας τούτων κατὰ τὴν ἄνω ἐποχὴν ἐπιφέρει τὸ μεγαλύτερον πλῆγμα εἰς τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου.

5) Διότι εἶναι ἀδικαιολόγητος και ἄσκοπος ἡ ἀπαγόρευσις τῆς θήρας τούτων και εἰς τὰς λιμνώδεις ἐλώδεις και παραθαλασσίους και παραποταμίους ἐκτάσεσι ἀφ' ἐνός μὲν διότι ἐνδημικὰ θηράματα (λαγωοὶ πέρδικες κλπ.) ἅτινα χορίζουν προστασίας ἐν τῇ ἄνω περιοχῇ δὲν ὑπάρχουσι, ὥστε νὰ ὑπάρχῃ ὁ φόβος ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ φρονεῖν τοιοῦτου εἶδους θηράματα κατὰ τὰς ἄνω ἐποχὰς και ἀφ' ἑτέρου οὐδὲ και βλάβῃ ἐπὶ τῶν ἐλωδῶν και παραποταμῶν και λιμνωδῶν ἐκτάσεων δύναται νὰ ἐπέλθῃ ἀφοῦ πρόκειται περὶ ἐκτάσεων κατακλυζομένων ὑπὸ ὑδάτων κατὰ τὰς ἄνω ἐποχὰς χέρσων και ἀκαλλιεργήτων.

6) Διότι ἡ τοιαύτη ἀπαγόρευσις ἐπιφέρει ζημίας εἰς τὸ δημόσιον καθόσον θέλουσιν αἰσθητῶς μειωθῇ αἱ πράξεις τοῦ δημοσίου ἐκ τῆς φορολογίας τῶν σκαγίων και πυρίτιδος ἐκ τῆς μὴ καταναλώσεως τούτων ὑπὸ τῶν κυνηγῶν ἄλλως και σημαντικῶς θέλει σὺν τῷ χρόνῳ μειωθῇ και ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀδειῶν θήρας ἐξ ὧν ἐπίσης πολὺ θέλει ζημιωθῇ τὸ δημόσιον και

7) Διότι ταῦτα εἰσιν ἐπιβλαβῇ εἰς τὴν Γεωργίαν και οὐχὶ ὀφέλιμα.

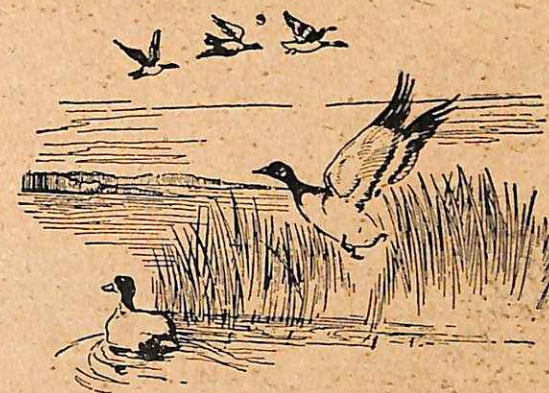
Ἐπειδὴ δι' ὅλους τοὺς ἄνω λόγους ἡ αἴτησις εἶναι δικαία και δεδαιολογημένη. Διὰ ταῦτα Παρακαλεῖ ὁ Κ. Σ. Καλαμῶν τὸ Ὑπουργεῖον ὅπως λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὸ δίκαιον τῆς ἄνω αἰτήσεως του εὐαρεστηθῇ και ὑποβάλῃ κατὰ τὴν συγκληθησομένην προσηλὴ σύνοδον τῆς Βουλῆς σχετικὸν καταπεῖγον Νομοσχέδιον περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄνω ἀπαγορευτικῶν Νόμων 5785 και 5728 κλπ. περὶ θήρας και ἐπιτραπῇ ἐντὸς τῆς πεδινῆς περιοχῆς τῆς πόλεως Καλαμῶν Ἀσπροχώματος-Μεσσήνης και γενικώτερον ἐν ταῖς παραθαλασσίους λιμνώδεις βαλ-

τώδεις και παραποταμίους ἐκτάσεσι

α) Ἡ μὲν θήρα τῶν ἐνύδρων και παρυδατικῶν πτηνῶν ἀπὸ 16 Αὐγούστου μέχρι 30 Ἀπριλίου συνεχῶς μετὰ κυνηγετικοῦ κυνός.

β) Τῶν τσιχλῶν ἀπὸ 16 Αὐγούστου μέχρι τέλους Μαρτίου και

γ) Τῶν τρυγόνων ἀπὸ 16 Αὐγούστου μέχρις 20 Μαΐου και δυνηθῶσιν οὕτω τὰ μέλη του και θηρεύσωσι κατὰ τὴν τρέχουσαν κυνηγετικὴν περίοδον και πάντως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰδίων ἰσχυουσῶν ἀδειῶν θήρας.»

K.K. KYNHGOI

H RHEINISCH-WESTFALISCHE
SRENGSTOFF A. G. BERLIN

Παρουσιάζει κατὰ τὴν ἐφετεινὴν κυνηγετικὴν περίοδον τὸ φυσίγγιον τῆς SCHWARZ
WAIDMANNSSHEIL.

(ΜΑΥΡΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ)

Τὸ τελειότερον φυσίγγιον τῆς ὀφελίου.

Τὸ γνήσιον φυσίγγιον POTTBA'IA εἶναι ἀφθαστον εἰς ταχύτητα, διάρρησιν, ἀκρίβειαν και σταθερότητα ἀποτελεσμάτων.

Εἶναι διεθνῶς παραδεδεγμένον ὅτι ἀποτελεῖ ἀπὸ ἐτῶν τὸ ἰδανικὸν φυσίγγιον, τὸ ὁποῖον ικανοποιεῖ και τὸν πειθὸ ἀπαιτητικῶν κυνηγῶν.

Τὸ γνήσιον φυσίγγιον POTTBA'IA φέρει ἐπὶ τῆς τῆρας σκαγίων τὰ ὡς ἄνω διακριτικά, και οὕτω ἀποφεύγετε τὰς ἐπικινδύνους ἐγχαρίους ἀπομιμήσεις.

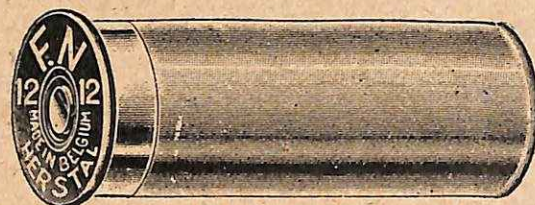
ΤΕΧΝΙΚΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ

ΟΙ ΜΕΤΑΛΛΙΝΟΙ ΚΑΛΥΚΕΣ

Εἰς παρελθόντα τεύχη τῶν «Κυνηγετικῶν Νέων» εἶχα ἀναγγεῖλῃ τὴν μεγάλην ἐπανάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν τελευταίως ἐπιδίδονται σοβαρότατα ἐργαστάσια τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ Βελγίου ἰδίως, σχετικῶς μὲ τὴν μεταβολὴν τῶν καλύκων διὰ τὰ κυνηγετικά ὄπλα.

Ὁ χαλκὸς καὶ τὸ ἀλουμίνιον ἐλήφθησαν ὡς βάσεις διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν νέων φυσίγγιων τῶν ὁποίων, ὅπως καὶ πρὸ μηνῶν ἔγραφα, τὰ πρῶτα δείγματα τὰ δοθέντα εἰς τὴν χρῆσιν τῶν εἰδικῶν εἶχον προκαλέσῃ μεγάλον ἐνθουσιασμόν.

Ἰδίως τὰ νέα αὐτὰ φυσίγγια συνεκέντρωναν σπουδαίας ιδιότητας διότι ἦσαν ἐλαφρά, ἤμποροῦσαν νὰ γεμίζωνται πολλὰς φορὰς καὶ ἦσαν ἐνδεδειγμένα διὰ τὰ ὑγρὰ κλίματα, διότι ἦσαν ἀπολύτως

CARTOUCHE F.N. METALLIQUE

"METAL STAR,"

Οἱ νέοι ἐκ μετάλλου κάλυκες

ἀδιαπέραστα καὶ μέσα εἰς τὸ νερὸ ἀκόμῃ πίπτοντα.

Ἡ τελευταία τῶν ιδιότης τὰ ἔκαμνε πολύτιμα καὶ δι' ὅλους ἡμᾶς τοὺς ἀκαταστάτους κυνηγούς, οἱ ὅποιοι συχνὰ βάζομεν φυσίγγια εἰς τὶς τσέπες μας ὅπου οἱ ἰδρώτες καὶ αἱ ἀδηλοὶ ἀναπνοαὶ τοῦ σώματος τὰ ἐπηρεάζουν ἢ τοποθετοῦμεν τὰ πυρομαχικά μας χωρὶς νὰ προσέξωμεν ἂν τὸ μέρος τὸ ὁποῖον ἐξελέξαμεν εἶναι ἀπολύτως στεγνόν.

Ἐπειδὴ δὲ τὰ νέα αὐτὰ φυσίγγια ἔχουν τὰ τοιχώματα πολὺ λεπτότερα, αἱ διαστολαὶ ἦσαν πολὺ ὀλιγοτέρας ἀπὸ τὸ χαρτόνι, ἐγένετο δὲ καὶ μικρὰ οἰκονομία πυριτίδος, καὶ ἐθεωροῦντο κατὰ ταῦτα πλεονεκτοῦντα. Ἀλλὰ ὁ πρῶτος ἐνθουσιασμός καὶ ἡ μεγάλη συζήτης ἡ ὁποία προεκλήθη διὰ τὰ φυσίγγια αὐτὰ εἰς ὅλον τὸν Εὐρωπαϊκὸν τύπον ἔκαμε περισσότερον προσεκτικὸς τοὺς εἰδικούς ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐπερίμεναν τὴν τελευταίαν λέξιν οἱ κυνηγοὶ διὰ νὰ ἀρχίσουν χρησιμοποιοῦντες τὰ φυσίγγια αὐτά.

Τὰ τελευταία ἄρθρα τὰ ὁποῖα διαβάξω εἰς τὰ Γαλλικά, Ἱταλικά καὶ Βελγικά περιοδικὰ τοῦ κυνηγίου χύνουν ὀλίγο κρῖο νερὸ εἰς τὸν πρῶτον φλογε-

ρὸν ἐνθουσιασμόν καὶ ἂν δὲν καταδικάζουν τὰ νέα φυσίγγια, δημιουργοῦν ὅμως τόσα προβλήματα διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ὥστε νὰ ἀπομακρύνουν τὴν χρῆσιν τῶν ἀπὸ τὸ πολὺ κοινὸν δι' ἀρκετὸν χρόνον τώρα. Διότι οἱ εἰδικοὶ ἀπεφάνθησαν ὅτι εἶναι ἀναμφισβητήτως μεγάλα τὰ προσόντα τῶν νέων φυσίγγιων, ἀλλὰ ἀκριβῶς μερικὰ ἀπὸ τὰς ιδιότητάς τῶν τὰ καθιστοῦν δύσχρηστα.

Ληλαδὴ ἡ λεπτότης τοῦ ὕλικου ποὺ κατασκευάζονται κάμνει τὸ ἐσωτερικὸν τῶν πλατύτερον καὶ συνεπῶς δι' ἓνα π. χ. φυσίγγιον τῶν 12 calibres χρειάζεται νὰ χρησιμοποιοῦνται τάπες τῶν 10 calibres. Ἐκεῖ ὅμως ἀρχίζει ἓνα ἄλλο πρόβλημα. Ἡ τάπες αὐτὲς πρέπει νὰ εἶναι πάρα πολὺ μαλακὲς καὶ ἐλαστικῆς ποιότητος καὶ συνεπῶς πολὺ ἀκριβώτερες διὰ νὰ βγοῦν ἀπὸ τὸ κοινὸν μέρος τῆς κάννης. Ἀλλὰ ὅσον καὶ ἂν ἐπιτευχθῇ τοῦτο, ἄλλο πρόβλημα γεννᾶται. Τὸ ὅτι δηλαδὴ ἡ δυσκολία τῆς ἐξόδου τῆς τάπας προκαλεῖ στενοχωρίαν εἰς τὴν ἐξοδὸν τῶν σκαγιῶν καὶ ὁ εἰδικὸς ὁ ὁποῖος ὁμιλεῖ διὰ τὸ πρόβλημα αὐτὸ κίμνει μίαν ὁραίαν παραβολήν.

«Τὰ σκάγια εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν, λέγει, παθαίνουν ὅτι παθαίνει τὸ κοινὸν ἐνὸς θεάτρον τὸ ὁποῖον ὑποχρεοῦται νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ μίαν στενὴν ἐξοδόν. Παθαίνει ἀσφυξίαν. Συνωστίζεται πάρα πολὺ. Ἔτσι καὶ τὰ σκάγια στενοχωροῦμενα χάνουν πολὺ ἀπὸ τὴν βλητικὴν τῶν ικανότητα καὶ τὴν ὁμαλὴν συγκέντρωσιν τῶν».

Αἱ γνώμαι λοιπὸν τῶν εἰδικῶν κατέληξαν εἰς τὸ νὰ μικρύνουν τὸ μᾶκρος τῶν φυσίγγιων αὐτῶν διότι ἄλλο πρόβλημα θὰ ἐδημιουργεῖτο ἂν εἶχαν μᾶκρος 70 ὅτε δὲν θὰ ἠνοίγοντο ἐντελῶς τὰ χεῖλη τῶν ἐμποδιζόμενα ἀπὸ τὴν θαλάμην. Καὶ ἐπειδὴ ὅλα αὐτὰ τὰ προβλήματα ἀποτελοῦν μίαν ἄλυσον ζητημάτων βλητικῆς τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ὑποδείξεων ἦτο νὰ χρησιμοποιοῦνται τὰ φυσίγγια αὐτὰ ὡς ἀπλὰ χωρὶς θαλάμην.

Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐκρίθη ἐνεπαρκὲς καὶ θὰ ὑποχρεοῦτο ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θὰ ἐχρησιμοποίησε τοιαῦτα φυσίγγια νὰ ἐπιθεωρῇ καθε φορὰν τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ὅπλου τοῦ μήπως ἔμεινε μέσα εἰς τὴν κάννην καθεὶς μία τάπα ἡ ὁποία ἂν ἦτο μάλιστα ἀπὸ χαρτόνι θὰ ἠμποροῦσε μὲ τὴν νέαν τουφεκίαν νὰ δημιουργήσῃ κινδύνους ἀμετρήτους.

Τοιοτοτρόπως ἀπὸ δυσκολίας εἰς δυσκολίαν καὶ ἀπὸ προβλήματος εἰς πρόβλημα οἱ εἰδικοὶ κατέληξαν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι διὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἐπιτυχῶς καὶ ἀκινδύνως τὰ φυσίγγια αὐτὰ καὶ νὰ ἀναπτύξουν ὅλας τὰς ἀναμφισβητήτους ιδιότητάς ὑπεροχῆς ἀπὸ τὰ κοινὰ καὶ γνωστὰ ὡς τώρα φυσίγγια ἀπὸ χαρτόνι, πρέπει νὰ μεταχειριζόμεθα τουφεκία εἰδικῶς κατασκευασμένα.

Ἀλλὰ τοῦτο βέβαια δὲν θὰ ἦτο οὔτε εὐκόλον διὰ τοὺς περισσοτέρους τῶν κυνηγῶν, οὔτε θὰ προήγε τὴν υπόθεσιν τῶν φυσίγγιων ἀπὸ ἀλουμίνιον ἢ ἄλλο μέταλλον.

Μὲ ὅλα αὐτὰ δὲν σημαίνει ὅτι τὰ ἐργαστάσια

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΓΟΥΝΑΡΙΚΩΝ ΤΩΝ ΖΩΩΝ ΠΟΥ ΦΟΝΕΥΕΤΕ

Ἡ βιομηχανία τῆς κατεργασίας τῶν δερμάτων εἶνε ἀπὸ τὰς παλαιότερας ποὺ ἐπενόησεν ὁ ἄνθρωπος, ἀφ' οὗ ἐφόνευσε πρὸς διατροφήν του τὰ πρῶτα ζῶα καὶ ἐσκέφθη νὰ προστατεύσῃ τὸ σῶμά του ἀπὸ τοῦ ψύχους διὰ τῆς χρησιμοποίησεως τῆς δορᾶς αὐτῶν.

Τὰ κατὰ διαφόρους περιόδους εὐρεθέντα διάφορα ὄργανα ἐντὸς προϊστορικῶν κοιτασμάτων, ἔστρα πετρῶν, στελέχη καὶ βελόναι κοκκάλιναι, πόρπαι ἀπὸ ὀρεῖχαλκον, ὅμοια πρὸς ἐκεῖνα ποὺ χρησιμοποιοῦνται ἀκόμῃ καὶ σήμερον διὰ τὰς ἰδίας χρήσεις παρὰ τῶν φυλῶν, ποὺ εἰρήσκονται εἰς τὴν κατατάτην βαθμίδα τοῦ πολιτισμοῦ, μᾶς διδάσκουν μὲ ποῖον τρόπον οἱ προϊστορικοὶ μας πρόγονοι κατεργάζοντο τὰς δορὰς τῶν ζώων, ποὺ ἐσκότωναν κατὰ τὰς κινήσεις των.

Τὰ ἔστρα ἐχρησίμευαν εἰς τὸ νὰ ξύνουν τὰ δέρματα καὶ νὰ τὰ καθιστοῦν μαλακώτερα, αἱ βελόναι εἰς τὸ νὰ τὰ συρράπτουν καὶ αἱ πόρπαι εἰς τὸ νὰ συγκρατοῦν αὐτὰ ἐπὶ τῶν ὤμων.

Οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἐγνώριζον τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν δερμάτων καὶ τῶν γουναρικῶν, εἴμπορει δὲ κανεὶς νὰ εἴπῃ, ὅτι καὶ ὅλοι οἱ ἄγριοι λαοὶ ἀκόμῃ γνωρίζουν νὰ ἐπεξεργάζονται τὰ δέρματα, ἄλλοι μὲν ἀλοφόντες αὐτὰ μὲ λιπαρὸν παρασκευάσμα ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου τῶν ζώων, ἄλλοι δὲ μὲ λίπος ἢ καὶ μὲ ὄξυνον γάλα.

ποὺ ἀνέλαβον τὴν ἐπανάστασιν αὐτὴν ἐγκατέλειψαν τὰς ἐρεῦνας των. Τὰ φυσίγγια ἀπὸ μετάλλου ἔχουν θεωρητικῶς μεγάλα προσόντα ἀλλὰ ἡ γενικὴ χρῆσις ποὺ τὸν καὶ ἡ ἀντικατάστασις τῶν φυσίγγιων ἀπὸ χαρτόνι ἡ ὁποία ἐφάνη πρὸς στιγμὴν καὶ πρὸ ὀλίγων μηνῶν ὡς ζήτημα εὐκόλον νὰ ἐπιτύχῃ, φαίνεται ἀπομακρυνόμενον διὰ πολὺν ἀκόμῃ καιρὸν.

Πᾶνος Σ. Σαββίδης

Εἰς τὴν κεντρὴν Ἀσίαν ταριχεύουν καὶ καπνίζουν τὰ δέρματα, ἐκθέτοντες αὐτὰ ἐπὶ χρονικόν τι διάστημα ἐπάνω ἀπὸ τὰς ἐστίας, ποὺ τροφοδοτοῦνται μὲ ξύλα.

Ἡ φαινύλη, ποὺ ἐκλύεται ἀπὸ τὴν καῦσιν αὐτὴν, προσκολλάται ἐπὶ τοῦ δερματος καὶ ἐνθὺ τὸ ξηραίνουν οὕτω τὸ καθιστοῦν ἐν ταυτῇ καὶ ἄσηπτον.

Οἱ ἀρχαῖοι Μεξικανοί, τῶν ὁποίων ὁ πολιτισμὸς ὑπῆρξεν ἄλλοτε τόσον προηγμένος, ἐβυρσοδέφουν τὰ δέρματα μὲ τὰ φυμάτια φυτοῦ τινος, εἶδους ὀξαλίδος (rumex hymenosepalus).

Αἱ ἀφρικανικαὶ φυλαὶ γνωρίζουν κάλλιστα τὴν βυρσοδεφίαν καὶ δίδουν εἰς τὰ δέρματα ὁραῖους χρωματισμούς. Εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν ὑπάρχει πληθώρα καὶ μεγάλη ποικιλία ἄλλως τε φλοιῶν, ξύλων, καρπῶν καὶ ριζῶν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον δευσιδῶν, τὰς ὁποίας χρησιμοποιοῦσιν συχνάκις μὲ πολλὴν τέχνην.

Ἀπὸ τῶν φυτικῶν τοῦτον ἀποικιακὸν τῆς πλοῦτον ἢ γηραιᾶ Εὐρώπῃ θὰ ἠμπορούσε πολλὰ νὰ ὠφεληθῇ, διὰ νὰ

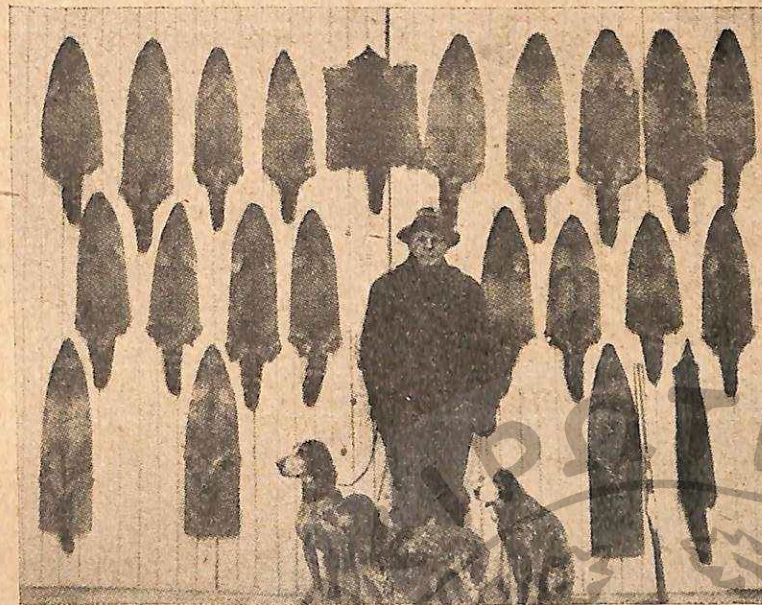
προστατεύσῃ τὰ δάση τῆς ἀπὸ τῆς καταστροφῆς ποὺ τὰ ἐπαπειλεῖ.

ΑΠΛΟΥΣ ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΔΕΡΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΓΟΥΝΑΡΙΚΑ

Τὰ μικρὰ θηλαστικά ποὺ σκοτώνουν οἱ κυνηγοί, ἢ ποὺ σφάζονται εἰς τὰ σφαγεῖα, πρέπει νὰ ἐκδέχονται μὲ προσοχήν τὰ μαλλιά των ἔχουν ἀρκοῦσαν ἀξίαν, ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέπεται νὰ χάνωνται καὶ τῶν πλεόν κοινῶν ἀκόμῃ ζώων.

ΕΚΔΟΡΑ

Ἐμπορεῖ κανεὶς νὰ γδάρῃ τὰ ζῶα κατὰ τρεῖς διαφόρους τρόπους : 1) Σχίζων τὸ δέρμα κατὰ μήκος, 2) ἀρχίζων ἀπὸ τὰ ὀπίσθια, καὶ 3) ἀρχίζων ἀπὸ τὸ στόμα.

Ὁ δόκτωρ Χάρλερ κατεργάζεται μόνος του τὰ γουναρικά τῶν θηραμάτων ποὺ φονεύει

1) *Ἡ κατὰ μήκος ἐκδορά γίνεται ὡς ἀκολούθως :*

Διαθέτουν τὸ ζῶον μὲ τὴν εἰρήνην πρὸς τὸ ἔδαφος καὶ τὸ στερεώνουν. Ὁ ἐκδέρων, μὲ ἓνα μαχαίρι κοπτερόν διασχίζει κατὰ μήκος τὸ δέρμα εἰς τὸ μέσον τῆς κοιλίας, ἀρχίζων ἀπὸ τῶν σιαγόνων καὶ καταλήγων εἰς τὴν βάσιν τῆς οὐρᾶς· προσέχει ὅμως νὰ προφυλάξῃ τὰ γεννητικὰ ὄργανα, (τὰ ὁποῖα ἔχουν σημασίαν διὰ τὰς συλλογὰς).

Τὸ δέρμα τῶν 4 ποδῶν σχίζεται ἀπὸ τοῦ πέλματος, εἴτε ἀπὸ τῆς χηλῆς, ἀκολουθεῖται δὲ κατ' ἀρχὰς τὸ ὀπίσθιον τμήμα τοῦ κατωτέρου μέρους τῶν κνημῶν καὶ ἔπειτα τὸ μέσον ἐσωτερικὸν τῶν μηρῶν καὶ τῶν προσθίων ποδῶν, εἰς τρόπον ὥστε αἱ σχήσεις νὰ ἐνῶνται σταυροειδῶς μετὰ τῆς μεσαίας σχήσεως, τῆς μὲν προσθίας ὀπισθεν τῆς ἀρχῆς τοῦ λαιμοῦ, τῆς δὲ ὀπισθίας ὀλίγον ἔμπροσθεν τῶν γεννητικῶν ὀργάνων. Ἡ θέσις τῶν σχισμῶν ἐνέχει σημασίαν, διότι εἰς τὴν βυρσοδεψίαν τὸ δέρμα πρέπει νὰ ἔχῃ ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγωτέρας πτυχάς, νὰ εἶνε, ὅπως λέγουν, «τετράγωνον».

Ὁ ἐκδέρων λαμβάνει τότε μίαν ἄκραν τῆς μέσης σχισμῆς καὶ ἀποχωρίζει ἐλαφρὰ διὰ τοῦ μαχαίριον ἐκδέρων μετὰ προσοχῆς καὶ μεταχειριζόμενος τὸ μαχαίριον, ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώτερον. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀποφεύγει κανεὶς νὰ κόψῃ τὸ δέρμα (μαχαίριος).

Μὲ ὀλίγην συνήθειαν, εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ μάθῃ νὰ ἐκδέρῃ τὸ ζῶον χρησιμοποιῶν σπανιώτερον τὴν μάχαιραν.

Ἐκδέρονται τὰ κάτω ἄκρα τῶν ποδῶν καὶ διαχωρίζονται αἱ χηλαί, ὅταν τὸ δέρμα πρόκειται νὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ συλλογὰς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μείνουν τὰ ὅσα μετὰ τὸ δέρμα.

Κατὰ τὴν ἐκδορὰν μεγάλων ζῴων ἐκδέρουν σύριζα πρὸς τὴν χηλὴν καὶ φυλάττουν αὐτὴν μετὰ τῶν ὀστέων. Ἐὰν ὅμως πρόκειται νὰ χρησιμοποιηθῇ ἀπλῶς τὸ δέρμα, ἐκδέρουν τοὺς δακτύλους, ἀφήνοντας τὴν τελευταίαν φάλαγγα ἠνωμένην μετὰ τοῦ ὀνυχος· ἡ βάσις τότε τῆς οὐρᾶς ἀπαλλάσσεται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον : Συλλαμβάνουν αὐτὴν διὰ μιᾶς λαβίδος, σχηματιζομένης δι' ἐνὸς τεμαχίου κυλινδρικοῦ ξύλου, διαμέτρου 25 ἕως 30 χιλιοστών, διαχωριζομένου εἰς 2 μέρη καὶ συνδεομένου διὰ σπάγγου πρὸς περιορισμὸν τῆς σχισμῆς.

Ἡ βάσις τῆς οὐρᾶς συλλαμβάνεται μετὰ τῶν δύο σκελῶν τῆς λαβίδος, κρατομένων διὰ τῆς μιᾶς

χειρὸς, ἐνῶ τὸ ἄλλον ἄκρον αὐτῆς συγκρατεῖται ἀπὸ τινος στηρίγματος.

Ὁ ἐκδέρων τότε ἔλκει τὸ δέρμα πρὸς τὰ ἄνω, ἐνῶ συγκρατεῖ τὴν οὐρὰν διὰ τῆς λαβίδος. Τὸ δέρμα τότε ἀποχωρίζεται τοῦ σώματος, ὡς θὰ ἀπεχωρίζετο χειρόκτιον ἀπὸ τῶν δακτύλων.

Ἀρκεῖ κατόπιν μιά μαχαίριον εἰς τὸ ἄκρον, διὰ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν δίοδον τῶν βυρσοδεψικῶν ὑγρῶν.

Ἡ κεφαλὴ ἀποχωρίζεται εὐκόλως ἀπὸ τὸ δέρμα ἀποκοπτομένων τῶν αὐτιῶν ὀλίγον ἠνωθεν τῆς βάσεως, διὰ νὰ καταστῇ ἐνδεχομένως, δυνατὴ ἡ συρραφὴ αὐτῶν καὶ πάλιν. Πρὸς ἐκδορὰν τῶν βλεφάρων ἀκολουθοῦνται τὰ χεῖλη τῶν σιγῶν.

Ἐὰν προτιθέμεθα νὰ χρησιμοποιήσωμεν ἀπλῶς τὸ δέρμα ὡς γουναρικόν, ἠμποροῦμεν νὰ κόψωμεν σύριζα τὰ αὐτιά καὶ νὰ ἀποχωρίσωμεν τὰ χεῖλη ἀπὸ τοῦ κρανίου, ἀκολουθοῦντες τὴν βάσιν τῶν ὀδόντων.

Κατόπιν τούτου πλένουμεν μὲ ἄφθονον καθαρὸ νερὸ τὸ δέρμα πρὸς καθαρισμὸν ἀπὸ τῶν ἀποξηρανθέντων ἢ πεπηγμένων αἱμάτων.

2) *Ἐκδορά ἀπὸ τοῦ ὀπισθίου μέρους τοῦ σώματος.*

Ὁ τρόπος τῆς ἐκδορᾶς ταύτης εἶναι εὐκόλος καὶ ἐκτελεῖται, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, εἰς τὰ σπήτια. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον συνήθως ἐκδέρουν τὰ κουνέλια καὶ ἐπεξεργάζονται ἔπειτα τὸ δερμά των.

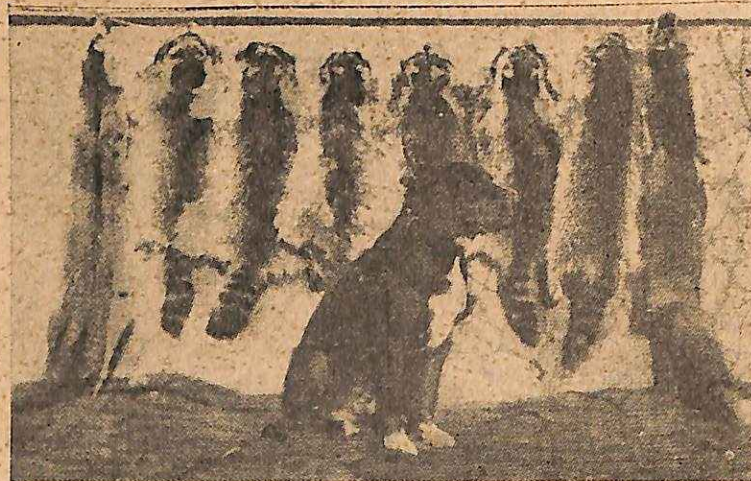
Σχίζουν τὸ δέρμα ὀπισθεν τῶν πελμάτων τῶν ὀπισθίων ποδῶν, διερχόμενοι διὰ τῆς γραμμῆς τοῦ ἀπενδυσμένου ἐντέρου. Ἀπογυμνώνουν τοὺς δύο ὀπισθίους πόδας εἰς τὰ ἄκρα καὶ τοὺς δένουν διὰ σπάγγου, τὸν ὁποῖον δένουν εἰς στερεὸν καρφί· ἔπειτα τραβοῦν τὸ δέρμα πρὸς τὰ κάτω διὰ νὰ ἀποχωρισθῇ ἀπὸ τὸ σῶμα, ὡς γάντι πού ἀποχωρίζεται ἀπὸ τὸ χέρι.

Τὸ δέρμα τοῦ κουνελιοῦ, πού βγαίνει κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον γυρισμένο ξηραίνεται στὸν ἀέρα χωρὶς νὰ ἀπολυθῇ μὲ νερό. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν λυγίζουν μίαν βέργα μαλακὴν ἀπὸ ξύλο εὐλύγιστον (λ. χ. λυγισμένην αὐτὴν βέργαν εἰς τὸ δέρμα, διὰ νὰ τεντώσῃ ἐν εἴδει ἐλατηρίου. Τὸ δέρμα, πού τεντῶνεται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ξηραίνεται γρήγορα καὶ ὑπὸ καλᾶς συνθήκας.

3) *Ἐκδορά ἀπὸ τῶν σιαγόνων.*

Ὁ τρόπος αὐτὸς ἐκτελεῖται διὰ κοπῆς τῶν ὀστέων κατὰ μήκος τῆς βάσεως τῶν ὀδόντων καὶ ἀποχωρισμοῦ, κατ' ἀρχάς, τοῦ κρανίου.

Κατόπιν τούτου σύρεται τὸ δέρμα πρὸς τὰ ὀπίσω

Ὁ πιστὸς Τζὰν δίπλα στὰ κατεργασμένα ἀπὸ τὸν κύριό του γουναρικά, τῶν ζῴων πού ἀπορτάρισε

ΚΥΝΗΓΕΤ. ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ

ΠΕΡΙ ΕΚΛΟΓΗΣ ΟΠΛΟΥ

ΤΟΥ γ. Φ. Α. ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ

Να! ἓνα ζήτημα, τὸ ὁποῖον πάντοτε ἀπασχόλησε καὶ θὰ ἀπασχολῇ τὸ κυνήγι. *Ἡ ἐκλογή τοῦ καταλληλοτέρου δι' αὐτόν, τοῦ ἀρμόζοντος γιὰ τὰ κυνήγια τοῦ ὅπλου.*

Πόσα ὄνειρα, πόσες ἐλπίδες δὲν στηρίζονται ἀπάνω σ' αὐτὸ τὸ ὄπλο.

Καὶ ἄλλοτε ἐγραψαμε στὰ *«Κυνηγετικά Νέα»* γι' αὐτὸ τὸ θέμα. Ἀλλὰ σήμερον ἐπανερχόμεθα, διότι καθ' ἑρρινῶς τὰ Γραφεῖα τῶν *«Κυνηγετικῶν Νέων»* κυριολεκτικῶς κατακλύζονται ἀπ' ἀφ' ὁρῶν κυνηγῶν, ζητοῦντας πληροφορίας περὶ τοῦ καταλληλοτέρου δι' ἕκαστον ὄπλου.

Ὁ τεχνικὸς Διευθυντὴς τοῦ Περιηγητικοῦ δίδει εὐχαρίστως συμβουλὰς εἰς ἕκαστον κυνηγόν, ἀναλόγως τοῦ προορισμοῦ του, τοῦ τόπου πού θὰ κυνηγήσῃ, τοῦ κυνηγίου πού θὰ εὔρη, τῆς ἐποχῆς κλπ.

Δυσχερεῖται τινεὶ ὅμως ἡγαγον τὰ *«Κυνηγετικά Νέα»* χάριν τοῦ συμφέροντος καὶ τῆς καταλληλοτέρας ἐκλογῆς τοῦ κυνηγετικοῦ ὅπλου ἑκάστου κυνηγοῦ, νὰ προβοῦν εἰς μίαν ἀπόφασιν ἢ ὁποῖα διττῶς θ' ἀπέβαιναν ὠφέλιμος, διότι.

α) Θὰ ἐξοφάριζεν εἰς τὸν κυνηγόν, ἀναλόγως τῶν ὑπ' αὐτοῦ διατιθεμένων μέσων καὶ τοῦ τόπου εἰς ὃν θὰ κυνηγήσῃ, τὸ καταλληλότερον ὄπλον μὲ τὴν πλέον δυνατὴν οικονομίαν καὶ τὰς ἐπισημονικωτέρας καὶ ἀσφαλεστέρας μεθόδους, τὰς ὁποίας ὁ κυνηγὸς εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀποκτήσῃ, ὅσονδήποτε καὶ ἂν ὑποτεθῇ, ὅτι εἶνε πεπειραμένος.

β) Θὰ ἀπῆλλασεν ἡμᾶς τῶν πολλαπλῶν ἐρωτημάτων τῶν κυνηγῶν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα κυριολεκτικῶς καθημερινῶς κατακλύζομεθα, καὶ θὰ μᾶς ἐπέτρεπε νὰ ἐπιδοθῶμεν ἀπερίσκεπτοι πλέον εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς κυνηγετικῆς ιδέας.

Ἀπὸ σήμερον λοιπόν, χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῶν *«Κυνηγετικῶν Νέων»* καὶ—ἐπεκτεινόμενοι ἀκόμῃ περισσότερον—χάριν παντὸς ἔχοντος ἀνάγκην τὸν συμβουλευθῶν ἡμῶν, καθιεροῦμεν εἰδικὴν στήλην, διὰ τῆς ὁποίας προτιθέμεθα νὰ ικανοποιήσωμεν τὰς ἀπορίας παντὸς κυνηγοῦ.

Δὲν ὑπάρχει τὴν σήμερον ἀπορία, ἢ ὁποῖα νὰ μὴν ἔχῃ τὸ φάρμακόν της, οὕτως εἰπεῖν, ἢ ὁποῖα νὰ

καὶ ἀποχωρίζεται. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐκδέρουν τὴν ἀλεπού, τὴν γυφίτσαν καὶ ἄλλα παρόμοια ζῷα. Ἡ οὐρὰ ἀπογυμνοῦται κατ' ὃν τρόπον ἐλέχθη ἠνωτέρω. Δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ἀφήνωμεν τὴν οὐρὰν, χωρὶς νὰ τὴν ἀπογυμνώσωμεν, καθότι ἔπειτα πιάτουν αἱ τρίχες.

Εἶνε καλόν, ὅταν δὲν πρόκειται νὰ ἐπεξεργασθῶμεν τὸ δέρμα ἀμέσως, νὰ διαμερῶμεν τὸ δέρμα τῆς οὐρᾶς, μὲ ἓνα κομμάτι σπάγγου, τὸ ὁποῖον προηγουμένως διαβρέχωμεν μὲ στυπτηρίαν ἢ διαλύσιν χρωμικοῦ ἡλάτος. Τὸ τοιοῦτον ἔχει ὡς σκοπὸν νὰ ἀποτρέψῃ τὴν τριχόπτωσην καὶ τὴν προσκόλλησιν.

Εἰς τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ Προπαρασκευῇ—Ἀπεκράτως—Δέφης—Μαλάκυνσις—Ἀπολίπανσις κλπ.

μὴν ἔχῃ λυθῇ, ἐντὸς ἐννοεῖται, τῶν δυναμιότητων καὶ τῆς προόδου τῆς ἀνθρωπότητος ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς.

Ἴδου λοιπόν ἡμεῖς διαθέτοντες τὰς γνώσεις καὶ τὴν τριακονταπενταετη ἡμῶν πείραν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κυνηγῶν. Εἰς αὐτοὺς ἀπόκειται νὰ ἐκτιμήσωμεν δεόντως τὸ προσφερόμενον καὶ νὰ ἀποντανθοῦν πρὸς ἡμᾶς, μὲ τὴν βεβαιότητα, ὅτι ἀνιδιοτελῶς θὰ τοὺς ἐξυπηρέτησωμεν, μὲ μίαν μόνον *θερμὴν, πλὴν δικαίαν, νομίζω παράκλησιν : Τὴν διάδοσιν τῶν «Κυνηγ. Νέων» χάριν τοῦ ἰδίου αὐτῶν καὶ τοῦ γενικοῦ συμφέροντος.*

Εἶναι αὐτονόητον, ὅτι ἡ καθιερουμένη στήλη, δὲν εἶναι δυνατόν ν' ἀποδώσῃ πλήρως τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα, ἂν μὴ πρότερον ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν τὰς συνθήκας ὑφ' ἃς θὰ κυνηγήσῃ ὁ κυνηγός, τὸ μέγεθος καὶ πολλὰς ἄλλας λεπτομερείας, τὰς ὁποίας μὴ ἐκ τοῦ συνεγγυς διαλογικῆ συζήτησις καὶ ἐπίγνωσις εἶναι δυνατόν νὰ διαλευκάνῃ. *Τότε καὶ ἡμεῖς ἀσφαλεστέρον κρίνοντας, θὰ δυνηθῶμεν νὰ καθοδηγήσωμεν τὸν κυνηγόν πρὸς τὸ καλῶς ἐννοούμενον αὐτοῦ συμφέρον.*

Θὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς, ἂν, τὸ κατὰ δύναμιν, θὰ ἠμπορέσωμεν νὰ καθοδηγήσωμεν τοὺς κυνηγούς εἰς τὴν ἐμπρόπουσαν ἐξέψωσιν τῆς καλῶς ἐννοουμένης ἀποστολῆς αὐτῶν.

Διότι, *κυνηγᾶν, δὲν εἶναι ἐξολοθρεύειν πᾶν τὸ προστυχόν, ἀλλὰ καρποῦσθαι ἐν διαρκεστέρω μέτρῳ, τῶν εὐεργετημάτων τῆς θήρας.*

Αὐταί, καὶ μόνον αὐταί, αἱ ἀρχαί, μᾶς παροτρύνουν νὰ διαθέσωμεν τὰς ἀσθενεῖς ἡμῶν δυνάμεις, γνώσεις καὶ πείραν, χάριν τῶν κυνηγῶν, μὲ τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ προσπάθεια αὕτη τῶν *«Κυνηγετικῶν Νέων»* θέλει προπόντως ἐκτιμηθῇ καὶ ὅτι ὁ ἀνιδιοτελής αὐτῶν σκοπὸς θὰ προσελκύσῃ ὅλους τοὺς κυνηγούς, ἵνα διὰ τῆς μικροτέρας αὐτῶν δαπάνης ἐπωφεληθῶσι τῶν μεγαλυτέρων δυνατοτήτων ἐπιτελέως τοῦ σκοποῦ.

Ποσάκις δὲν μοῦ ἔτυχεν νὰ ἴδω κυνηγούς ἐπιδιώκοντας ἓνα ἄκανόν σπουργίτι μὲ σαντοῦλ τῶν 12 καὶ φυσίγγια ἀκάπνου.

Ποσάκις δὲν εἶδον ἄλλους νὰ κυνηγοῦν ἀγριόπαπες μὲ κοντὰ φυσίγγια καὶ σκάγια τῶν 10, μόνον καὶ μόνον, διότι εἶχον τὴν ἀξίωσιν νὰ γρημισθῇ τὸ κυνήγι, ἐπειδὴ τὰ φυσίγγια εἶχαν μέσα «δυναμίτη» δηλαδὴ ἀκαπνον πυρίτιδα.

Καὶ πόσα ἄλλα παρόμοια μπορεῖ νὰ παραθέσῃ κανεὶς, ἀνέχοντα τῶν διαφορῶν ἀφελῶν, οἷτινες, ὡς πολλὰκις εἴπομεν, τὸ πᾶν ἐξαρτοῦν ἀπὸ τὸ δυστυχισμένον ὄπλον, τὸ ὁποῖον, ὅπως ἡ παροιμία τῆς γύμφης *«κάνει δλα τὰ στραβὰ καρβέλια».*

Τὰ τοῦ Καίσαρος λοιπόν, τῷ Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ.

Φ. Α. Φ.

ΑΠΟ ΤΑ ΘΗΡΕΥΤΙΚΑ ΔΙΝΙΓΜΑΤΑ

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Η ΠΕΡΔΙΞ Η ΝΟΜΑΣ

Ο εκ Σύρου φίλος συνάδελφος κ. Αθ. Κρίνος, είχε την καλωσύνην νά μās αποστείλῃ τὸ προηγούμενον τεύχος τοῦ Γαλλικοῦ περιοδικοῦ «Le Chasseur Français», ὅπου δημοσιεύεται μιά μελέτη διὰ τὴν «πέρδικα τὴν Δαμασκήνην», τὴν αἰνιγματικὴν νομάδα, πού ἀπασχολεῖ τόσο πολὺ τοὺς κυνηγετικοὺς κύκλους τῆς Εὐρώπης ἐφέτος. «Ἄν εὐρίσκωτε τὸ ἀρθρον αὐτὸ διαφωτιστικόν, προσθέτει ὁ κ. Κρίνος, τὸ δημοσιεύετε εἰς τὰ ἀγαπητὰ «Κυνηγετικά Νέα».

Τὸ ἀρθρον αὐτὸ, ὑπογραφόμενον ἀπὸ τὸν γνωστὸν παλαιὸν συνεργάτην τοῦ ἐν λόγῳ περιοδικοῦ κ. Α. J. Freidt καταλήγει εἰς τὰ ἑξῆς συμπεράσματα:

«1ον. Ὅτι ἡ πέρδιξ ἡ Δαμασκήνη ἢ τῆς Συρίας, ἡ ἄλλως μεταναστευτικὴ ἢ νομάς, καταγεται ἀσφαλῶς ἐκ Συρίας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν, κατὰ μίαν τινὰ ἐποχὴν, δι' ἓνα κάποιον λόγον, ἀριθμὸς τις ἐφυγε ἐξωθηθεὶς εἴτε πρὸς βορρᾶν εἴτε πρὸς τὰ νοτιοδυτικά.

«2ον. Ὅτι ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς δὲν ἐπανῆλθε ποτὲ πλέον εἰς Συρίαν, περιορισθεὶς ἀπλῶς εἰς τὸ νὰ μετακινῆται, ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς, εἰς ὁρισμένας περιφερείας τῆς Εὐρώπης (Ἰσπανία, Γαλλία, Βέλγιον, Κεντρικὴ Εὐρώπη) καὶ τῆς Βορείου Ἀφρικῆς (Ἀλγέριον, Μαρόκον, Τύνις), ἐπωφελοῦμενος οὕτω διὰ τὰς μετακινήσεις του τῶν ἐντόνων προσροχῶν τῆς εὐρωπαϊκῆς στερεᾶς (Ἰσπανίαν, Ἰταλίαν) εἰς τὸν τρόπον ὥστε νὰ ἔχῃ ὅσον τὸ δυνατόν μικρότερον διάστημα τῆς Μεσογείου νὰ ὑπερβῇ.

«Τὰς δύο αὐτὰς θέσεις τοῦ ζητήματος, στηριζόμενας ἐπὶ σημαντικῶν παρατηρήσεων, μεταδιδόμεναν ὑπὸ λίαν ἀξιοπίστων προσώπων, θεωροῦμεν ὡς τὰς μόνας ὁρθὰς».

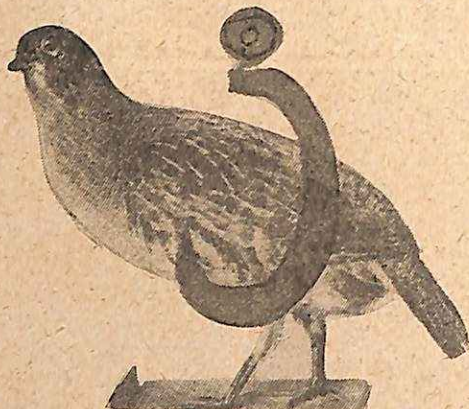
Ο ἡμέτερος συνεργάτης κ. Β. Δασκαλάκης, ὑπ' ὄψιν τοῦ ὁποίου ἐθέσαμεν τὸ ἀνωτέρω ἀρθρον, σημειώνει τὰ ἑξῆς:

Τὸ ἀποσταλὲν ἀρθρον τοῦ κ. Freidt, τελευταῖον μῆς ὁλοκλήρου σειρᾶς ἄλλων τοῦ ἰδίου, στηρίζει τὰ συμπεράσματα εἰς τὰ ὁποία καταλήγει ἐπὶ τῶν ἀνακοινώσεων κυρίως τοῦ κ. Cécine, τοῦ ἰνστιτούτου τῆς Βηρυτοῦ καὶ ἐνός κάποιου μὴ ὀνομαζομένου ἐπιστολογράφου ἐξ Ἀλγερίου, βεβαιούντος τὸν κ. Freidt, ὅτι, κάθε χρόνον, κατὰ τὰ τέλη τοῦ φθινοπώρου, μέγας ἀριθμὸς περδικῶν δαμασκηνῶν, φθάνει κατὰ πολὺ μέγιστα κοπάδια εἰς Ἀλγέριον, Τύνιδα καὶ Μαρόκον, διαχειμάζει ἐκεῖ καὶ ἀναχωρεῖ καὶ πάλιν μετὰ τὸ τέλος τοῦ χειμῶνος πρὸς βορρᾶν, ὅπουθεν ἦλθε.

«Ὡς ἴδωμεν κατὰ πρῶτον τὴν βασιμότητα τῶν λεγομένων τοῦ ἐξ Ἀλγερίου ἐπιστολογράφου. Εἰς αὐτὸ τὸ περιοδικόν (Le Chasseur Français) Νοέμβριος 1934) ὁ κ. Toulze, ἀντιπρόεδρος τῆς κυνηγετικῆς Δέσμης τοῦ Ραμπά, αὐτὰ ἀποτελοῦν κατὰ τὴν γνώμην του τερατολόγημα πρῶτου μεγέθους, πού πρέπει νὰ τὸ ρίξῃ κανεὶς κάτω μετὰ μπηχτὴ, προτοῦ προφτάσῃ νὰ πάρῃ φτερό.

Ἐρωτῶ δὲ ἑαυτὸν μήπως πρόκειται περὶ τοῦ ἰδίου ἐκείνου ἐπιστολογράφου, πού πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἐβεβαίωσε ὅτι ἓνα βράδυ, μετὰ τὸ βασιλεῖμα τοῦ ἡλίου, εἶδε ἀναρίθμητες μεκεκάτσες νὰ φτάνουν καὶ νὰ καθίζουν ἐπάνω στὰ δένδρα.

Περαιτέρω ὁ κ. Toulze βεβαιώνει κατηγορηματικῶς καὶ ὡς ἐκτός πάσης ἀμφισβήτησως ὅτι οὐδεὶς ποτὲ εἶδε πέρδικα δαμασκήνη ἢ νομάδα εἰς τὴν χώραν τοῦ Μαρόκου. Ἐξ ἄλλου, διὰ τὸ Ἀλγέριον, ὁ ἄλλοτε διευθυντὴς τοῦ αὐτοῦ ζωολογικοῦ μουσείου Loches γράφει ἐπίσης

κατηγορηματικῶς ὅτι ἡ πέρδιξ gambra εἶναι τὸ μόνον περδικοειδές, πού συναντᾷ κανεὶς εἰς τὸ Ἀλγέριον. Οἱ αὐτὲς βεβαιώσεις ὑπάρχουν διὰ τὴν Τύνιδα.

Ὡστε ἡ εὐφάνταστος ἰδέα τῶν ἀναριθμήτων κοπαδιῶν ἀπὸ περδικῶν πού ὑπερίπτανται φθινόπωρον καὶ ἀνοίξῃ τῆς δυτικῆς Μεσογείου δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά... εὐφάνταστος ἰδέα.

Ἐξ ἄλλου τὰ χαρακτηριστικά πού ὁ ἴδιος ὁ κ. Cécine, τοῦ ἰνστιτούτου τῆς Βηρυτοῦ, δίδει γὰρ τῇ Συριακῇ ἢ Δαμασκήνῃ πέρδικῃ (βάρος 200 κάποτε καὶ 300 δράμια, μέγεθος μεγαλύτερον ἀπὸ τῆς κοινῆς καμπήσιας πέρδικας) καθὼς καὶ ἡ βεβαίωσις του ὅτι πρόκειται γὰρ

πουλὶ καθεστὶκόν, πού ἐλάχιστα ἀπομακρύνεται ἀπὸ τοὺς τόπους τῆς ἀναπαραγωγῆς του, ἔρχονται καὶ μόνον αὐτὰ νὰ ρίξουν τίς ὑποθέσεις πού κάνει ὁ κ. Freidt καὶ νὰ τίς ἐλέγξουν ὡς ἐντελῶς ἀβάσιμες.

Ἡ μεταναστευτικὴ πέρδικα, ὅπως ὅλοι οἱ ὀρνιθολόγοι γράφουν καὶ μάλιστα ὅπως ἔχει πιστοποιηθῇ καὶ ἀπὸ τὰ πουλιά πού σκοτώθηκαν καὶ μελετήθηκαν στὴ Βουλγαρία προσφάτως, εἶναι μικρότερη κατὰ τὸ 1/3 περίπου ἀπὸ τὴν κοινὴ καμπήσια πέρδικα καὶ συνεπῶς κατὰ πολὺ μικρότερη ἀπὸ τὴν πέρδικα τῆς Συρίας. Ἀρα ἄλλη ἢ Συριακὴ πέρδικα καὶ ἄλλη ἢ μεταναστευτικὴ, ἡ νομάς.

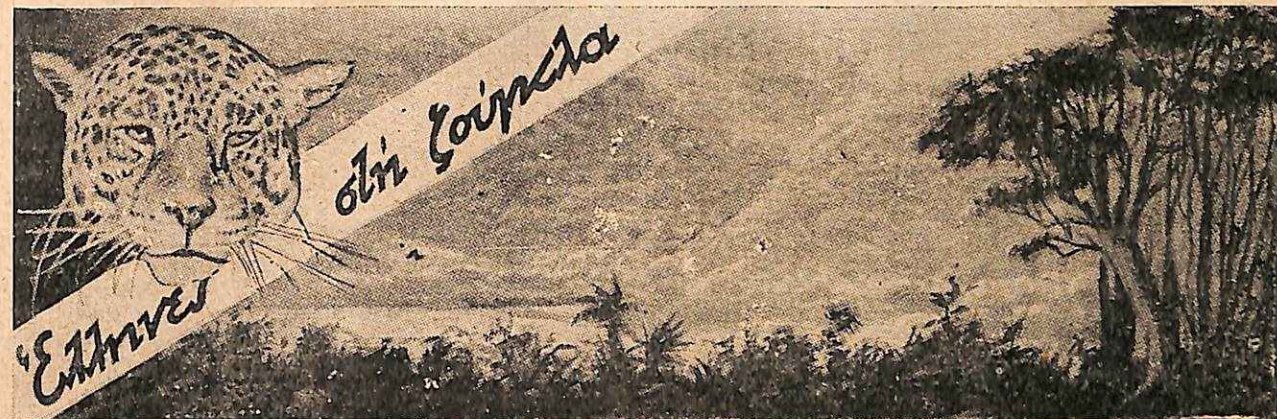
Ἡ ὑπόθεσις ἐπίσης περὶ τοῦ δρομολογίου τῶν περδικῶν αὐτῶν κατὰ τὸν κ. Freidt πέφτει, ἂν θυμηθοῦμε τίς πολυάριθμες ἐμφανίσεις τοῦ αἰνιγματικοῦ πουλιοῦ αὐτοῦ στὴ Βουλγαρία, γὰρ τίς ὁποῖες γράψαμε σὲ προηγούμενα φύλλα τῶν «Κυν. Νέων», ἀλλὰ καὶ τίς ἐμφανίσεις του σὰ διὰ μᾶς μέρη (Κομοτινή, Ἀνδριανούπολις, Ἡπειρος, Λάρισα, Βόλος).

Ἡ πέρδικα τῆς Συρίας καὶ ἡ πέρδικα ἡ νομάς εἶναι δύο ἐντελῶς διαφορετικὰ πουλιὰ καὶ καταντάει στοιχειώδεις σφάλμα νὰ ἐξακολουθῇ κανεὶς νὰ τὰ συγχέῃ. Ἡ ὑπόθεσις, προσθέτει ὁ κ. Δασκαλάκης, ὅτι κάποτε, εἰς ἄγνωστον καιρὸν, κάποιος ἄγνωστος ἀριθμὸς Συριακῶν περδικῶν, πουλιῶν καθεστῶν, ἐξεπατρίσθη ἀπὸ τὰ μέρη του, καὶ γὰρ ἄγνωστους λόγους, ἐξελίχθη σὲ πουλὶ νομαδικὸ πού ἐξακολουθεῖ, μετ' ἀλλοιωμένα χαρακτηριστικά νὰ ἀλητεύῃ ἀνὰ τὴν Εὐρώπην, εἶναι ἂν μὴ τι ἄλλο, πολὺ τοιμηρὰ.

Ἄν θὰ συνέβαινε κατὰ τέτοιο, μιά τέτοια ἔξοδος πουλιῶν, λογικὸ εἶναι νὰ παραδεχθῇ κανεὶς ὅτι τὰ πουλιὰ αὐτὰ μετὰ τὸν καιρὸ θὰ ἀφανίζονταν, ὅπως συνέβη ἄλλως τε μετὰ τὸ «Συρράπη τὸν Παράδοξο», τὸ ἀσιατικὸ πουλὶ πού ἐπανελημμένως τὸν περασμένον αἰῶνα, ἐπλημμύρισε τὴν Εὐρώπην, χωρὶς ὅμως ποθεν νὰ ἐπιζήσῃ πέραν τοῦ ἐτους ἢ νὰ ἀναπαράχθῃ. Ἐνῶ ἡ νομάς πέρδικα, καθ' ὅλες τίς ἐπίσημες πληροφορίες, ἐμφανίζεται σταθερὰ καὶ σὲ σημαντικὸ πάντοτε ἀριθμὸ.

Ἐλπίζουμε ὅτι ἡ ἀναληφθεῖσα πανευρωπαϊκὴ ἐρευνα θὰ λύσῃ γρήγορα τὸ αἰνίγμα. Ἄν κατορθωθῇ δὲ νὰ ἐξακριβωθῇ ὁ τόπος τῆς κύριας προελεύσεως καὶ ἀναπαραγωγῆς τοῦ περιεργου αὐτοῦ περδικοειδοῦς, πιστεύουμε ὅτι ὁ τόπος αὐτὸς θὰ εἶναι κυρίως κάποιον κατὰ τὰ βορειοανατολικά τῆς Εὐρώπης, πάντως ὅχι ἡ Συρία καὶ πάντως ὅχι, οὔτε ὡς διαχειρίσεις ἢ Ἀφρικὴ.

Μᾶς ἔχετε στείλει
τὴν συνδρομὴν σας;

ΤΖΙΜ ΔΗ ΓΚΡΗΚ Ο ΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ

IV

Ο ἀδελφός μου θῦμα λιονταριοῦ.—Τὰ λιοντάρια τῆς Ἀφρικῆς.—Τρεῖς ἐπιθέσεις λιονταριῶν.—Τὸ σκότωμα τῆς καυμένης τῆς Φλώσης.—Τὰ τελευταῖα τρία λιοντάρια τῆς Δήμητρα Φάρμ.—Ο ἀνάπηρος Γιαννακόπουλος.

Ο Νικόλας προσπάθησε νάρθῃ σὲ βοήθειά μου ἀλλὰ δὲν τὰ κατάφερε γιὰ εἶχε ἐξαντληθῇ.

Εὐτυχῶς γὰρ μένα, τὸ λιοντάρι, μόλις ἔφτασε ἐκεῖ στὸ ποταμάκι ἐκυλίσθη χάμω ξερό, μπροστὰ σχεδὸν σὰ πόδια μου. Εἶχε τέσσερες σφαῖρες στὸ σῶμα του, ἀπὸ τίς ὁποῖες οἱ δύο ἦσαν καίριες.

Πῆρα σηκωτὸν σὰ χέρια μετὰ μαύρους τὸν ἀδερφό μου καὶ τὸν πῆγα ἀμέσως πορεία σὲ ἓνα κυβερνητικὸν σταθμὸν τῆς Ροδεσίας, ὅπου ἦταν δύο φίλοι μας, ὁ λοχαγὸς Molyneux καὶ ὁ βοηθὸς του κ. Griffin.

Ὅλες οἱ προσπάθειες πῆγαν ἀνώφελα καὶ μετὰ 24 ὥρες ἔχασα τὸν ἀδερφό μου ἀπὸ δηλητηρίασιν τοῦ αἵματος, πρᾶγμα πού πάντα συμβαίνει σὲ παρόμοια περιστατικά.

Ἀπὸ κείνη τὴν ἡμέρα παραίτησα τίς ἀντιλόπες καὶ τὰ ἀκακα ζῶα καὶ ἡ μανία μου εἶναι νὰ ἐξολοθρεύω τὴν περιοχὴν μου ὅσα ζῶα εἶναι ἐπικίνδυνα στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου.

—Θὰ σᾶς ἀφηγηθῶ ἤδη, ἀφοῦ θέλετε, γὰρ τὰ λιοντάρια.

Στὴν Ἀφρικὴ ὑπάρχουν τριῶν εἰδῶν λιοντάρια. Οἱ κύριες διαφορὲς τους εἶναι στὴ χaitή, πού ἄλλα ἔχουν καὶ ἄλλα δὲν ἔχουν, καὶ στὸ χρωματισμό. Ἐδῶ σὰ μέρη μου, στὸ Ζαμπέζι, ὑπάρχει τὸ δίχως χaitή εἶδος. Τὰ χρώματά του εἶναι ὁραῖα καὶ εἶναι πολὺ μεγάλο ζῶο, ζυγίζει δὲ ἕως 450 λίτρος.

Πολλὲς φορὲς μοῦ ἔτυχε νὰ ἴδω λέαινα μετὰ 2 καὶ 3 μικρὰ λιονταράκια, λέγουν ὅμως ὅτι τὴ βλέπουν καὶ μετὰ τέσσερα* φαίνεται λοιπὸν βέβαιον ὅτι γεννᾷ

καὶ τέσσερα. Ὅταν ἡ λέαινα παίζει μετὰ τὰ μικρὰ της τὸ ἀρσενικὸ στέκει πρὸ πέρα καὶ φυλάει σκοπός.

* Ο Τζιμ πλάι στὸ 31 λιοντάρι του.

Βγαίνουν γὰρ κυνηγί μόλις βροδυάσει. Τὴν ἡμέρα ἔχουν ἀνάπαυση, ἀλλὰ καὶ τότε ὁ ὕπνος τους εἶ-

να πολὺ λίγος, ὅπως τῆς γάτας. Συχνὰ συμβαίνει νὰ ἰδῇς καὶ τὸν ἀρσενικὸ νὰ παίξῃ μὲ τὰ μικρὰ του, ἐνῶ ἡ λέαινα, λίγο πὺδ πέρα, κυλιέται χάμω ἀνάχρωτα ὅπως ἡ γάτα.

Μιὰν ἡμέρα ἐπῆρα τὸν μαῦρο μου Καμόλα καὶ πῆγα νὰ βάλω ὡς σημεῖον λίγες πέτρες στὸ σύνορο τῆς φάρμας μου. Ἐγὼ μετροῦσα μὲ τὴν κορδέλλα. Ὅπου μιὰ στιγμή βλέπω τὸν Καμόλα νὰ μοῦ φωνάζῃ καὶ νὰ μοῦ γνέφῃ.

Ἦτον κάπου 300 γιάρδες μακρύτερα ἀπὸ μένα καὶ μάθευε πέτρες. Τὸν βλέπω λοιπὸν νὰ κουνῇ τὰ χεῖρα του καὶ νὰ μοῦ γνέφῃ νὰ πάω ἐκεῖ. Ἐνόμισα πὼς εἶχε ἰδῇ καμμιὰν ἀντιλόπη.

—Τί μὲ φωνάζεις, τοῦ λέω, ἀφοῦ ξέρεις ὅτι δὲν ἔχω μαζί μου τὸ ὄπλο μου.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι δὲν βγαίνω ποτὲ χωρὶς τὸ ὄπλο μου. Ἀλλὰ ὅσες φορές εἴχε νὰ βγῶ εἴσαι, πάντα λιοντάρια συναντῶ.

Τέλος πάω κοντὰ στὸν Καμόλα καὶ τί νὰ ἰδῶ.

Πέρα σὲ μιὰν ὥρα ἡ πρασιναδά καίχανε δικτῶ λιοντάρια, τέσσερα μεγάλα καὶ τέσσερα μικρά.

Στὸ ἀνάμεταξύ, καθὼς δὲν εἵμασταν παραπάνω ἀπὸ 100 μέτρα μακριὰ τους κάποιον μᾶς πῆρε φαίνεται μυρουδιά. Ἀμέσως σηκώθηκαν ἀπάνω, πρῶτα τὰ μεγάλα ἐπειτα τὰ μικρά. Τραβήχτηκαν λίγο πὺδ πέρα μέσα σὲ κάτι ψηλὰ χόρτα καὶ ἐπειτα σταθήκανε καὶ μᾶς κυττάζανε ἂν εἵμασταν ἀκόμη ἐκεῖ.

Στέλνω τὸν μαῦρο μου νὰ μοῦ φέρῃ ἀπὸ τὸ σπῆτι τὸ ὄπλο μου. Ἐγὼ στάθηκα ἐκεῖ καὶ περιμένα ἐλπίζοντας νὰ καταφέρω νὰ σκοτώσω κανένα μεγάλο. Ἀλλὰ τὸ σπῆτι ἦταν ὡς δυόμιση μίλια μακριὰ καὶ ἴσαμε πὺν νὰ πάῃ καὶ νάρθῃ ὁ μαῦρος, τὰ λιοντάρια τραβήξαν καὶ μπήκανε σ' ἕνα πυκνὸ ρουμάνι ἐκεῖ κοντά, ὅπου ἦταν ἀδύνατο νὰ τὰ ἀκολουθήσω καὶ ἔτσι ἔχασα μιὰ καλὴ εὐκαιρία. Ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὅμως ἀποζημιώθηκα μὲ τὸ ὥραϊο ἐκεῖνο θέαμα τῶν λιονταριῶν, πὺν βλέπανε ἐπὶ ὥρα τὰ μάτια μου.

Τὰ λιοντάρια, ὅπως σᾶς ἀνέφερα, δὲν εἶναι τὰ πὺδ ἐπικίνδυνα ζῶα μέσα στὴν Ἀφρική. Τὸ ὄνομα ἔχουν αὐτὰ ἀλλὰ, ἄλλα ἔχουν τὴ χάρη. Ψυχραιμία χρειάζεται καὶ μιὰ καλὴ σφαῖρα. Ὁ κυνηγὸς ἔχει πολὺ μεγαλύτερη βεβαιότητα νὰ ἀφήσῃ νεκρὸ ἕνα λιοντάρι, πὺν εἶναι εὐαίσθητο ζῶο, παρὰ ἕνα ἐλέφαντα, ἕνα ρινόκερο ἢ ἕνα ἀγριοβούβαλο.

Τὸν ἐλέφαντα δὲ τὸν ρίξῃς κάτω, τοῦ τόπου, μόνο ἂν τὸν πετύχῃς στὸ κεφάλι, λίγο πὺδ πίσω ἀπὸ τὸ μάτι, καὶ στὴν καρδιά ἀκριβῶς. Ἐνῶ τὸ λιοντάρι καὶ στὴ μέση νὰ τὸ πάρῃ μιὰ καλὴ σφαῖρα καὶ στὰ νεφρὰ πίσω, πέφτει.

Μὴ νομίση κανεὶς πὼς θέλω νὰ παινεθῶ μ' αὐτὰ πὺν λέω. Ὁχι. Ἡ μεγάλη μου πείρα, 34 χρόνα ἔδωπάρα, μὲ κάνει νὰ τὰ λέω. Μὲ ρωτοῦν μερι-

κοὶ σὲ τί ὀφείλω τίς τόσες μου ἐπιτυχίες. Στὴν ψυχραιμία, τοὺς ἀπαντῶ. Σὲ τίποτε ἄλλο.

Ἐχὼ σκοτώσει ὡς τώρα 34 λιοντάρια καὶ μόνο τρεῖς φορές μοῦ ἐπιτεθήκανε.

Πρῶτη φορὰ ἦτον ἐκείνη μὲ τὸν καυμένο τὸν ἀδελφό μου τὸ Νικόλα, πὺν τοῦ κόστισε τὴ ζωὴ του.

Ἡ δεύτερη καὶ ἡ τρίτη ἦταν μετὰ τὸ μεγάλο πόλεμο καὶ τὴ ζωὴ μου τὴ χρωστῶ σὲ ἕνα μικρὸ σκυλάκι μου ἰρλανδέζικο Terrier, τὴ Φλώση.

Ἐφτάσε μιὰ στιγμή ἕνας μαῦρος μου καὶ μοῦ λέει ὅτι εἶδε ἕνα λιοντάρι στὰ πρόβατά μας. Ἐπῆρα τὸ ὄπλο μου, ἔδωσα καὶ ἕνα ἄλλο στὸ μαῦρο μου Φαράπ καὶ τραβήξα γιὰ ἐκεῖ. Ὁ Φαράπ ἦτανε λίγο στὸ κέφι γιατί εἶχε τροβήξῃ μπόλικη «οὐγαγόνα», ἕνα πιότη πὺν κάνουν οἱ μαῦροι ἀπὸ καλαμποκήσιο ἀλεύρι, καὶ τραγουδοῦσε ὅλη τὴν ὥρα ὅτι «σήμερα θὰ σᾶς φάμε, πὺν θὰ μᾶς πᾶτε».

Τέλος πλησιάσαμε στὸ μέρος ὅπου εἶχε ἰδῇ ὁ μαῦρος τὸ λιοντάρι, ἴσαμε μισὸ μίλι ἀπὸ τὴ φάρμα μου. Μιὰ στιγμή σηκώνει τὸ χεῖρ του ὁ μαῦρος καὶ μοῦ τὸ δείχνει. Ἦτανε καθισμένο χάμω καὶ κύτταζε πρὸς τὸ μέρος μας.

Γονατίζω, πέρνω καλὸ σημάδι καὶ τοῦ ρίχνω. Ἐκαμε ἕνα πήδημα, σημάδι ὅτι χτυπήθηκε, καὶ τραβήξε μέσα στὸ πυκνὸ. Τὸ σκυλάκι μου ἡ Φλώση τὸ πῆρε κατὰ πόδι. Δὲν περῶσανε οὔτε πέντε λεπτά καὶ

ἀκούω τὴ Φλώση καὶ γάβγιζε. Ἐπροχώρησα στὸ σημείον ὅπου τὸ εἶχα πυροβολήσῃ γιὰ νὰ κυττάξω γιὰ τίποτε αἷματα.

Ἡ Φλώση ὅμως ἐξακολουθοῦσε νὰ γαβγίζει, διοντιάς μου νὰ καταλάβω ὅτι κάτι ἔτρεχε στὸ μέρος ἐκεῖνο. Μιὰ στιγμή, καθὼς εἶχα προχωρήσῃ λίγο, ἐσώπασε τὸ σκυλί. Δὲν περνᾶνε οὔτε πέντε δευτερόλεπτα καὶ βλέπω νὰ πετιέται μέσα ἀπὸ ἕνα μεγάλο βᾶτο, μιὰ λέαινα, ὡς 20 γιάρδες μακριὰ μου, καὶ νὰ χυμᾷ κατὰ πάνω μου.

Τάχασα σχεδόν. Σηκώνω τὸ ὄπλο μου καὶ ρίχνω. Ἡ τύχη τόφερε νὰ πάρῃ ἡ σφαῖρα τὴ λέαινα στὸ κεφάλι καὶ νὰ τὴ ρίξῃ κάτω, μπροστὰ στὰ πόδια μου σχεδόν. Ἐφώναξα τοὺς μαῦρους μου γιὰ νὰ τὴ μεταφέρουν καὶ τραβήξα μὲ τὸ Φαράπ νὰ ἰδῶ τί εἶχε ἀπογίνει ἡ Φλώση.

Ὅτι εἶχαμε προχωρήσει μιὰ σαρανταριὰ γιάρδες βλέπουμε χάμω σκοτωμένο ἕνα δεύτερο λιοντάρι, ἐκεῖνο πὺν εἶχα πυροβολήσῃ πρῶτα. Ἡ καυμένη ἡ Φλώση μου ἤθελε μὲ τὸ γάβγιμά της νὰ μὲ κάμῃ νὰ καταλάβω ὅτι ἦτον καὶ ἄλλο λιοντάρι ἐκεῖ καὶ ἔπρεπε νὰ προσέχω μὴ μοῦ ἐπιτεθῇ. Εἶχε σιμῶση φαίνεται πολὺ κοντὰ στὴ λέαινα καὶ τὴν ἐνοχλοῦσε, ὅπου θὰ σήκωσε αὐτὴ τὸ πόδι της καὶ τὴν ἄφηνε μὲ ἕνα χτύπημα στὸν τόπο.

Ἦταν κειχάμω στὸ βᾶτο ἐκπλωμένη μέσα στὰ αἷματα καὶ δίχως πνοὴ ἡ καυμένη μου ἡ Φλώση Γι' αὐτὸ εἶχα πάψει νὰ ἀκούω τὸ γάβγιμά της, πὺν ἦτανε καὶ τὸ τελευταῖο της. Τὴν ἔκλαψα μὲ τὴν καρδιά μου γιατί πολλές φορές μὲ εἶχε σώσει ἀπὸ κινδύνους καὶ εἶχαμε μεγάλη ἀγάπη ὁ ἕνας στὸν ἄλλο.

Παράτησα κατὰ μέρος τὰ δυὸ λιοντάρια, εἶπα στοὺς μαῦρους μου καὶ τῆς ἔκαμαν ἕνα λάκκο καὶ τὴν ἔθαψα, σιμὰ στὴ ρίζα ἐνὸς μεγάλου δένδρου.

Τώρα τὸ δένδρο αὐτὸ οἱ μαῦροι τὸ λένε «δέντρο τῆς Φλώσης» καὶ ἴσως μείνει γιὰ πάντα μ' αὐτὸ τὸ ὄνομα ἐκείνη ἡ τοποθεσία.

Τὸ τρίτο λιοντάρι πὺν μοῦ ἐπιτέθηκε τὸ εἶχα

πληγώσει προηγουμένως καὶ ἀκολουθοῦσα τὰ ἔχνη του. Μιὰ στιγμή τὸ βλέπω νὰ μοῦ ρίχνεται ξαφνικά, σὰν τὴν ἀστραπή. Κατὰ καλὴ μου τύχη ἦτανε πλάι μου ἕνας μεγάλος βᾶτος καὶ τραβήχτηκα ἀπὸ πίσω του. Τὸ λιοντάρι τότε ρίχτηκε γιὰ τὸ μαῦρο μου.

Τοῦ τραβῶ μιὰ καὶ ἡ σφαῖρα τὸ πέρνει στὸ λαιμὸ καὶ τὸ ρίχνει κάτω. Ἀλλὰ ἔδωσε μὲ τὴν οὐρὰ του στὸ μαῦρο μου ἕνα τόσο δυνατό χτύπημα πὺν ἐπὶ μέρες ἐπειτα τὸν πονοῦσε ἀβάσταχτα τὸ πόδι του.

Καὶ ὅλα τὰ ἄλλα λιοντάρια πὺν εἴχε νὰ σκοτώσω ἔχουν κιθένα καὶ τὴν ἱστορία του, ἀλλὰ χρειάζεται νάχῃ καιρὸ κανένας γιὰ νὰ τίς περιγράψῃ καὶ ἐγὼ δὲν ἔχω.

Στὸ τέλος νόμιζα πᾶ ὅτι εἶχα καθάρισε ἀπὸ λιοντάρια τὴν περιφέρειά μου. Ὅπου, στὰ 1930, μᾶς παρουσιάζεται μιὰ παρέα ἀπὸ τρία. Τὸ τί κάμανε στὴ περιφέρειά μου αὐτὰ τὰ τρία λιοντάρια δὲν περιγράφεται. Μὰ σὲ ἕνα μῆνα κατασπαράξαν δέκα μαῦρους, πρόβατα ἀπάνω ἀπὸ πεντακόσια, καμμιὰ ἑκατοστὴ σκύλους κλπ.

Ἐγὼ μόνο ἔχασα πενήντα πρόβατα καὶ 6 σκύλους. Ἐτραβήξα ἀληθινὰ τὸ διάβολό μου ὡς πὺν νὰ τὰ ξεκάμω αὐτὰ τὰ τρία λιοντάρια καὶ ἔχω γράμμα τοῦ Ἀγγλοῦ δικαστοῦ τῆς περιφέρειας, πὺν μοῦ ἐκφράζει εὐχαριστήρια γι' αὐτό.

Ἐμεινα ἔτσι ἥσυχος γιὰ ἀρκετὸ διάστημα. Στὰ 1932 ἐξεδράμασε μὲ τὸ Γενικὸ στρατιωτικὸ Διοικητὴ τῆς Βόρειας Ροδεσίας συνταγματάρχῃ Πάρσον στὴν ἀπέναντι ἀπὸ τὴ φάρμα μου ὄχθη τοῦ Ζαμπέξ. Εἶχαμε καθήσῃ σ' ἕνα μέρος καὶ πῖναμε τὸ οὔτις μας. Ὅπου ἀκούμε μιὰ στιγμή μουγκρητὰ λιοντα-

ριῶν ἀπὸ τὸ μέρος τῆς φάρμας μου, ἐνῶ ἐγὼ τὸ εἶχα καύχημα πὼς εἶχα καθάριση τὴν περιοχὴ μου ἀπὸ λιοντάρια.

Ὁ Κόλογελ Πάρσον μοῦ λέει πειραχτικά :

—Ἐ Τζίμ, ἐσὺ λὲς πὼς δὲν ὑπάρχουν λιοντάρια στὴ φάρμα σου. Δὲ μοῦ λὲς τί μουγκρητὰ εἶναι αὐτὰ πὺν ἀκούμε :

Τοῦδωσα τὸ λόγο μου πὼς δὲ θὰ περνοῦσε πολὺ διάστημα καὶ θὰ τοῦγραφα τὸ βάρος τους καὶ πόσα ποδιάρια θὰ ἦτανε τὰ δερματὰ τους.

Ἀπὸ τὰ χνάκια στίς μαλακὲς ὀχθες τοῦ Ζαμπέξ πὺν ἔφαξα, εἶδα ὅτι ἦτανε τρία καὶ ὅτι μόλις δυὸ ἢ τρεῖς μέρες πρὶν, εἶχανε διαβῇ τὸ ποτάμι καὶ εἶχανε περάσῃ

στὴ δική μου περιοχὴ.

Μπόρεσα καὶ στάθηκα στὴν ὑπόσχεσή μου στὸ Διοικητὴ, γιατί δὲν πέρασε πολὺ διάστημα καὶ τὰ σκότωσα. Ἦτανε πολὺ μεγάλα, τὰ δερματὰ τους 10 πόδια καὶ 6 ἴντσες καὶ ζυγίζανε ἀπάνω ἀπὸ 400 λίτρες.

Ἐκεῖνες τίς μέρες μάλιστα εἶχε περάσῃ ἀπὸ δῶ ὁ συμπατριώτης μας ἀνάπηρες πολέμου καὶ παγκόσμιος πεζοπόρος Γιαννακόπουλος καὶ ἦταν παρὼν πὺν τὰ σκότωσα. Μάλιστα μοῦ ζήτησε καὶ ἐφωτογραφήθηκε μὲ τὸ ἕνα. Ἄν καμμιὰ φορὰ τὸν ἀνταμώσετε ρωτήσετέ τον νὰ σᾶς πῇ τίς ἀληθινὲς λεπτομέρειες, γιατί ἔμαθα πὼς εἶπε πολλὰ γιὰ τὸ δῆθεν κατόρθωμά του...

Ἐκεῖνα ἦτανε τὰ τελευταῖα. Ἀπὸ τότε δὲν ἔχει παρουσιαστῇ λιοντάρι στὴν περιφέρειά μου ἴσαμε σήμερα πὺν σᾶς γράφω.

(Στὸ ἐπόμενο ἢ συνέχεια)

Ὅλοι οἱ κυνηγοί, ἀπὸ τὸν ἀριστοκράτη πὺν ἐπιζητᾷ δύσκολα τίς, μέχρι τὸ χωρικὸ πὺν ἐπιδιώκει φονικὸ μαγαροῦτι, γιὰ μιὰ καὶ κάτω, καταφεύγουν στὴν

ΠΥΡΙΤΙΔΑ Ι Δ Ε Α Λ

Τὸ 34ο καὶ τελευταῖο λιοντάρι τοῦ Τζίμ

ΕΝΑ ΑΝΕΞΑΝΤΛΗΤΟ ΘΕΜΑ

ΤΑ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ

Ασφαλώς το θέμα δεν είναι νέον, αλλά ό άριθμός πών κυνηγετικών δυστυχημάτων που αυξάνει κάθε χρόνο, τή καθιστά διαρκώς επίκαιρον, ώστε όσα και άν γραφούν γι' αυτό, ποτέ δεν θα είναι πολλά, όπως δεν θα είναι ποτέ πολλές οι προφυλάξεις που πρέπει να λαμβάνονται προς άποφυγή των.

Πράγματι κατά τον τελευταίο καιρό, κυρίως εις τή περίχωρα των Αθηνών και έν γένει εις όλην τήν Αττικήν, τή κυνηγετικά δυστυχήματα έχουν τόσον πολύ αυξηθή είτε από τόν υπερβολικό αριθμό των κυνηγών, είτε από τήν έγκληματική αδιαφορία μερικών, ώστε τή να βγίη ένας κυνηγός κατά τήν εποχήν των φθινοπωρινών περασμάτων, είναι περισσότερο παράτολμο και ριψοκίνδυνο παρά μία έξερεύνησις του Μάτο Γκρόσσο.

Δεν υπάρχει καμμία υπερβολή σ' αυτά. Ό άμφιβάλλον δεν έχει παρά να πληροφορηθή πόσα δυστυχήματα συμβαίνουν κάθε χρόνο μόνον στην περιφέρεια του Σουνίου ή της Βάρης—Βουλιαμένης, και θα πεισθή άμέσως. Τό φετεινό τραγικό δυστύχημα της Βάρης, είναι δυστυχώς πολύ πρόσφατο παράδειγμα.

Γι' αυτόν άκριβώς τόν λόγον, πολλοί, πλείστοι μάλλον κυνηγοί των Αθηνών—Πειραιώς που ξέρουν αυτή τήν κατάσταση είτε έν πείρας, είτε γιατί παρόστησαν αυτόπται μάρτυρες κυνηγετικών δυστυχημάτων, δεν άποφασίζουν εύκολα μία κυνηγετική έξδρομή έντός της Αττικής. Προτιμούν, πολύ σωστά, 3—4 μακρυνά κυνήγια τή χρόνο, όπου τούλάχιστον αι πιθανότητες ένός κυνηγετικού δυστυχήματος είναι όπωσδήποτε λιγώτεροι.

Λέγομεν «όπωσδήποτε» γιατί ό κίνδυνος δυστυχώς δεν εκλείπει ποτέ άπολύτως. Έχουμε πρόσφατον μόλις, τό τραγικότατον δυστύχημα των Σεργών. Έστω και μόνος άν κυνηγός κανείς, σέ μέρος όπου να μη υπάρχουν άλλοι κυνηγοί ή άλλα άτομα, πάλιν δεν πρέπει να είναι άπολύτως ήσυχος, γιατί υπάρχουν τή μοιραία και άναπόφευκτα δυστυχήματα τή όποία δεν άποφεύγονται παρ' όλες τις προφυλάξεις.

* *

Τό ότι υπάρχουν μοιραία και άναπόφευκτα δυστυχήματα δεν σημαίνει βέβαια ότι πρέπει να πάρωμε τή ζητήμα μοιρολατρικά και να έχκαταλείψωμε τήν ζωή μας και τήν ζωή των άλλων εις τή χείρα του καλού Θεού. Τουναντίον πρέπει να εξετάσωμε άν και γι' αυτά ακόμη υπάρχουν τρόποι ώστε να περιορισθούν εις τή ελάχιστον. Ασφαλώς δε υπάρχουν πολλοί τρόποι.

Διά να εξετάσωμε όμως τούς τρόπους προφυλάξεως, πρέπει προηγουμένως ν' αναζητηθούν αι αίτια αι όποια τή προκαλούν.

Αναλόγως των αιτίων που τή προκαλούν, τή δυστυχήματα τή προερχόμενα από τή κυνηγετικά όπλα θα μπορούσαν να διακριθούν εις εξής πέντε κατηγορίες.

1) Τή προερχόμενα από τή έγκληματική αδιαφορίαν μερικών κυνηγών, οι όποιοι δεν σκέπτονται και δεν βλέπουν τίποτε άλλο, έκτός από τή κυνήγι που σκοπεύουν,

χωρίς να ενδιαφέρονται που κατευθύνεται ή τουφεκιά των.

2) Τή προερχόμενα από τήν άφέλεια μερικών που νομίζουν ένα τουφέκι άδαιο, τή όποιον έν τούτοις είναι γεμάτο.

3) Τή προερχόμενα από τόν χειρισμό του όπλου όσάν να ήτο μαστούνι.

4) Τή προερχόμενα εκ τυχαίου και άπροβλέπτου γυγονότος, και

5) Τή προερχόμενα από άναπόφευκτον αίτιαν, σχεδόν από άνωτέραν βίαν, και κατά συνέπειαν μοιραία.

* *

Ό κλασσικός τύπος του κυνηγετικού δυστυχήματος, ό που συνήθως από όλους, είναι ό προερχόμενος από τήν πρώτη αίτια, δηλαδή από αδιαφορία εκείνων που πυροβολούν ένα θήραμα ή χωρίς να τή βλέπουν καθαρά ή χωρίς να ενδιαφερόνται γιά τή κατεύθυνσι της τουφεκιάς των. Από τήν αίτια αυτή, μόνον εις τήν περιφέρειαν του Σουνίου συμβαίνουν κάθε χρόνο κατά μέσον όρον δέκα δυστυχήματα. Ό γενικός αριθμός των εις όλην τήν Ελλάδα πρέπει να υπερβαίνει τή είκοσι.

Είναι τή κατ' έξοχήν δυστύχημα που συμβαίνει με τή πούλια που πετούν χαμηλά. Γι' αυτό έκτός από τή κυνήγι των όρντινων, συμβαίνει πάρα πολύ συχνά και στό κυνήγι της μπεκιάσας και κάπου—κάπου και στό κυνήγι του λαγού, με τή προσόν βέβαια ότι σ' αυτό τή κυνήγι τή άυτό τή κατ' έξοχήν δυστύχημα που συμβαίνει με τή πούλια που πετούν χαμηλά. Γι' αυτό έκτός από τή κυνήγι των όρντινων, συμβαίνει πάρα πολύ συχνά και στό κυνήγι της μπεκιάσας και κάπου—κάπου και στό κυνήγι του λαγού, με τή προσόν βέβαια ότι σ' αυτό τή κυνήγι τή άυτό τή κατ' έξοχήν δυστύχημα που συμβαίνει με τή πούλια που πετούν χαμηλά.

Είναι επίσης ένα δυστύχημα που τή προκαλούν συνήθως οι άρχαίοι κυνηγοί ή οι πολύ νευρικοί. Άλλά γενικά είναι ένα δυστύχημα που μπορούσε κάλλιστα με λίγη ψυχραιμία ν' άποφευχθή σχεδόν τελείως. Άλλά τή κινδύνος είναι ότι όλος ό κόσμος και ιδίως οι άρχαίοι δεν είναι ψυχραιμοί. Μόλις σήκωθή εμπρός των ένα όρντιν, άμέσως σάν ύπνωτισμένοι τή σκοπεύουν, χωρίς να καταλάβουν ότι τή όρντιν έστριψε όλίγον και εύρίσκεται εις τήν ιδίαν γραμμήν με ένα άλλον κυνηγόν. Πολλές φορές δυστυχώς αυτός ό ντυμπλές όρντιν και κυνηγού, έχει έξαιρετικήν έπιτυχίαν.

Δεν είναι δε μόνον οι κυνηγοί άναμεταξύτων τή θύματα αυτού του είδους του κυνηγετικού δυστυχήματος. Είναι εξίσου και όποιοσδήποτε άλλος θα περνούσε εις άπόστασιν βολής από τόν πυροβολούντα εις τόν ελάχιστον θόρυβον που άκούει εις τούς θάμνους ή εις κάθε συγχευμένην στήν όποιαν εκλαμβάνει ως θήραμα. Παράδειγμα, ό περισυνός φόνος στη Μακεδονία ένός καλογήρου από ένα κυνηγό, που τόν έπέρασε γιά άγριογούρουνο.

* *

Εις τήν δευτέραν αίτιαν, τή να θεωρηται δηλαδή ένα τουφέκι άδαιο ένθ είναι γεμάτο, άνήκει ό άνοητότερος τύπος κυνηγετικού δυστυχήματος, που ένθ μπορούσε να μη συνέβαινε ποτέ, είναι δυστυχώς συχνότατος. Υπάρχει κάποιος σοφός κυνηγετικός παράγγελμα που συνιστά στους

* *

Εις τήν δευτέραν αίτιαν, τή να θεωρηται δηλαδή ένα τουφέκι άδαιο ένθ είναι γεμάτο, άνήκει ό άνοητότερος τύπος κυνηγετικού δυστυχήματος, που ένθ μπορούσε να μη συνέβαινε ποτέ, είναι δυστυχώς συχνότατος. Υπάρχει κάποιος σοφός κυνηγετικός παράγγελμα που συνιστά στους

κυνηγούς να θεωρούν πάντοτε τή όπλον τους γεμάτο, έστω και άν νομίζουν ότι είναι βέβαιο ότι είναι άδαιο.

Και όμως υπάρχουν πολλοί οι ό τοιοι όαν μικρά παιδάκια εύχαριστούνται υπερβολικά να σκοπεύουν, χάριν άστειότητος, με τή τουφέκι τους ένα συγκυνηγό των, ένα σκύλο ή ότιδήποτε άλλο που θα περνούσε κοντά τους.

Τή εύχαρίστησιν βρίσκουν σ' αυτό τή βλακώδες άστεϊον. Είναι μυστήριο τή όποιον προκαλεί όμως ένα σοφό δυστυχήματα.

Άλλοι επίσης νομίζουν ότι τή όπλον τους είναι άδαιο, έφ' όσον ένθυμούνται ότι τή άδειασαν μόνον των, αλλά ξεχνούν όμως ότι διά τόν ένα ή άλλον λόγον τή ξαναγεμισαν άργότερα και έτσι τή άπεισταίον δεν άργεί να γίνη.

Πρό όλίγων έτών, έπειτα από ένα κυνήγι τρυγνινών, μερικοί κυνηγοί άφού άδειασαν τή όπλα τους έμπήκαν εις τή αυτοκίνητόν τους διά να γυρίσουν. Κατά τήν έπιστροφή όμως, κάποιος άπ' αυτούς είδε ένα τρυγόνι να κάθεται σέ ένα δένδρο κοντά στό δρόμο, και παρεκάλεσε να σταματήσουν γιά να τή σκοτώση. Ό κυνηγός εκάτέβηκε, και έβαλε ένα φυσίγγιο στό όπλο του. Τή τρυγόνι όμως έφυγε μόνον του και ό άλλος από τή βία του ξεχασε να βγάλη τή φυσίγγι.

Αποτέλεσμα ήτο έπειτα από λίγη ώρα, μία αλφινidia έπυροσκορήσας και να περάσουν τή σάγια ξυστά σχεδόν από τή κεφαλή του ξεχασμένου κυνηγού, ό όποιος έμολόγησε ότι πολύ φτηνά τήν έγλύτωσε άφού πολύ πριν ή κάννες του όπλου του ήγγιζαν τή σαγόνι του.

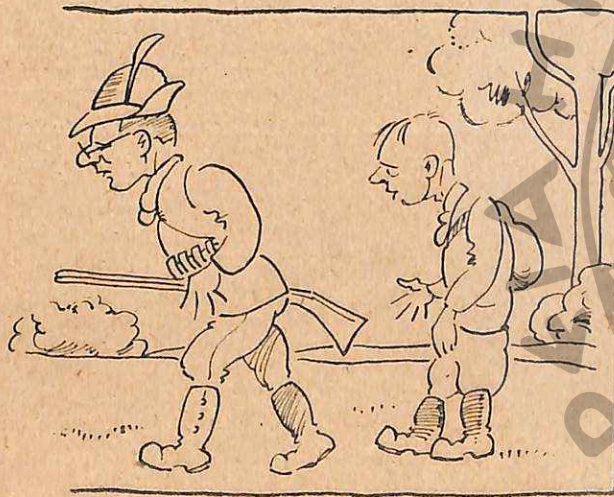
* *

Τή δυστυχήματα που άνήκουν στην τρίτη κατηγορία παρ' ότι μπορούσαν εύκολώτα ν' άποφευχθούν, έν τούτοις συμβαίνουν κι' αυτά πολύ συχνά. Πρόκειται γιά εκείνα που προέρχονται από μερικούς που δεν άντιλαμβάνονται ότι στό κυνήγι κρατούν όπλο γεμάτο και όχι τή μαστούνι τους. Μπορεί κανείς να τούς ιδή να κρατούν τή όπλο κατά τόν πλέον παράδοξον, αλλά συγχρόνως και πλέον επικίνδυνον τρόπον και γι' αυτούς και γιά τούς συντρόφους των. Πότε τή στήριζουν όρθιο εις τή έδαφος και άκουμπούν τή χείρα των εις τή στόμα των καννών, πότε τή κρατούν όριζοντίως και τή περιστρέφουν προς τήν διεύθυνσι των συγκυνηγών των, άλλοτε κτυπούν με τή όπλο τούς θάμνους γιά να διώξουν τή θηράματα κλπ.

Κατά κανόνα εκείνοι που είναι πολύ προσεκτικοί σ' αυτό τή ζητήμα, είναι οι γέροι και οι καλοί κυνηγοί, και εκείνοι που υπήρξαν αυτόπται μάρτυρες ένός κυνηγετικού δυστυχήματος. Άλλά προς Θεού, γιά να πιστεύσωμε εις τόν κίνδυνο, πρέπει να έχωμε ιδή ένα φίλο μας να πάθη, ή γιά να ληφθούν αι πιό στοιχειώδεις προφυλάξεις πρέπει πρώτα να σκοτώσωμε ή να τραυματίσωμε κάποιον;

* *

Τή άναπόφευκτα δυστυχήματα είναι εκείνα τή όποια

Η έλλειψις ψυχραιμίας των άρχαίων ή νευρικών κυνηγών, προκαλεί συχνά εις τή σκάριωμα και αυτού του τσαντατζή των

καμμία άνθρωπίνη δύναμις δεν είναι δυνατόν ν' άποτρέψη. Είναι εκείνα εμπρός στα όποια σταματούμε σάν σέ άνωτέρα δύναμις και παραδεχόμεθα τήν άνθρωπίνη άδυναμία.

Ένα τέτοιο παράδειγμα είναι τή εξής. Δύο φίλοι κυνηγούσαν μπεκιάσες σέ ένα δάσος της Θεσσαλίας. Τή μεσημέρι έσταμάτησαν τή κυνήγι, εκρέμασαν τή τουφέκια τους εις τόν ώμο και έπροχώρησαν γιά να βρουν ένα κατάλληλο μέρος να καθήσουν. Έξαφνα τή πόδι του ένός πάνεται σέ μία παγίδα στημένη εις τή μονοπάτι και από τή άπότομο τήναγμα πέφτει τή τουφέκι του, πιάνει φωτιά και σπάει τή πόδι του συντρόφου του.

Πώς μπορούσε ν' άποφευχθή αυτό τή δυστύχημα, άφού ξεπερνάει κάθε πρόβλεψη και κάθε προφύλαξη; Αυτό δε τή παράδειγμα έχει άρκετές δυστυχώς παραλλαγές.

* *

Τή τυχαία τέλος δυστυχήματα έχουν άρκετές όμοιότητες με τή άναπόφευκτα, με μόνην τήν διαφοράν ότι άν ληφθούν όλες ή δυνατός προφυλάξεις (έστω μέχρι σχολαστικότητος) μπορούν άν όχι να εκλείψουν όλοτελώς, τούλάχιστον να περιορισθούν εις τή ελάχιστον.

Εις τήν κατηγορίαν των τυχαίων δυστυχημάτων συγκαταλέγονται τή προερχόμενα εις από έλαττώματα του όπλου, ή των φυσιγγίων, είτε από έπιστροφισμούς ή άναπηδήσεις των βλημάτων (σαγιών, σφαιριδιών ή σφαιρας) επί σκληρών επιφανειών, είτε από διάφορες άλλες άπρόβλεπτες εκ πρώτης όψως, αίτίες.

Η περίπτωσης δυστυχήματος από έλαττώμα του όπλου ή των φυσιγγίων είναι περισσότερο συχνή από τις άλλες. Άλλά ποτέ ή περιπτώσις αυτή δεν είναι άναπόφευκτος. Μία τέτοια περίπτωση δείχνει τή εξής παράδειγμα.

Σέ κάποιον γνωστόν μου κυνηγό συνέβη μία μέρα ένθ έβράδιζε να αισθανθή τή τουρέκι του να πέφτει από τόν ώμο του. Έπροσπάθησε να τή συγκρατήσει, αλλά δεν κατάρθωσε τίποτε άλλο παρά να χωθή ένα δάχτυλό του εις τή σκανδάλη, και να εκτυροσκορήσθ τή όπλο εις τή πόδια του συντρόφου του. Τί είχε συμβή; Άπλούστατα τή έλασμα εις τή όποιον διπλώνει τή άκρον της λουρίδας του όπλου είχε ξεφύγει από τόν κρίκο τόν βιδωμένο εις τή μέσον της κάννης και τή όπλον χωρίς κανένα στήριγμα, έπεσε προς τή κάτω.

Τή άτύχημα όμως αυτό, δεν θα έλάμβανε χώραν άν ό ιδιοκτήτης του όπλου αυτού, έφρόντιζε να τή έχη καθαρό και εις άρίστην κατάσταση και να κινεί πριν τή μεταχειρισθή άν όλες του οι βίδες ήσαν καλά σφιγμένες και ή λουρίδα του έν τάξει. Δυστυχώς πλείστοι από τούς κυνηγούς άπαξίζουν και τή στερεότυπο καθάρισμα μετά τή κυνήγι, πόσο μάλλον αυτές τις μικρολεπτομέρειες... Με τήν τακτική όμως αυτή τή δυστυχήματα συνεχώς αύξάνουν.

Άρκετός αριθμός δυστυχημάτων όφείλεται και σέ άλλ-

λη περίπτωση, ελαττωματικότητος τοῦ ὄπλου ἢ τῶν φυσικῶν, δηλαδή συνήθως εἰς τὸ σκάσιμο τῶν καννῶν. Αὐτὰ ὀφείλονται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν κακὴν ποιότητα ἢ τὸ ὑπερήλικον τῶν τουφεκιῶν, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἕνα ὠρισμένον ὅριον ἀντοχής. Ὅταν ἕνας ἀγοράσῃ τὸ πρῶτο τουφεκί πού θὰ εὕρῃ, μεταχειρισμένο καὶ χωρὶς μάζα, μόνον καὶ μόνον ἐπειδὴ εἶναι εὐθὺνὸν δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ καμμίαν ἀξιῶσιν ἀσχετοῦτος.

Ἐπίσης ὁ κυνηγὸς πού χρησιμοποιεῖ ὡς ὄπλον ἕνα οἰκογενειακὸν κειμήλιον, μὲ τὸ ὁποῖον ἐκυνηγούσε ὁ παπὸς τοῦ, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἔχῃ παράπονα ἂν τὸ σαράβαλο αὐτοῦ σκάσῃ μὲ τὸ πρῶτο φυσίγγιο ἀκάννου.

Αἱ περιπτώσεις ἐποστρακισμού ἢ ἀναπηδήσεων τῶν βλημάτων ἐπὶ σκληρῶν ἐπιφανειῶν, παρ' ὅλον ὅτι δὲν εἶναι ἀρκετὰ συχνές, συμβαίνουν ἐν τούτοις ἀρκετὲς φορές. Τέτοια παραδείγματα ὑπάρχουν πολλά.

* *

Ἐπειτα ἀπὸ τὴν ἀνωτέρω ἀνάλυσιν τῶν αἰτίων πού προκαλοῦν τὰ κυνηγετικὰ δυστυχήματα, δὲν εἶναι δύσκολον νὰ συνοψισθοῦν τὰ μέτρα προφυλάξεως καὶ προνοίας πού εἶναι ἀπαραίτητα νὰ λαμβάνονται ἀπὸ ὅλους γενικῶς τοὺς κυνηγούς.

Τὰ μέτρα αὐτὰ ἀρχίζουν ἀπὸ τὴν ἡμέρα ὅπου ὁ νέος κυνηγὸς θὰ ἀγοράσῃ τὸ ὄπλον καὶ τελειώνουν τὴν ἡμέρα ὅπου, γιὰ ἕνα ὁποιοδήποτε λόγο, θὰ λήξῃ ἡ κυνηγετικὴ του καριέρα.

Ἰδού μία σύντομος περίληψις τῶν μέτρων αὐτῶν.

Ἐνὰς φρόνιμος κυνηγὸς ποτὲ δὲν πρέπει ν' ἀγοράσῃ ἕνα μεταχειρισμένο καὶ παλὸν ἢ χωρὶς μάζα ὄπλον, ἀπὸ τὸ ὁποῖο θὰ ἐξαρτᾶται ἀργότερα ἡ εὐχαρίστησίς του εἰς τὸ κυνηγῆναι καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖο θὰ κρέμεται ἡ ζωὴ του καὶ ἡ ζωὴ τῶν φίλων του. Τὸ μόνο προσόν πού ἔχουν αὐτὰ τὰ ὄπλα εἶναι ἡ χαμηλὴ τιμὴ, πού εἶναι ὅμως χρονοδραστὲς δόλωμα διὰ τοὺς ἐπιπολαίους κυνηγούς.

Ἐὰν δὲν ἔχει τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν πού ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἀγορὰν ἐνὸς καλοῦ καὶ στερεοῦ ὄπλου, τότε εἶναι προτιμώτερον νὰ περιμένῃ ἕως ὅτου τὸ συγκεντρώσῃ διὰ ν' ἀποκτήσῃ ἕνα ὄπλον προερχόμενο ἀπὸ ἀνεγνωρισμένης ἀξίας ἐργοστάσιον, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἡμπορῇ νὰ βασίζεται.

Ἀλλὰ ἡ ἀγορὰ τοῦ ὄπλου δὲν εἶναι τὸ πᾶν. Πρέπει κατόπιν ὁ καλὸς κυνηγὸς νὰ τὸ ἔχῃ πάντοτε καθαρὸν καὶ εἰς ἀρίστην κατάστασιν. Ὅταν πρόκειται νὰ κυνηγήσῃ, μὲν βγάλῃ τὸ ὄπλον ἀπὸ τὴ θήκη, πρέπει νὰ κυττάξῃ μὴπως ὑπάρχει κάτι εἰς τὴν κάννην, ἐὰν ἡ λουρίδα εἶναι καλὰ στερεωμένη καὶ ἂν ὁ μηχανισμὸς λειτουργῇ καλὰ.

Μόνον εἰς τὸν τόπον τοῦ κυνηγίου ὀφείλει νὰ γεμίσῃ τὸ ὄπλον τοῦ, τὸ ὁποῖον καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ κυνηγίου πρέπει νὰ κρατᾶ κατὰ τέτοιον τρόπον ὥστε ἡ κάν-

νη νὰ εἶναι πάντοτε ἐστραμμένης πρὸς τὰ ἄνω.

Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπεται νὰ πυροβολήσῃ.

1) Πρὸς τὴν διεθνήν ὅπου βλέπει ἀνθρώπους, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἀπόστασις εἶναι ἀνω τῶν διακοσίων μέτρων.

2) Ἐπάνω εἰς κορυφὰς δένδρων, πέτρους, τοίχους καὶ ἐν γένει σκληρὰς ἐπιφανείας, ἐὰν ὑπάρχει κάποιος εἰς ἀπόστασιν ἐνδεχομένου ἐποστρακισμού.

3) Ἐπάνω εἰς φράχτες ἢ ἄλλα φυσικὰ ἐμπόδια, προτοῦ πεισθῇ ὅτι δὲν εἶναι κανεὶς ὀπίσθεν.

4) Ὅριζοντίως ἐὰν ὑπάρχει πυκνὴ φυσικὴ βλάστησις καὶ δὲν βλέπει ἀπολύτως εὐκρινῶς εἰς ἀπόστασιν τοῦλάχιστον ἑκατὸν μέτρων.

Ἐπίσης κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ κυνηγίου δὲν ἐπιτρέπεται νὰ τρέχῃ, διὰ πολλοὺς λόγους ἀλλὰ κυρίως διότι εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ πέσῃ, πρᾶγμα ἐπικίνδυνον ἀφοῦ κρατεῖ ὄπλον γεμάτον.

Δὲν πρέπει ἐπίσης νὰ κυτᾶ μὲ τὸ ὄπλον τοῦ τὰ κλαδιά καὶ τοὺς θάμνους διὰ νὰ διώξῃ τὰ κυνήγια. Αὐτὸ εἶναι δουλειὰ τοῦ σκύλου τοῦ.

Προκειμένου νὰ πηδῇ ἕνα χανδάκι ἢ νὰ περάσῃ ἕνα φράκτη, πρέπει πάντοτε νὰ βγάλῃ τὰ φυσίγγια τοῦ ὄπλου τοῦ ἢ τοῦλάχιστον νὰ τὸ βάζῃ εἰς τὴν ἀσφάλεια.

Ἀφοῦ πυροβολήσῃ, πρὶν ξαναγεμίσει πρέπει νὰ ρίξῃ μίαν ματιὰ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν καννῶν. Μόλις τελειώσῃ τὸ κυνηγὸν πρέπει ἀμέσως ν' ἀδειάσῃ τὸ τουφεκί του καὶ νὰ βεβαιωθῇ πάλιν ὅτι τὸ ἀδειασὲν τὴν στιγμή πού πρόκειται νὰ μῇ εἰς τὸ αὐτοκίνητο ἢ τὸ τραῖνο διὰ νὰ γυρίσῃ.

Τέλος πρέπει ν' ἀποφεύγῃ τίς πολὺ μεγάλας κυνηγετικὰς παρῆες, εἰς τὸ κυνηγῆναι φυσικά. Πρέπει νὰ ἔχῃ πάντοτε ὑπ' ὄψιν τοῦ ὅτι ὅσο μεγαλειότερος εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν κυνηγῶν, τόσον περισσότερες πιθανότητες κυνηγετικοῦ δυστυχήματος ὑπάρχουν. Τὸ ἰδεώδες εἶναι νὰ κυνηγᾷ κανεὶς πάντοτε μόνος. Ἐπειδὴ ὅμως αὐτὸ εἶναι πολὺ δύσκολον ἂν ὁμ. ἀδύνατον γιὰ πολλοὺς κυνηγούς, τὸ ἀνώτατον ὅριον μίαν κυνηγετικὴν παρέαν δὲν πρέπει ποτὲ νὰ εἶναι ἄνω τῶν τριῶν ἀτόμων.

* *

Αὐτὰ εἶναι σὲ γενικὰς γραμμὰς τὰ στοιχειώδη μέτρα φρονήσεως πού πρέπει νὰ λαμβάνῃ πάντοτε κάθε κυνηγός.

Δὲν εἶναι οὕτε πολλά, οὕτε δύσκολα. Καὶ ὅμως ἂν ἐλαμβάνοντο ὑπ' ὄψιν καὶ ἐφημέριον ἀπ' ὅλους τοὺς κυνηγούς, ὁ ἀριθμὸς τῶν δυστυχημάτων εἶναι ἔζητημα ἂν θὰ ἐφθανε τὸ ἕνα δέκατον τῶν ὅσων συμβαίνουν σήμερον.

Δυστυχῶς ἐνῷ ὅλοι παραδέχονται ὅτι ἀπὸ τὴν στιγμή πού ξεκινᾷ κανεὶς ἀπὸ τὸ σπῆτι τοῦ διὰ τὸ κυνηγῆναι, ἕως τὴν στιγμή πού θὰ γυρίσῃ, ἡ ζωὴ του κρέμεται σὲ μιὰ κλωστή, πολλοὶ λίγοι ὅμως ἀκολουθοῦν αὐτὰ τὰ προφυλακτικὰ μέτρα.

Α. Α. ΚΟΤ.

Η ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ ΜΑΣ

Τοῦ κ. ΣΑΒΕΡ. ΦΟΥΡΤΟΥΝΙΑΔΟΥ

ΤΑ ΜΑΝΙΤΑΡΙΑ

Εἶναι πολὺτιμα δῶρα τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς κυνηγούς.

Τὰ μανιτάρια φέρουν θερμότητα στὸ στομάχι καὶ περιέχουν ἀρκετὰς ποσότητας θρεπτικῶν οὐσιῶν πού τονώνεται καὶ ζεσταίνεται ὁ ὀργανισμὸς τοῦ κυνηγοῦ ὅταν μάλιστα συνοδεύεται καὶ μὲ λίγο κρασί. Ἀπὸ αὐτὰ δὲν λείπουν τὸ ἄζωτον, τὸ λίπος, ἡ ζάχαρι, ἡ κυταρίνη καὶ τὰ ἅλατα. Δι' αὐτὸ ἦσαν περιζήτητα ἀπὸ τοὺς παλαιούς πρὸ πάντων κυνηγούς, πού ἤξευραν καὶ τὰ μαγεύσαν μὲ κάθε ὀρεκτικὴ μέθοδο καὶ τέχνη, στὸ βουνό.

Οἱ βοτανολόγοι κατατάσσουν τὰ μανιτάρια εἰς τὸ εἶδος τῶν κρυπτογάμων φυτῶν.

Διαφορῶνται εἰς φαγώσιμα, δηλητηριώδη καὶ φαρμακευτά. Διακρίνονται δὲ μετὰ τῶν ἀπὸ τὰ περιέργα σχήματα καὶ χρώματα πού ἡμπορεῖ νὰ πιστεῦσῃ κανεὶς ὅτι ἐβγήκαν ἀπὸ τὰ καλύτερα ἐργαστήρια ἀγγειοπλαστικῆς καὶ ζωγραφικῆς.

Τὰ μανιτάρια φυτρώνουν μὲ τὰς πρώτας φθινοπορινὰς βροχὰς πού συμπέπτουν μὲ τὸ κυνήγι τῆς μετεκτάσεως. Καὶ συχνὰ σὲ

μὴ μόνον νύχτα τὰ βρίσκουμε ἐξαφνικὰ φυτρωμένα εἰς κανονικὰς εὐθείας

γραμμὰς καὶ εἰς ἀκριβεῖς ἀποστάσεις μετὰ τῶν ὅπως μία διμοῖρία στρατιωτῶν κατὰ τὰς πρωϊνὰς ἀσκήσεις.

Ὁ λαὸς ἀποδίδει τὴν ἐξαφνικὴν αὐτὴν βλάστησιν τῶν μανιταριῶν εἰς τὰς ἀστραπὰς καὶ τὴν βροντὴν τῶν κεραυνῶν! Ὁ Ζεὺς, ὁ πατέρας τῶν Θεῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν, ὅταν συμποσίαζε στὰς κορυφὰς τοῦ Ὀλύμπου, εἶχε μανιτάρια γιὰ προδόρπια. Ὅταν δὲν ὑπῆρχαν, ἔστειλε ἀστραπὰς, βροντὴν, βροχὴ καὶ τὸ βράδυ εἶχε τὰ ὀρεκτικά του. Μεζεδάκι τῆς ὥρας! Θεὸ μεζεδάκι! Ἀπὸ αὐτὰ δημιουργήθηκε καὶ ἡ παροιμία «φύτρωσε σὰν μανιτάρ» ὅταν παρουσιάζεται ἐξαφνικὰ κάποιος ἀνεπιθύμητος ἐπισκέπτης.

Τὰ μανιτάρια ἀγαποῦν τὰ ὑγρά μέρη. Τὰ βρίσκουμε μέσα εἰς τὰ λειβάδια, κάτω ἀπὸ μεγάλα δένδρα, στὴ ρίζα τῆς κουμαριάς, ἀκόμη καὶ τῆς τσαλόσκουπας.

Τὰ μανιτάρια εἶναι ἡ χαρὰ τοῦ κυνηγοῦ. Τοῦ δίδει τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπιδείξῃ τὴν κυνηγετικὴν του μαγειρικὴν, νὰ πηλὴ κορσί, νὰ κάμῃ κέφι. Χρειάζεται ὅμως μακρὰ πεῖρα διὰ νὰ χωρίσῃ τὰ φαγώσιμα ἀπὸ τὰ φαρμακερὰ μανιτάρια. Ἐδῶ ἐγωῖσμός δὲν χωρεῖ. Πολλὰκις τὰ λάθη πληρώνονται μὲ τὴν ζωὴν του.

Εἶδα κάποιον σύντροφόν μου στὸ κυνήγι νὰ τὴν πιάθῃ. Δηλητηρίασας πλήρης. Στομάχι καὶ ἔντερα ἀνάστατα. Ἀληθινὴ χολέρα. Κενώσεις αἱματηραὶ καὶ ἔμετοι χολώδεις. Πόνος στὴν κοιλιά, στοὺς μηρούς, στὰ πόδια. Καὶ ὁ σύντροφός μου εἶχε χάσει προσωρινῶς κάθε διανόησιν καὶ τὴν μνήμην του.

Ὁ γιατρός πού προσεκλήθη, μᾶς εἶπε ὅτι ἡ δηλητηρίασις αὕτη ὀνομάζεται φαλλοειδής, ὅτι εἶναι ἡ πλέον δυνατὴ καὶ γίνεται ἀπὸ τὸ ὁμώνυμον φαρμακερὸ μανιτάρ. Ἡ θεραπεία, ὅπως μᾶς εἶπε ὁ γιατρός, εἶναι ἡ πλύσις τοῦ στομάχου, τὰ καθάρσιμα καὶ διὰ τὰ νευρικά συμπτώματα ἐνέσεις καμφορῆς καὶ ἀντινευρικά. Σὲ δύο-τρεῖς ἡμέρες περὶ, ἀλλ' ἡ φαλλοειδής μπορεῖ νὰ μᾶς στείλῃ γιὰ κυνήγι, ἀλλὰ στὸν Ἄδη.

Ἀπὸ τὰ 150 καὶ πλέον εἶδη πού ὑπάρχουν, τὰ μισὰ σχεδόν εἶναι φαγώσιμα καὶ ἀπὸ αὐτὰ ἔχει ἀρκετὰ ὁ τόπος μας.

Ἡ πρώτη δοκιμὴ πρὸς ἀναγνώρισιν τοῦ καλοῦ μανιταριοῦ γίνεται διὰ τῆς ἀφῆς. Χαϊδεύετε τὸ ἑπάνω μέρος τῆς ὀμβρέλλας τοῦ μανιταριοῦ. Ἐὰν τὰ δάκτυλά σας εὕρουν ἀντίστασιν στὸ χνοῦδι του, τὸ κρατεῖτε. Εἶναι φαγώσιμο. Ἐὰν ὅμως ἔχῃ γλῶσση τινὰ οὐσίαν καὶ τὰ δάκτυλα γλυστροῦν, τὸ πετάτε. Εἶναι φαρμακερό.

Ἡ δευτέρα δοκιμὴ γίνεται ἐὰν φέρετε εἰς τὰ χεῖλή σας τὴν ὀμβρέλ'α τοῦ μανιταριοῦ ἀπὸ τὴν ἀνάποδον. Βγάψτε ἕνα μέρος τῆς φλούδας του καὶ φασάτε στὶς σχισμάδες ὅπως, εἰς ἕνα φλάοντο. Μόνον ὅταν ἔβγῃ μουσικὸς ἤχος, τὸ μανιτάρ σας εἶναι φαγώσιμον. Τὸ φαρμακερὸ δὲν βγάζει ἤχον.

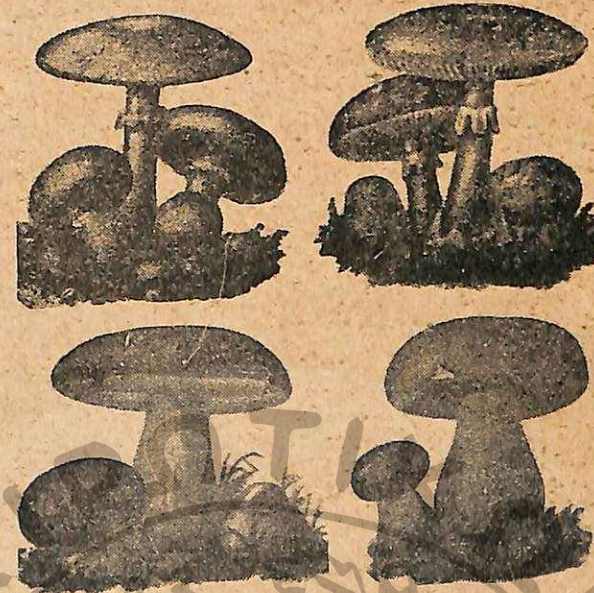
Ἡ τρίτη δοκιμὴ γίνεται διὰ τῆς ὁσφρήσεως. Κόψτε εἰς δύο τὸ κεφάλι τοῦ μανιταριοῦ καὶ τὸ μυρίζετε. Ἐὰν ἔχῃ κάποια μυρωδιά εἶναι φαγώσιμο. Τὰ φαρμακερὰ δὲν ἔχουν μυρωδιά.

Εἰς τοὺς νέους συναδέλφους κυνηγούς, συνιστᾶ νὰ ἀποφεύγουν κάθε χρωματιστὸ μανιτάρ καὶ νὰ περιορίζωνται εἰς τὴν περισυλλογὴν ἐνὸς μόνον εἶδους, πού λέγεται μανιτάρ τὸ πεδινὸ, ὀροσομανίτα-

ρο. Αὐτὸ ἀφθονεῖ εἰς τὸν τόπον μας τὸ φθινόπωρον καὶ ἔχει γνωρίσματα εὐκόλα. Εἶναι ἄσπρο ἀπ' ἔξω καὶ εἰς τίς σχισμάδες τῆς ὀμβρέλλας του ἔχει χρῶμα ἀνοιχτὸ ἢ βαθὺ μελιτζανί, ἀναλόγως τῆς ἡλικίας του. Τὸ βρίσκουμε σὲ καθαρά μέρη καὶ ὑγρὰ ὅπου εὐρίσκει ἀγαθὴ γῆ καὶ ἀναπτύσσεται ἕως 200 δράμια.

Οἱ κυνηγοὶ προτιμοῦν πολλὰς φορές νὰ τὰ τρώγουν πρόχειρα ὡς μεζὲ ψημένα στὴ σχάρα μὲ ἅλατι, πιπέρι, λάδι, λεμόνι. Ἄλλοι τὰ στέλνουν στὸ φούρνο μὲ πολλὴν κρασί. Πολλὸ εὐγευστα γίνονται ψημένα σωτὲ μὲ φρέσκα κρεμμύδια καὶ μαυροδάφνη. Αὐτὸ τὸ εἶδος πού συνιστᾶ εἶναι περιζήτητο καὶ ἀπὸ τοὺς λαγούς καὶ τὰ πτόβαρα. Τὸ τρώγουν μὲ λαιμαργίαν.

Ἐὼς ὅτου ὁ κυνηγὸς ἀποκτήσῃ τὴν πεῖραν πού χρειάζεται διὰ τὴν διάγνωση τῶν καλῶν καὶ φαρμακερῶν μανιταριῶν, καλὸν εἶναι νὰ δοκιμάζῃ αὐτὰ ρίχνοντας ἕνα ἄσημένιο χουλιараκι ἢ νόμισμα ὅταν

Μανιτάρια ἐδώδεμα—ἀριστερὰ καὶ δηλητηριώδη—δεξιὰ

βράζουν. Ἐὰν τὸ χουλιараκι δὲν μαυρίσῃ, τὰ μανιτάρια εἶναι καλὰ. Τὰ πολλὰ μανιτάρια εἶναι δυσκολοχώνευτα.

Εἰς τὰ ἐπίσημα γεύματα τῶν εὐρωπαϊκῶν τὰ μανιτάρια εἶναι ἀπαραίτητα. Ἡ μαγειρικὴ τῶν ἔχει διάφορα πρωτόκολλα καὶ πλαινόντων ὡς γαρνιτούρα φαγητῶν ἀπὸ ἄσπρα κρέατα.

Δι' αὐτὸ εἰς τὴν Εὐρώπην καλλιεργοῦν μερικὰ εἶδη τῶν μανιταριῶν πού εἶναι περιζήτητα. Ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἀπολαμβάνει κάτω ἀπὸ τὸ δένδρον στὸ βουνό ἢ στὸ ἐρημικὸ καλῦβι πιδ ὀρεκτικά, πιδ λαιμαργία καὶ πιδ μακάρια τὴν οὐσία τῶν μανιταριῶν ὅσον στὸ κυνήγι ὁ κυνηγός.

Καὶ καμμίαν φορά διακόπτει τὸ κυνήγι τῆς μετεκτάσεως διὰ νὰ μαζεύσῃ τὰ ὀρεκτικά του, πού εἶναι δῶρα πρὸς αὐτὸν τῆς μητέρας γῆς.

ΣΑΒΕΡ. ΦΟΥΡΤΟΥΝΙΑΔΗΣ

Μία γωνιά τῆς Διεθνούς ἐκθέσεως σκύλων πού διοργανώθη πρό μηνὸς στὸ Λονδίνο

ΒΟΛΟΣ.—Ἐνα ὥραϊο κυνηγετικὸ ταμπλώ
[Φωτ. κ. Ι. Ἀρτινοῦ]

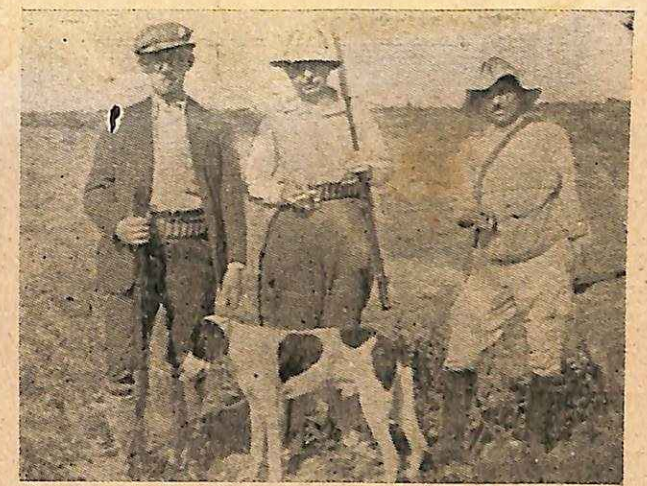
ΣΟΥΦΛΙΟΝ.—Ὅμας κυνηγῶν τοῦ Σουφλίου, μέ τὴν κυρίαν Ἀγνήν Εὐσταθίου εἰς τὸ μέσον, κατόπιν ἐπιτυχoῦς κυνηγίου ἀγριοχοίρων

ΒΟΣΠΟΡΟΣ.—Φέρτασις ἀγριοχοίρων στὸ καΐκι, σὲ μιὰ παραλία τῆς Προποντίδος

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ.—Ὅμας κυνηγῶν ἀπὸ τοῦ κ.κ. Κουλομβέαν ὑπομειράρχου, Φιλιππίδου ἀρχιάτρου καὶ τὸν ἀρχιτέκτονα Ι. Δημητριάδου, στὴ Φλώρινα

Ἐπίσης ἑτέρα ὁμας ἀπὸ τοῦ βιομηχάνου κ.κ. Κ. Νικολαΐδου, Χρυσομάλλου καὶ τὸν διάσημον κ. Βοχόρη

Τρία χαριτωμένα Κόκερ, πού τὰ δυὸ πρόκειται νὰ σταλοῦν ἀπὸ τὴ Γαλλία, σὲ Ἀθηναῖο συνάδελφο

Μία γωνιά τοῦ «Κοιμητηρίου τῶν σκύλων», τοῦ Λονδίνου

Κι' ἓνα μαρμαρίνιο μαυσωλεῖο σκύλων στὸ Κλίσυ

ΟΤΙ ΜΑΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ

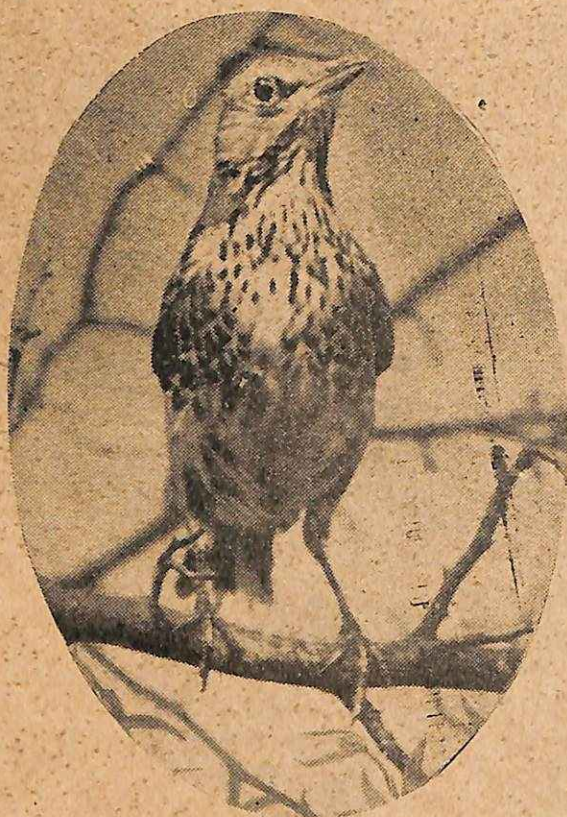
ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Του συνεργάτου μας κ. ΒΑΣ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ

ΤΑ ΤΣΙΧΛΟΚΟΤΣΥΦΑ

3. *Κίχλη ή Ιλιάς*, *Turdus musicus* L., (παλαιότερα *εσφαλμένως*, *turdus iliacus* L.) **Κοκκινότσιχλα**. Είναι η μικρότερη από τις ευρωπαϊκές τσίχλες (ανάστ. 0.22, πτερούγι 0.115), φωλιάζει πολύ βορειότερα από τις άλλες, στα δικά μας δε μέρη έρχεται σε πολύ μικρό σχετικά με την πρώτη, αριθμό, ιδίως με τις δυνατές βαρυχειμωνιές.

Ο μεγάλος αριθμός της διαχειμάζει στη Νοτιο-

Η δεινρότσιχλα

δυτική Ευρώπη κυρίως. Για να αντιληφτή κανείς καλλίτερα την αναλογία στην οποία μας έρχεται, ας σημειώσουμε ότι σε ένα το π. χ. τσίχλες που εκτίθενται για πούλημα στην αγορά το χειμώνα, δυο ή τρεις μόνο είναι του είδους αυτού. Η μεγάλη πλειονότης του λαού και των κυνηγών τις ξεχωρίζει. Διακρίνονται όμως αρκετά εύκολα άμα τις προσέξω λίγο κανείς, γιατί έξω από το μικρότερο σχετικά μέγεθός τους, έχουν τα πλευρά άποκάτω απ' τα φτερούγια σαφώς κοκκινωπά και όχι γκριζα όπως οι κοινές. Επιπλέον, άποκάτω από το μάτι τους διαγράφεται μια πλατιά και μακρά άσπρη ταινία, που δεν έχουν ποτέ οι άλλες.

Το πέταμά της είναι ακόμη πιο γοργό και πιο άηχηλά παρά της κοινής. Ολόκληρη τη μέρα βρίσκεται σε κίνηση πετώντας από τούφα σε τούφα χωρίς να πολυσταματάει πουθενά. Ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της είναι η κοινωνικότητά της, ή αλληλεγγύη με τις ομοίες της.

Ενώ οι κοινές τσίχλες παίρνουν καθώς σηκώνονται όποια διεύθυνση θέλει της καθεμιάς, χωρίς να σκοτίζεται για αμοιβαιότητα και αλληλοποστήριξη, τούτες, οι κοκκινότσιχλες, ακολουθούν στην ίδια διεύθυνση όλες και καρφόνουν στην ίδια μαζύ νέα τούφα. Άλλοι, όπου είναι άφθονες, τις κυνηγούν παγνίζοντας και κρατώντας καρτέρια κρυμένοι καλά.

Την άνοιξη κελαηδίαει ωραία και η κοκκινότσιχλα, ένα κελάδημα που θυμίζει ήχο φλογέρας. Το χειμώνα όμως που μας έρχεται έμιας, δεν αφήνει παρά ένα τσί ή τσίορ κι αυτή, συγγενικό με της κοινής.

4. *Κίχλη ή δεινρόβιος*, *Turdus pilaris* L. (το *pilaris*—τσιχλάς, από εσφαλμένη ταύτιση). **Δεινρότσιχλα**. Ανάστ. 0.26 περίπου, πτερούγι κάτω των 0.15. Πουλιά των δασών της βόρειας και βορειοανατολικής Ευρώπης κατεβαίνει κι αυτή κατά το Νοέμβριο, αλλά ιδίως με τα μεγάλα άραιά πάντα χύα, να διαχειμάσει στα μέρη μας, μέχρι και της Πελοποννήσου (Ταύγετος, Καλαμάτα), και των νησιών (Κυκλάδες, Κύθηρα, Παξοί).

Οι πολλοί τη συγχέουν λόγω του μεγέθους της με τη γερακότσιχλα αν και παρουσιάζει χτυπητές διαφορές. Το κεφάλι άποπάνω μολυβί. Λαιμός και στήθος κοκκινωπά με σκοθρες πιτσιλάδες. Κοιλιά ως πίσω στην ούρα άσπρη. Ψηλά ή πλάτη, οι όμοι, τα καλυπτήρια, με καστανοκόκκινη απόχρωση, όλο το άλλο άπάνω μέρος σταχτερό.

Φαί όχι και τόσο νόστιμο, σαν της γερακότσιχλας περίπου, άνοιξιάνικο κελάδημα, πολύ μέτριο. Το χειμώνα ή φωνή της είναι τσί κι αυτής.

5. **Κόσσυφος ό λευκόστερνος** (ό άλπειος). *Turdus torquatus alpestris* (Brehm). Ανάμεσα στις κυρίως τσίχλες, που περιγράψαμε και στον γνωστότατό μας κότσυφα, έρχεται ή κοτσυφότσιχλα, το βορειοευρωπαϊκό αυτό είδος, μεγέθους σαν τη γερακότσιχλα περίπου (ανάστ. 27 εκατοστά, πτερούγα 14.1), το όποιο ελάχιστα ξεφύουν οι Έλληνες κυνηγοί.

Στην Ευρώπη παρουσιάζεται σε δυο ποικιλίες, πολύ συγγενικές στη μορφή. Η μία, ό τύπος του είδους, *turdus torquatus torquatus* είναι πουλιά των βορειότερων χωρών της Ευρώπης, που με το χειμώνα κατεβαίνει ως τη Γερμανία ή και νοτιότερα. Δεν είμαι καθόλου βέβαιος αν μιάς παρουσιάζεται και μιάς με τις βαρυχειμωνιές, αλλά πολύ άμφισβύλλο.

Η δευτέρα ποικιλία (*alpestris*), που κατεβαίνει το χειμώνα ως την Ελλάδα, είναι πουλιά των Άλ-

πεων και των άλλων μεγάλων βουνών της μέσης κυρίως Ευρώπης. Τα διάφορα άτομα που έχουν χτυπηθεί στην Ελλάδα και υπάρχουν σε μουσεία και συλλογές, έχουν χτυπηθεί από τέλη Νοεμβρίου ως μέσα Φεβρουαρίου, σε διάφορα σημεία, μάλιστα και παράλια, ακόμη και στα περίχωρα του Πειραιώς, στην Πεντέλη, καθώς επίσης και στην Πελοπόννησο (Αρκαδία).

Πάντως πρόκειται για αρκετά σπάνιο πουλί στα μέρη μας και αξίζει τον κόπο να ανακινώνεται ή κατά τόπους εμφάνισή του, με ακριβή χρονολογία.

Γνωρίζεται πολύ εύκολα από το μέγεθός του που είναι καθώς είπαμε σαν της γερακότσιχλας περίπου και μεγαλύτερο από το κοινό κότσυφα, αλλά ιδίως από τα χαρακτηριστικά χρώματά του: το σώμα του ολόκληρο έχει ένα γενικό χρωματισμό πολύ σκούρο καστανό, ανακατωμένο ελαφρά με σταχτερό σε όλη από κάτω την κοιλιά και στα άκροφτερούγα.

Αλλά εκείνο που χτυπάει άμέσως στο μάτι και κάνει τη κοτσυφότσιχλα να ξεχωρίζεται άμέσως, είναι ή άσπρη της τραχηλιά σε όλο μπροστά το στέρνο, κάτωσπρη στα άρσενικά, που λερή στα θηλυκά. Γενικά του θηλυκού ό χρωματισμός είναι άτονώτερος.

Τρώει ότι και οι άλλες τσίχλες ή κοτσύφια. Η φωνή της το χειμώνα που μιάς έρχεται είναι ένα δυνατό **γκρηκ** και ένα βαθύ **τάκ-τάκ**. Την άνοιξη κελαηδίαει κι αυτή πολύ ωραία, ένα κελάδημα άνάμεσα κότσυφα και τσίχλας αλλά κάπως παιδικώτερο και μελαγχολικώτερο.

Τό φαί της σαν του κότσυφα.

6. **Κόσσυφος ό κοινός**, *Turdus merula aterrima* (Μαθ.) Ανάστ. 25 εκατοστά περίπου, πτερούγα 12.9

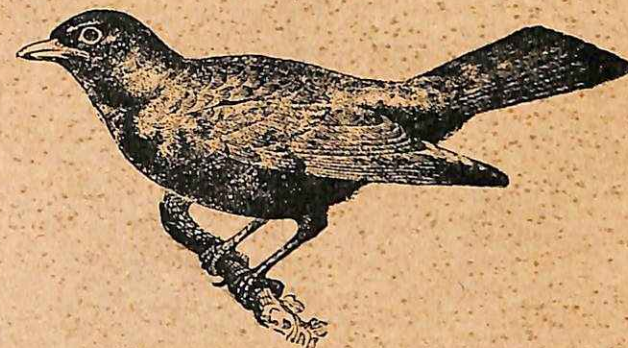
Υπάρχει άνθρωπος στην Ελλάδα, που να μην ξαίρη το κοτσύφι; Κι όμως υπάρχει.

Τά Χριστούγεννα φέτος, είχα πάει στην πατρίδα μου τη Μάνη, όπου από παιδάκι δεν είχα βρεθί

άλλοτε Χριστούγεννα. Ένας μικρός ξάδερφός μου, ό Αντώνης, μαθητής στο Γυμνάσιο, είχε τύχη να σκοτώσει στούς ελαιώνες της Αρεόπολης έναν άρσενικό, κερομύτη κότσυφα. Η Αρεόπολις, καθώς και όλη άλλως τε ή άπόσκιαδεση (δυτική) κυρίως Μάνη, είναι ένας βραχώτοπος όλο λιθάρια και βράχους, έντελως άνυδρος, με λίγα φτωχά χωράφια και με ελαιώνες. Πώς να ζήση το κοτσύφι εκεί. Τό κοτσύ-

φι θέλει πηγές, ύγρα, δροσερά μέρη, πυκνές τούφες και πρασινάδες

Και έσκότωσε λοιπόν ό Αντώνης αυτό το περίεργο μαύρο πουλί με την κρεννή μύτη Στο σπίτι που τό πήγε έγινε συμβούλιο. Να τό φάνε, να μη τό φάνε; Στο τέλος νίκησε ή ύποψία, ότι πρόκειται για «κορακάκι» και ότι μπορεί να φαρμακωθεί κανένας αν τό φάη. Και έτσι ό ταλαίπωρος έκείνος κό-

Κόσσυφος ό κοινός

τσυφας κατέληξε στην κοιλιά της γάτας του σπιτιού, που βέβαια δεν έδηλητηριάσθη από τό κρέας του.

Όστόσο ό κότσυφός μας είναι κοινότατος παντού. Φωλιάζει σε πυκνές μέσα τούφες σιμά σε ύγρα μέρη κι άμα ξεπουλιάσει (κάνει συνήθως δυο γενιές) άπλώνεται σε μεγαλύτερη περιφέρεια. Είναι πουλί και μεταναστευτικό και μετατοπιστικό και καθεστικό.

Τό χειμώνα μιάς έρχονται περισσότεροι από βορειότερα, καθώς και ό τύπος του είδους (*turdus merula merula* L.) που άλλως τε άσήμαντες διαφορές παρουσιάζει με την ποικιλία που φωλιάζει στα μέρη μας, στα Βαλκάνια και την Νοτιοανατολική Ευρώπη.

Όλοι βέβαια ξέρουμε ότι τό άρσενικό κοτσύφι είναι κατάρμαυρο, με χτυπητή κίτρινη μύτη, ενώ τό θηλυκό έρχεται προς τό καστανό, θαμπό και άτονο. Τό περίεργο είναι ότι ό Άριστοτέλης παίρνει τό άρσενικό και τό θηλυκό για δυο διάφορα είδη. Τό κελάδημά του τό ωραίο, κι αυτό γνωστό σε όλους μας. «Εν μὲν τῷ θέρει ἄδει, γράφει ό Άριστοτέλης, τοῦ δέ χειμῶνος παταγὴ καὶ φθέγγεται θορυβῶδες».

**

Αρκετά συχνή στα κοτσύφια είναι ή **λευκοπάθεια**, ή πάθησις εκείνη που κάνει τό φτέρωμα να χάνη τό συνηθισμένο χρώμα του και να μένη άσπρο.

Πρό ήμερῶν έστάλη στα «Κυνηγετικά Νέα» ένα τέτοιο άσπρο κοτσύφι, διατηρημένο μέσα σε οινόπνευμα, από τόν φίλο κ. Αντ. Σκουρτόπουλο, από την Ιατρία.

Τό φαινόμενο είναι γνωστό από την αρχαιότητα κατά την οποία είχε γίνει άφορμή στη γένεση διαφόρων μύθων. Και ό Άριστοτέλης δέ και άλλοι άρχαιοί παρατηρούν ότι στην Κελλήνη (Ζήρια) είναι

Η Κοκκινότσιχλα

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Του κ. Α. ΑΝΤΡΙΠΕ

ΟΥΤΕ ΜΙΑ ΜΠΡΙΤΖΟΛΑ...

Το «κύμα των κίτρων» που είχαν ογκωθεί κατά τα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια σ' ολόκληρη τη Γαλλία, άρχισε τώρα να υποχωρή και σχεδόν να χάνεται. Πέρασε κι' έφυγε κι' αυτό, όπως τόσα άλλα μεταπολεμικά κύματα: κύμα γαλήνης, οικογενειακής, κύμα ανηθικότητας, κύμα έγγλημάτων και αυτοκτονιών, κύμα ψυχούς και καύσωνος κλπ. κλπ.

Ίσως ή «μπουγάτσα» αυτή, να ένθουσιάζη τους γεωργούς μας, αλλά πάντως δεν ευχαριστεί τους κυνηγούς —τους μετρίους θέλει να πω κυνηγούς, γιατί οι καλοί και άξιοι κυνηγοί, όσο πιο σπάνιο και δυσεύρετο είναι το θήραμα, τόσο πιο πολύ βρίσκουν ευκαιρία να αναπτύξουν τις κυνηγετικές τους άρετές.

Τέλος πάντων, δεν πρόκειται τώρα έδω για γενικώτερες παρατηρήσεις, αλλά για ένα συγκεκριμένο περιστατικό που μ' έκανε να καταλάβω πως σ' ώρισμένες περιοχές της Γαλλίας, ή υπάρχουν άνθρωποι που θέτουν υπεράνω παντός άλλου, μιά... μπριτζόλα άγριογούρου.

Με είχαν προσκαλέσει για μιά σπουδαία παγάνα σ' ένα δάσος της Λωρραίνης. Κατ' αρχάς δεν είχα καμιά όρεξη για μιά τέτοια μακρινή έκδρομη, πολύ μάλλον γιατί ξέφω έπίσης πόσο άνοικονόμητοι είναι οι φίλοι Λωρραίνοι κυνηγοί όταν βγαίνουν για χονδρό κυνήγι. Άρκει να σάς πω ότι σε μιά όμαδα δέκα νιματέων, δεν είναι παράξενο να βρήςτε περισσότερους από έντεκα καπετανέους. Ή καλύτερη μάλιστα περίπτωση είναι να μην υπάρχει ούτε άρχηγος ούτε ομαδάρχης, όποτε κάμει ο καθείς του κεφαλιού του και δεν είναι δύσκολο να φαντασθής κανείς την άκαταστασία και την άναρχία που προκύπτει προς όφελος πάντα του θηράματος και προς ζημίαν των κυνηγών.

Με έβεβαίωσαν όμως, πως τούτη τη φορά, δεν θα έπικρατούσαν τα Λωρραινέζικα έθιμα, πως ή παγάνα είχε τρόπον τινά, έπίσημο χαρακτήρα, αφού μάλιστα θα την διηύθυνε ο ίδιος ο δασάρχης και αφού άκόμη θα περιε-

λάμβανε και...έπίσημους χαροφύλακας, με πλήρη πολεμικήν εξάρτησι.

Φυσικά, ή αυστηρότερη πειθαρχία θα είχαν επιβληθεί σ' όλους. Έπειτα από τα τόσα δελεαστικά, άπεφάσισα και πήγα, αφού προηγουμένω: πήρα τη σχετική άδεια από την Τράπεζα όπου εργάζομαι.

Είδα εύθύς, έξ αρχής ότι τα πράγματα δεν ήταν διόλου όπως μου τα είχαν παραστήσει. Ο δασάρχης, πρώτ' απ' όλα και την τελευταία μάλιστα στιγμή, έστειλε και ζήτησε συνώνμη, γιατί είχε μιά κάποια έπείγουσα εργασία και δεν θα μπορούσε να ήγηθή της παγάνας. Έστειλε όμως άντικαταστάτη του τον δασοκόμο, «άνθρωπον ισχυρής πυγμής» όπως τον συνιστούσε.

Είχαν έλθη και οι χαροφύλακες. Άλλά ποιά όρεξη για παγάνα θα είχαν οι άνθρωποι, και μ' όλο τους το δίκαιο, έφ' όσον ή εργασία αυτή ήταν για τούτους μιά πρόσθετη άγγαρα. Γι' αυτό και μόλις μπήκαμε στο δάσος, ή πρώτη δουλειά των χαροφυλάκων ήταν να παραμερίσουν λίγο το γιόφι, να καθαρίσουν ένα ώρισμένο μέρος και ν' ανάψουν φωτιά, γύρω από την οποία, αφού έβαλαν τα όπλα τους εις πυαμίδας, άρχισαν να ξεσταινώνται και να μή δίνουν πεντάρα τσακιστή για όλα τα άλλα.

—Μά δεν άπαγορεύεται ν' ανάβετε φωτιά στο δάσος; τούς είπα.

—Άπαγορεύεται—μου άποκρίθηκαν—άλλά ποιος θα μās πιάση αφού δεν είναι δυνατόν να συλλάβουμε έμεις τον έαυτό μας ή να άλληλοσυλληφθούμε.

Μου προσέθεσαν όμως και τούτο:

—Το καλό που σάς θέλουμε, προσέξτε μη καντίσετε μέσα στο δάσος, γιατί άπαγορεύεται, και θα μās βάλετε σε κόπο να σάς κόψουμε πρόστιμα.

Έξω από τους χαροφύλακας του, ο δασοκόμος, είχε φέρει μαζί του και πλήθος καλεσμένους. Δεν ξέρω τί ντουφέκια ήταν οι άνθρωποι αυτοί, πάντως τα όπλα τους άποτελούσαν την πιο περίεργη συλλογή που είδα ποτέ στη ζωή μου. Από τα άρχαιότερα έμπροσθογεμής με τσακμακόπετρες μέχρι γεωμανικά Μάουζερ. Ένας μάλιστα, ήθελε σώνει και καλά να κουβαλήσει μαζί του και ένα παληό όπλοπολυβόλο, υποστηρίζοντας πως μόνο με θεριατικές βολές θα σκοτώση τόσα άγριογούρουνα, όσα δεν θα σκότωναν όλοι οι άλλοι.

Τέλος, ένας άλλος είχε φουκωμένες τις τσέπες του με δυό ή και περισσότερες...χειροβομβίδες που προσπαθούσε να τις κρύψει για να κάμει πάταγο στην κατάλληλη στιγμή. Υπό τέτοιους όρους, ανέλαβε την άρχηγία ο δασοκόμος, του οποίου ή πιο μεγάλη φροντίδα ήταν να μη πάθη κακό και να μη γκαϊζουνισθής σε τίποτα κλαδιά ή καινούρια βελούδινη τραχιάσκα του. Ή «ίσχυρά πυγμή» του φάνηκε όταν θέλησε να κατανείμη τις δυνάμεις του.

Τα παλληκάρια της Ρομανβίλ σήκωσαν τον κόμο κι' έλεγαν πως σε καμιά περίπτωση δεν θα δεχόντουσαν να τεθούν σε ίση μοίρα με τα παιδιά της Λιμεκούρ:

—...Μ' αυτούς τούς μπεκρίδες, που τό πολύ-πολύ μπο-

Από μιά τούφα ξεπήδησε το άγριογούρουνο...

συχνά τα άσπρα κοτσύφια, συχνότερα από κάθε άλλο μέρος.

Το περίεγο είναι ότι καθώς βεβαιώνει ο Linder-mayer, το φαινόμενο αυτό εξακολουθεί και στην εποχή μας, δηλαδή στην Κυλλήνη και σήμερα παρουσιάζονται άσπρα κοτσύφια.

Ας σημειώσουμε τέλος ότι κοντά στο άρχαιο ό.ομα Κόσσυφος και Κόττυφος αναφέρεται και το Κόψυκος (Άριστοφάνης και άλλοι) Κόψυκος (Σουΐδας).

(Συνέχεια στο έπόμενο).

Βασ. Δασναλάκης

Τμηματάρχης Υπουργείου Γεωργίας

ρούν να κάμουν για ψαράδες του γλυκού νερού, αλλά όχι και για χονδρό κυνήγι...

—Ούτε κι' έμεις θέλουμε παρέα τούς Ρομανβιλλέζους, που είναι κακοποιά στοιχία...

Έτσι άναψε ο καυγας πριν καλά-καλά ξεκινήσουμε. Και μόλις τέλος πάντων, κατορθώσαμε να συμφιλιώσουμε όπως, όπως τα τοπικιστικά φιλότιμα, τότε άρχισαν πάλι μεταξύ τους ή φαγομαρία: Ρομανβιλλέζοι με Ρομανβιλλέζους και Λιμεκούρ έζοι με Λιμεκούρ έζοι. Άλλοι μπρός, άλλοι πίσω, ο καθείς τραβούσε μπροστά του, κι' έκαμε ότι του κατέβαινε.

Έτσι προχωρούσαμε, κι' ο θεός ξέρει ως που θα πηγαίναμε, όταν ξαφνικά τα σκυλιά αναπήδησαν.

Τότε έγινε ή μεγάλη όχλοβοή, και ένα «γουργού» δίχως τάξη. Ξαφνικά, από μιά τούφα χαμοκλάδια ξεπήδησε το άγριογούρουνο.

Μου φαίνεται, ότι και οι σκύλοι δεν ήταν καλύτεροι από τους άφέντες τους. Γιατί κι' αυτοί έτρεχαν άλλος έδω άλλος εκεί, αϊ και με το δίκιο τους έφ' όσον ο καθείς τους έπαιρνε και άνάλογη προσταγή από τον κύριό του. Ός τόσο το τσιφτεζίδι είχε άρχισι. Το δάσος ολόκληρο άντιλαλούσε από τους πυροβολισμούς. Περίττο να πω πως ο καθείς έτρεχε όπως του κάπνιζε, αν και ο άρχηγός με την «ίσχυρά πυγμή» προσπαθούσε να όρίση την τελευταία στιγμή ποίον θα έτρεπε να όρουν και ποίον θα παρέμειναν ως έφεδρικοί για να έμποδίσουν την όπισθοχώρηση του κάπρου.

Το καίμμένο το άγριογούρουνο, θεριό ολόκληρο που θάπρεπε να ζύγιζε τουλάχιστον καμιά τρακοσαριά όκάδες, τα έχασε κυριολεκτικώς ίσως όχι από τις σφαίρες που δεχότανε, όσο μάλλον για το πρωτοφανές μπουγιο που έβλεπε μπροστά του. Έπειτα από όλα αυτά δεν μπορεί να φανή παράξενο, το πως λαβωμένο σε χίλια-δυό διάφορα μέρη του σώματός του το άγριογούρουνο, κατάρρε να χαθή από τη μέση, δίχως να ένοχληθή ούτε και από τους σκύλους.

Έν τω μεταξύ από τον άρχηγό δασοκόμο ως τον τελευταίο, είχαν παρατήση κάθε άλλη δουλειά και προσπαθούσαν να πείση ο ένας τον άλλο, ότι αυτός σκότωσε τον άγριογούρο. Κι' όταν πλέον άντελήφθηκαν πως ούτε ζωντανός ούτε σκοτωμένος δεν ύπηρχε άγριογούρος, τότε πάλι ξανατσακώθηκαν για να βρούν ποιος ήταν ο υπεύθυνος για την άπώλεια.

Με τα πολλά τέλος πάντων, βάλαμε τα σκυλιά να ψάξουν και πραγματικά δεν άργησαν να ανακαλύψουν τα ματωμένα πατήματα του ζώου, ανακάλυψη όχι και τόσο δύσκολη άλλως τε έφ' όσον το κόκκινο αίμα φάνταζε πάνω στο άσπρο χιόνι.

Άκολουθώντας τα πατήματα αυτά, φθάσαμε σε μιάν ολόκληρη λίμνη αίμα, όπου έπλεε το σκοτωμένο ζώο. Άλλος καυγας πάλι εκεί για το πως θ' άρχιζαν τα σχετικά, όταν ξαφνα κάποιος παρετήρησε κι' άλλες ματωμένες πατημασιές που προχωρούσαν και χονόντουσαν μέσα στο δάσος.

—Αυτό έγώ το σκότωσα! Δεν ύπάρχει άμφιβολία...

—Ποιό αυτό;

—Μά δε βλέπετε! Είπε και άλλο άγριογούρουνο λαβωμένο.

Παράτησαν πάλι όλοι το σκοτωμένο κι' έτρεξαν ν' ακολουθήσουν τις πατημασιές.

—Γιά σταθήτε! φώναξε ξαφνικά ο άρχηγός δασοκόμος. Τούτα δω δεν είναι ίχνη κάπρου...

Άλήθεια! Ήταν πατήματα ανθρώπου.

Πραγματικά, δεν άργήσαμε να βρούμε τον άνθρωπο. Ήταν κάποιος της παρέας μας, που θα θέλησε να φανή πιο ικανός απ' όλους τούς άλλους και τα κατάφερε να λαβωθή. Περισσότερα δεν ήταν δυνατό να ξεύσουμε γιατί ο λαβωμένος, σε πλήρη άφασία, δεν μπορούσε να μās δώση καμιά πληροφορία.

—Εσείς οι Ρομανβιλλέζοι τον σκοτώσατε! Φώναξαν τα παιδιά της Λιμεκούρ.

—Όχι! Όχι! Εσείς είσθε οι φονιάδες, σάς ξέρει δά ο κόσμος όλος.

Έτσι εξακολούθησε ο καυγας, και ο πληγωμένος είχε όλον τον καιρό να ξεφυχήση.

Όταν ο κατάλαβαν αυτό, τότε Ρομανβιλλέζοι και Λιμεκούρ έζοι συμφώνησαν:

—Ο μουσαφίρης τον σκότωσε!..

—Έγώ!..

Αναπήδησε ως εκεί πάνω. Και πραγματικά θα μου είχαν κολλήση τη ρετινιά, αν δεν είχα άποδείξη εύθύς άμέσως, ότι δεν είχα καν όξση και ότι δεν έλλειπε καμιά σφαίρα από το ντουφέκι μου.

Τό χειρότερο από όλα ήταν ότι υποχρεώθηκα να φροταθώ τον σκοτωμένο, έφ' όσον όλοι οι άλλοι ως και οι χαροφύλακες, είχαν ριχθή με τα μούτρα για τη μοιρασιά του άγριογούρου.

Έγιναν πολλές άνακρίσεις έπειτα, πολύ μάλλον γιατί ή χήρα του μακαρίτη ως πολιτικός ενάγων ζητούσε αποζημίωσι την όποιαν άλλως τε δεν πήρε ποτέ, έφ' όσον ή άνάκρισις δεν μπόρεσε να έξιχνιάτη τίποτε.

Μιά άντρογυναίκα μπήκε μιά μέρα στο γραφείο μου.

—Συμβαίνει καμιά άνωμαλία στους λογαριασμούς σας, κυρία; την έρώτησα.

—Έγώ δεν έχω ούτε λογαριασμούς ούτε πάρε δώσε με την Τράπεζά σας, ουδέ με καμμιάν άλλη τράπεζα, έφ' όσον δεν πήρα άκόμη καμιά αποζημίωση, άλλ' ούτε πρόκειται και να αποζημιωθώ ποτέ.

—Δεν καταλαβαίνω κυρία...

—Θα καταλάβετε άμέσως αν σάς πω ότι είμαι ή χήρα του...

Ναι! ήταν ή χήρα του μακαρίτη.

Αντίκρισαν το πτώμα ενός συντρόφου των

Προσπάθησα να εύρω ότι πρόχειρο ήταν δυνατό να εύρεθής για την περίστασι.

—Άφες τα πολλά τα λόγια κύριε! Με διέκοψε εις ύφος έντονο.

—Μου τον σκοτώσατε τον Άρσέν μου! Με χαροκάψατε! Μ' αφήσατε χήρα στους πέντε δρόμους. Δεν μου δώσατε αποζημίωσι...

—Κυρία μου...

—Σιωπή! Όλα αυτά μου τα κάνατε. Άλλά τέλος πάντων, ότι έγινε, έγινε...Μά βρε άθεόφοβοι πως δεν εκάθησε εκείνο το άγριογούρουνο στο στομάχι σας, αφού δε σκεφθήκατε και την καίμνην τη χήρα, αφού ούτε μιά μπριτζόλα, ή άθεόφοβοι, δεν μου στείλατε! Ούτε μιά μπριτζόλα για προσηγορία!

Κι' έπειδή μ' έβλεπε απολιθωμένο μπροστά της, άποτελείωσε:

—Τό είχα άχτι, να 'ρθω ως έδω στο Παρίσι να σάς το πω το μαύρο μου παράπονο, όπως πήγα και τό είπα και στη Ρομανβίλ και στη Λιμεκούρ. Άκούς εκεί λέει...ούτε μιά μπριτζόλα οι άθεόφοβοι! για τη καυιοχήρα...

Α. Α.

ΑΠΟ ΤΑ ΕΥΘΥΜΑ ΜΑΣ

ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΔΙΚΗ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΩΝ ΕΝ ΣΕΡΡΑΙΣ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΩΝ

Συνεδρίασις 19ης Δεκεμβρίου 1934

ΔΙΚΑΣΤΑΙ

Πρόεδρος
Ι. Τσακάλης
Εμμέσθος Πάρεδρος
Κ. Μπεκάτσας
Εισαγγελεύς
Ν. Περίδης
Γραμματέας
Α. Σπυργίτης

ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΙ

- 1) **Β. Δαμουράς**
κάτοικος Σερρών
- 2) **Δ. Εικοσιπένταρχ.**
κάτοικος Αθηνών
- 3) **Ν. Εικοσιπένταρχ.**
κάτοικος Αθηνών

ΠΡΑΞΙΣ

Απόπειρα φόνου
7 λαγών

Εν τῇ σημερινῇ τοῦτου συνεδριάσει δημοσίᾳ ἐπ' ἀκροατηρίῳ τῇ Διαταγῇ τοῦ Προέδρου, ὁ κλητήρ ἐξεφώνησε τὰ δνόματα τῶν κατηγορουμένων οἵτινες ἐνεφανίσθησαν καὶ ἐρωτηθέντες πάντες ὑπὸ τοῦ Προέδρου περὶ τῆς ταυτότητός των κ.λ.π. εἶπον ὅτι ὀνομάζονται ὡς ἄνω εἴρηται καὶ διορίζουσιν δικηγόρον ἵνα τοὺς υπερασπισθῇ, τὸν παρόντα δικηγόρον κ. Β. Ἀλωπεκίην.

Ὁ Συνήγορος κ. Ἀλωπεκίης μελετῶν τὴν δικογραφίαν

Ὁ Εἰσαγγελεύς λαβὼν τὸν λόγον ἀπήγγειλε συνοπτικῶς τὴν ἔννοιαν τῆς κατηγορίας καὶ ἐνεχείρισε τῷ Προέδρῳ κατάλογον τῶν πρὸς ὑποστήρηξιν αὐτῆς κλητευθέντων μαρτύρων, ὧν τὰ δνόματα ἐξεφώνησεν ὁ κλητήρ καὶ εὐρέθησαν παρόντες.

Ἐκ τῶν κατηγορουμένων ἐδήλωσεν ὁ πρῶτος ὅτι ἐκλήτευσεν μάρτυρας ὑπερασπίσεως τοὺς κ. κ. Δεσποτόπουλον Συνταγματὰ, χην Πεζικοῦ καὶ ἀγροφύλακα Τερτίρη.

Ἀποχωρησάντων τοῦ ἀκροατηρίου τῶν λοιπῶν μαρτύρων, παρέμεινεν ὡς πρῶτος μάρτυς ὁ πρῶτος, ὅστις ἐρωτηθεὶς ἀπεκρίθη ὅτι ὀνομάζεται **Ζέβρας**

Παν. Διευθυντῆς Γραφείου Θήρας Ὑπουργείου Γεωργίας, ἐγεννήθη εἰς Δελφούς καὶ κατοικεῖ εἰς Ἀθήνας ἐτῶν 42 καὶ Χριστιανὸς ὀρθόδοξος, γινώρξει ἀπλῶς τοὺς κατηγορουμένους καὶ δὲν συγγενεὺς μετ' αὐτῶν ἐπομένως. Ὁρκίσθη ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου κατὰ τὸ ἄρθρον 121 τῆς Ποιν. Δικονομίας καὶ ἐξετασθεὶς κατέθεσεν ὅτι, ὁ πρῶτος τῶν κατηγορουμένων εἶναι γνωστὸς ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον ὡς κυνηγὸς χονδροῦ κυνηγίου καὶ ἀνθρωποκεφαλῶν καὶ εἶναι πλέον βέβαιος ὅτι δὲν ἠδύνατο ποτε μνήμων τοῦ παρελθόντος του καὶ τῆς ἐνδόξου ἱστορίας του νὰ καταδεχθῇ ποτὲ νὰ τουφεκίσῃ μὲ κακοὺς σκοποὺς, ἓνα λαγὸν, ὡς κατηγορεῖται.

Μετὰ τῶν λοιπῶν κατηγορουμένων ἀπὸ τῆς 11 Δεκεμβρίου πλανῶνται ἀνὰ τὰ δάση καὶ βουνὰ τῆς Μακεδονίας, ἀλλὰ τυγχάνουσιν ἀπλοὶ ὁρειβάται καὶ οὐδέποτε μετεχειρίσθησαν τὰ ὑπ' αὐτῶν φερόμενα ὅπλα μὲ κακοὺς σκοποὺς καὶ δὴ κατὰ λαγῶν. Κατόπιν τοῦτου εἰσηγήθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἥς προῖσταται τὴν ἐκδοσὶν ἀδείας θήρας καθ' ἁπάσας τὰς περιόδους καὶ καθ' ὑπερβάσιν τῶν κεμένων νόμων καθότι περιδιαβάζοντες ἐντὸς τῶν δασῶν καὶ ἀσκόπως πυροβολοῦντες, ἀναγκάζουσιν τὰ θηράματα εἰς περιπάτους, πρᾶγμα ὠφελιμώτατον εἰς τὴν ὑγίαν τῶν ζώων.

—Προσῆλθεν ἕτερος μάρτυς κατηγορίας ὅστις ἐρωτηθεὶς ὡσαύτως ἀπήντησεν ὅτι ὀνομάζεται **Δημ. Γαλανόπουλος** Δασονόμος γεννηθεὶς εἰς Κάλμας καὶ κατοικῶν ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του εἰς Σιδηρόκαστρον ἐτῶν 45 καὶ Χριστιανὸς ὀρθόδοξος, γινώρξει ἀπλῶς τοὺς κατηγορουμένους καὶ δὲν συγγενεὺς μετ' αὐτῶν ἐπομένως. Ὁρκίσθη ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου κατὰ τὰ ἄρθρα 121 τῆς Π. Δικονομίας καὶ ἐξετασθεὶς κατέθεσεν ὅτι ἡ φήμη τοῦ πρώτου ὡς κυνηγοῦ χονδροῦ κυνηγίου εἶναι ἐκτὸς συζητήσεως καὶ ἀποκλείει ἐντελῶς τὴν ἐκδοχὴν ὅτι ὁ κ. Δαμουράς ἐπυροβόλησεν μὲ σκοπὸν φόνου λαγῶν, καθότι ἐκ συνηθείας δὲν πυροβολεῖ ποτὲ θηράματα μικρότερα... ἀγροφυλάκων.

Ὡς πρὸς τοὺς λοιποὺς, ὡς ἐπὶ τῆς θήρας τῆς περιφερείας, τοὺς κατατάσει εἰς τὴν χορείαν τῶν ἀπλῶν ὁρειβατῶν, καταραμένων νὰ φέρωσιν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῶν σιδηρικὸν καὶ μόλυβδον εἰς τὴν ὀσφύν. Οὐδέποτε ἐπροξένησαν τὴν ἐλαχίστην ζημίαν εἰς τοὺς ὑπηκόους αὐτοῦ λαγούς καὶ πέδιλους καὶ θεωρεῖ τοὺς κατηγορουμένους ἁθωτέρους περιστερᾶς.

—Προσῆλθεν ἕτερος μάρτυς κατηγορίας ὅστις ἐρωτηθεὶς ὡσαύτως ἀπεκρίθη ὅτι ὀνομάζεται **Κ. Καραμήτρος** γεννηθεὶς ἐν Λαμῖα καὶ κατοικῶν εἰς Μανδράκιον, Ξενοδόχος ἐτῶν 45 Χριστιανὸς ὀρθόδοξος γινώρξει τοὺς κατηγορουμένους ἀπλῶς ὥστε ὁρκίσθη ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου κατὰ τὰ ἄρθρα 121 τῆς Π. Δικονομίας καὶ ἐξετασθεὶς κατέθεσεν ὅτι ὡς ξενοδόχος περιποιεῖται τοὺς κατηγορουμένους κατὰ τὰς χάριν ἀναψυχῆς ὑπ' αὐτῶν ἐνεργουμένας καμποβασίας καὶ ὁρειβάσις κατὰ τὰς ὁποίας φέρουσιν μετ' ἑαυτῶν τὰ ὅπλα των, οὐδέποτε ὅμως ἐπέστρεψαν εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον του κομίζοντες θηράματι ἐξ οὗ συμπεραίνει ὅτι ἀδίκως κατηγοροῦνται ὡς κυνηγοί. Αὐτὸς τοὺς ἐγνώρισεν ὡς ἀνθρώπους πρᾶτους μὲ ἀρετὰ καλὴν ὅρεξιν καὶ ὡς θιασώτας τῆς καλῆς ρεστίνας ἥτις φροντίζουν νὰ τοὺς ἀκολουθῇ κατὰ δαμιζάνας.

—Προσῆλθεν ἕτερος μάρτυς κατηγορίας ὅστις ἐρωτηθεὶς ὡσαύτως ἀπεκρίθη ὅτι ὀνομάζεται **Ἀνδρέας Βεργύκιος** Στρατηγὸς ἐν ἀποστρατεία ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις καὶ κατοικεῖ εἰς Μανδράκιον, ἐτῶν 65 Χριστιανὸς ὀρθόδοξος γινώρξει ἀπλῶς τοὺς κατηγορουμένους καὶ δὲν συγγενεὺς με αὐτοὺς ἐπομένως. Ὁρκίσθη ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου κατὰ τὸ ἄρθρον 121 τῆς Π. Δ. καὶ ἐξετασθεὶς κατέθεσεν ὅτι διὰ τὸν πρῶτον ἀποκλείει πλήρως ὅτι κατήλθεν εἰς τὸ ἐπίπεδον τοῦ νὰ τουφεκίσῃ κατὰ τοὺς μυνητάς, ζῶα μικρὰ καὶ ἀκακα, καθότι τὸ φόρτε του εἶναι ἄνθρωποι καὶ κυρίως οἱ παχεῖς ἀγροφυλάκες. Ὡς πρὸς τοὺς λοιποὺς κατηγορουμένους τοὺς κατατάσει εἰς τοὺς παρανόμως ὀπλοφοροῦντας ὁρειβάτας ὡς ἐκ τῆς μεγάλης του δὲ κυνηγητικῆς πείρας ἐγνῶται ὅτι οὐδέποτε οἱ κατηγορούμενοι ὑπάρχει φόβος νὰ μεταμορφωθοῦν εἰς κυνηγούς.

—Προσῆλθεν ἕτερος μάρτυς ὅστις ἐρωτηθεὶς ὡσαύτως ἀπεκρίθη ὅτι ὀνομάζεται **Ν. Βέλλιος** ἱατρός γεννηθεὶς ἐν Γραβιᾷ ἐτῶν 33 καὶ κάτοικος Σερρῶν ὅστις ὀρκισθεὶς ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου κατὰ τὰ ἄρθρα 121 τῆς Π. Δ. καὶ ἐξετασθεὶς κατέθεσεν ὅτι τὸν πρῶτον ἀναγνωρίζει ἀπολύτως ὡς κυνηγὸν μεγάλων διπόδων θηραμάτων, ὡς συνταγματάρχων, ἀγροφυλάκων κ.λ.π. καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀποκλείει τὴν

ἐκδοχὴν ὅτι ἐπυροβόλησεν λαγῶν μὲ κακοὺς σκοποὺς. Ὡς πρὸς τὸν δεύτερον τῶν κατηγορουμένων κυρ-Δημητρίον, τὸν θεωρεῖ ἀπὸ χαρακτῆρος ἀνίκανον νὰ διαπορεύῃ καὶ τὸ ἐλάχιστον κακὸν εἰς θήραμα καθότι τὸ ὄλον του παρουσιαστικὸν παρουσιάζει ἄνθρωπον ἔχοντα ἅπαντα τὰ προσόντα πρὸς ἀνάληψιν προεδρείας φιλοξενικοῦ τινος σωματείου καὶ οὐχὶ κυνηγετικοῦ.

—Ὁ τρίτος τῶν κατηγορουμένων καθ' οὗ καὶ τὰ παράπονα τῶν πέντε ἐκ τῶν μυνητῶν, δέον νὰ θεωρηθῇ πρῶτος ὡς ἕνεος καὶ οὐχὶ ὡς κακὸς ἄνθρωπος, διότι ἡ πληθώρα τῶν ὕσων ἐπυροβόλησε μαρτυρεῖ ὅτι δὲν εἶχε πρόθεσιν νὰ φρονέσῃ κανένα

Ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου Σερρῶν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους

διότι ἄλλως κάποιον διὰ ἐφρόνεσε ἂν σοβαρῶς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τοὺς ἐπυροβόλοι, ἄλλωστε διετέλει ἐν εὐθυμίᾳ λόγῳ οἰνοποσίας δι' ἐκλεκτοῦ οἴνου εἰδικῶς διὰ τὴν ἐκδρομὴν ἐξ Ἀθηνῶν ἀποσταλλέντος.

Μετ' αὐτὸν προσήλθη ἕτερος μάρτυς ὑπερασπίσεως ὁ κ. **Ἀρχιμήδης Δεσποτόπουλος** Συνταγματάρχης, ὅστις ἐρωτηθεὶς περὶ ταυτότητός του ἀπεκρίθη ὅτι ὀνομάζεται Ἀρχιμήδης Δεσποτόπουλος Συνταγματάρχης Πεζικοῦ ἐτῶν 48 ἐγεννήθη ἐν Ἰωαννίνοις καὶ κατοικεῖ ἐν Σέρραις, γινώρξει τὸν κατηγορούμενον Δαμουράν Β. καὶ ὀρκισθεὶς ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου κατέθεσεν ὅτι γινώρξει καλῶς καὶ ἔχει πικρὰν πείραν τῆς εἰδικότητος τοῦ κ. Δαμουρά περὶ τὰ χονδρὰ κυνήγια, καθότι ἔχει καὶ τὰ πειστήρια ἐπὶ τῆς πλάτης του συγχρόνως δὲ ὑπέδειξε καὶ τὴν πλάτην του φέρουσαν σφαιρίδια τρία μάκρας Δαμουρά. Ὁ

κατηγορούμενος Δαμουράς ως ασκών ειδικώς την χονδρικήν θήραν ουδέποτε θά επιυποβάλει με κακούς σκοπούς λαγών.

Είτα κληθείς ο έτερος μάρτυς υπερασπίσεως και έρωτηθείς απήντησε ότι ονομάζεται Ι. Τερτίρης έτών 40 κάτοικος Σεργών Άγροφύλαξ, όρκισθείς επί του ίεροϋ Εϋαγγελίου κατά τὸ άρθρ. 121 τῆς ποινικῆς δικονομίας κατέθεσεν ότι παραφυλάττων διά τρυγώνια και ὦν έξηπλωμένος κάτωθεν δένδρου έντός χόρτων και καπνίζων συνάμα, έδέχθη όπισθεν του κρανίου του πυροβολισμόν εκ μέρους του κ. Δαμουρά διότι τὸν έξέλαβεν λόγω του καπνίσματος ως τὸ θηρίον τῆς αποκαλύψεως με τὴν πυρίνην και καπνίζουσαν αναπνοήν του. Πρὸς απόδειξιν τῶν λεγομένων του κατέθεσεν και τὴν κεφαλὴν του φέρουσαν ὑπὲρ τὰ πενήτηντα σκάγη, μάρκας Δαμουρά.

★ ★

Οί κατηγορούμενοι κληθέντες εις ἀπολογίαν ήρνήθησαν τὴν ἐνοχὴν των, τοῦ πρώτου ἐκδηλώσαντος και τὴν δυσφορίαν του διότι ή ἀποδιδόμενη εις αὐτὸν κατηγορία μειώνει τὸ κύρος του, οί δὲ δεύτερος και τρίτος ἐδήλωσαν ότι ἐπυροβόλησαν ἓνα ὁ δεύτερος και πέντε ὁ τρίτος, ἀλλὰ ἄνευ προθέσεων νὰ τοὺς φονεύσωσιν καθότι θεωροῦσιν ἑαυτοὺς ἀνιάνους πρὸς διάπραξιν τοιοῦτου ἐγκλήματος, ἐπέδειξαν δὲ πρὸς τοῦτο και τὰ κυνηγετικά των μητρώα ότι ουδέποτε ἐγένοντο πρὸξενον φόνου πτερωτοῦ τινος ή τετραπόδου θηράματος.

Ὁ συνήγορος κ. Ἀλωπεκῆς λαβὼν τὸν λόγον ἀνέπτυξεν τὴν υπεράσπισιν ἐπικαλεσθεὶς τὴν ἱστορίαν τοῦ πρώτου τῶν κατηγορουμένων μοναδικῆς εις λαμπρότητα εις τὰ κυνηγετικά χρονικά παρουσιάζων τὸ πλεονέκτημα ότι δύο ἐπυροβόλησε και δὲν ἄφησε κανέναν στὸ τόπο.

Ὡς πρὸς τὸν δεύτερον τῶν κατηγορουμένων ἐπεκαλέσθη τὸ καλοκάγαθον ὕψος ὅπερ ὁμοιάζει μᾶλλον με ἐπιτρόπου ἐκκλησίας και οὐχὶ κυνηγοῦ.

Ὡς πρὸς τὸν τρίτον τὸν και πέντε πυροβολήσαντα παρακαλεῖ νὰ ληφθῇ ὅπ' ὄψει τὸ λευκὸν του μητρώου, τὸ ότι ἦτο ξένος και τὸ ότι διετέλει εις εὐθυμίαν και ἐξ ἐνθουσιασμοῦ μᾶλλον ἐπυροβόλησεν.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς λαβὼν τὸν λόγον ἐξήτησε τὴν καταδίκην τῶν κατηγορουμένων μόνον διὰ τὴν ἄσκοπον και παράνομον ὀπλοφορίαν και τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν κατηγορουμένων ὡς πρὸς τὴν πρᾶξιν τῆς ἀποπείρας φόνου, πεισθεὶς ότι οί κατηγορούμενοι ὑπέστησαν μεγαλυτέραν ψυχικὴν ὁδύνην εκ τοῦ γεγονότος τῶν πυροβολισμῶν παρὰ οί μνηταί.

Οί δικασταὶ σκεφθέντες μυστικῶς ἐπὶ τῶν ἐδρῶν των ἀπεφάσισαν παρόντος και τοῦ γραμματέως, ὁ δὲ Πρόεδρος ἐδημοσίευσεν τὴν ὕπ' ἀριθ. 15 ἀπόφασιν δι' ἧς κηρύσσει ἀθώους τοὺς κατηγορουμένους τῆς κατηγορίας φόνου ἀποπείρας κ.λ.π.

Ἐνόχους δὲ τῆς κατηγορίας παρανόμου και ἄσκοπου ὀπλοφορίας. Ἐπιβάλλει δὲ ὡς ποινὰς εἰς τὸν πρῶτον νὰ προσκομίσῃ τῷ δικαστηρίῳ ἀγροφύλακα στὸν τόπον και παχύν, εἰς τὸν δεύτερον νὰ ἐκλεγῇ ἰσόβιος πρόεδρος φιλοζωικοῦ σωματείου, εἰς δὲ τὸν τρίτον νὰ διατελῇ ἐφ' ὅρου ζωῆς μέλος ἀόπλου ὀρειβατικοῦ συλλόγου.

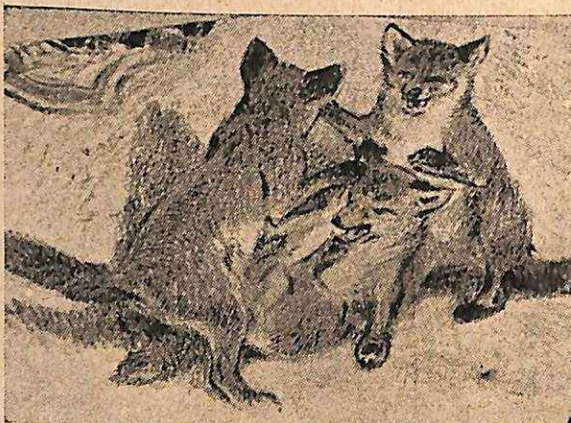
Ὁ ὀπλισμὸς τῶν ἀνωτέρω κατηγορουμένων κατὰσχεται, ἵνα χρησιμεύσῃ εἰς κατασκευὴν ὕδραγωγείων.

Ἐπιβάλλει εἰς τοὺς κατηγορουμένους τὰ ἔξοδα και τέλη καταβληθσόμενα εἰς ἔξοδα εἰσιτηρίων, σκάγια μπαρούτια και ἔξοδα εἰς Καραμήτρον.

Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΤΣΑΚΑΛΗΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Α. ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ

Κοινοποιεῖται εἰς τὸ Γραφεῖον Θήρας Ὑπουργείου Γεωργίας πρὸς ἀπονομὴν παρασήμων εἰς τοὺς κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ εκ τῶν κατηγορουμένων ἀξίους παρασημοφορήσεως και εἰς τὸ μοναδικὸν κυνηγετικὸν περιοδικὸν «Κυνηγετικά Νέα» πρὸς δημοσίευσιν.

ΤΟ ΦΥΣΙΓΓΙΟΝ

ROTTWEILER
RAUCHLOSES JAGDPULVER
65 mm

ПОТВА ІЛ-ХИТЛЕР

Εἶναι τὸ νέον περίφημον προϊόν
τῆς Γερμανικῆς φυσιγγιοποιίας

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟ ΦΥΣΙΓΓΙΟΝ

ROTTWEILER
ПОТВА ІЛ-ХИТЛЕР

Τὰ ἀποτελέσματά του,
θὰ σὰς καταπλήξωσι.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ

Ἐργοῦ 50β ΑΘΗΝΑΙ Τηλεφ. 21357

Τὸ ἀριστούργημα τοῦ ALPHONSE DAUDET

Ὁ Ταρταρίνος τῆς Ταρασκῶνας

Μετάφρασις κ. ΑΛ. ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

(Συνέχεια εκ τοῦ προηγουμένου)

Σὲ λίγες ἡμέρες ὅμως, ὁ Ταρασκωνέζος ἐστενοχωρέθηκεν. Σὲ λίγες ἡμέρες ὅμως, ὁ Ταρασκωνέζος ἐστενοχωρέθηκεν. Σὲ λίγες ἡμέρες ὅμως, ὁ Ταρασκωνέζος ἐστενοχωρέθηκεν.

Ἄλλὰ τὸ ζῶο βαστοῦσε καλά. Ὁ Ταρταρίνος ἐδοκίμασε νὰ κρυφθῇ, ἡ γκαμήλα τὸν ξαναβῆκε. Ἐδοκίμασε νὰ τρέξῃ, ἡ γκαμήλα ἔτρεξε πὺρ γοήγορα. Τῆς ἐφώναξε «Φύγε» και τῆς ἔρριχνε πέτρες. Ἡ γκαμήλα ἐστέκετο τὸν ἐκνίταζε με ὕψος λυπημένο και σὲ λίγο τὸν ξανάφθανε. Ἔτσι ὁ Ταρταρίνος ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ.

Ὅταν ἔπειτα ἀπὸ ὀκτὼ ἡμέρες πορεία ὁ Ταρασκωνέζος εἶδε ἀπὸ μακρυνὰ τὸ Ἀλγέρι και ἐφθασε στὰ πρῶτα σπήτια τῆς πόλεως, σκοτισμένος και κατάνομος, ἡ ὑπομονὴ του ἐξηντλήθη.

— Ὁχι, ὄχι, εἶπε, δὲν εἶναι δυνατόν... Δὲν μπορῶ νὰ μπῶ εἰς τὸ Ἀλγέρι με ἓνα τέτοιο ζῶο!

Και ἐπωφελούμενος ἐνὸς συνωστισμοῦ ἀπὸ ἀμάξια, ἐπῆδησε στὰ χωράφια και ἐκρύφθηκε σὲ ἓνα χαντάκι.

Σὲ λίγο εἶδε τὴν γκαμήλα εἰς τὸν δρόμο νὰ προχωρῇ με μεγάλα βήματα με τεντωμένο τὸν λαιμὸ ἀπὸ τὴν ἀγωνία.

Τότε, ἀπληλαγμένος ἀπὸ ἓνα μεγάλο βάρος, ὁ ἥρωας ἐβγήκε ἀπὸ τὴν κρύπτη του και μπῆκε εἰς τὸ πόδι ἀπὸ ἓνα σοκάκι.

Ὅταν ἐπλησίαζε νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ξενοδοχεῖο του, ἀκουσε κάποιον νὰ τὸν φωνάζῃ. Ἐγύρισε, και εἶδε τὸν ἀγαθὸ πλοίαρχο Μπαρμπασοῦ, τοῦ βαποριοῦ ποὺ τὸν εἶχε φέρῃ εἰς τὸ Ἀλγέρι.

— Ἐ! Κύριε Ταρταρίνε, τί χάλια εἶναι αὐτά;

Εἶδε τὴν γκαμήλα νὰ κολυμπᾷ πίσω ἀπὸ τὴ βάρκα

Ὁ Ταρασκωνέζος τοῦ ἐξήγησε με λίγα λόγια τὸ συνέβη, και τὸν ἐρώτησε μήπως ἔμαθε τίποτα γιὰ τὸν πρίγκηπα.

— Ἀ! Δὲν εἶναι και πολὺ μακρυνὰ. Τὸν ἔχουν γιὰ πέντε χρόνια στὴν ὥραϊα φυλακὴ τοῦ Μουσταφᾶ. Ὁ γελοῖος πιάστηκε ἐπ' αὐτοφόρῳ ποὺ ἔκλεβε. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ τοῦ συνέβη αὐτό. Ἡ ὑψηλότης του ἔκανε τρία χρόνια φυλακὴ και κάπου ἄλλοι... Γιὰ σταδίτη... Νομίζω στὴν Ταρασκῶνα.

— Στὴν Ταρασκῶνα;!! ἐφώναξε ὁ Ταρταρίνος ὥστε γι' αὐτὸ μοῦ ἔλεγε πῶς ἤξερε μανάχα τὸ ἓνα μέρος τῆς πόλεως.

— Ἀκριβῶς. Ἀ! Ἀγαπητέ, κύριε Ταρταρίνε, πρέ-

πει νὰ ἔχῃ κανεὶς τὰ μάτια του δεκατέσσαρα σ' αὐτὸν τὸν διαβολότοπο, γιατί ἄλλοιὼς μπορεῖ νὰ μπλέξῃ πολὺ ἄσχημα... Γι' αὐτὸ τὸ καλύτερο εἶναι νὰ γυρίσῃτε γρήγορα στὴν Ταρασκῶνα.

— Νὰ γυρίσω... ἓνας λόγος εἶναι. Καὶ με τί λεπτὰ; Δὲν ἀκούσατε λοιπὸν ότι μ' ἐμάδησαν ἐκεῖ κάτω στὴν ἔρημο;

— Αὐτὸ μὴ σὰς ἀνησυχεῖ. Ὁ «Ζουάβος» φεύγει αὐριο και ἂν θέλετε σᾶς ξαναγυρίσω εὐχαρίστως.

Τὸ ἄλλο μεσημέρι ὁ «Ζουάβος» ἦτο ἑτοιμὸς νὰ φύγῃ. Οἱ ἐπιβάται ἐσπεύδαν στὴν προκυμαία και ἐτοποθετοῦσαν εἰς ἀποσκευές των εἰς τὰ βάρκες.

Ὁ Ταρταρίνος δὲν εἶχε πλέον ἀποσκευές. Νάτος, ποὺ κατεβαίνει στὴν παραλία μαζί με τὸν φίλο του τὸν πλοίαρχο Μπαρμπασοῦ. Ὁ κακομοῖρος εἶχε ἀφίση ἐκεῖ γιὰ πάντα τὰ κισβότια ὀπλων και τὰ ὄνειρά του και τώρα ἐτοιμαζόταν νὰ γυρίσῃ στὴν Ταρασκῶνα με τὰ χέρια εἰς τὰς τσέπες.

(Ἐπεται τὸ τέλος)

ΕΥΘΥΜΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΤΟΥ ΜΟΥΣΗ

Φίλος Ιατρός διαθέτων εκτός του παλαιού, προγονικού του άρχοντικού εις την Προτεύουσαν του νησιού και μικράν αγρέπαιλιν στο βουνό, έχει την καλωσύνην να με φιλοξενή τακτικά από έτών, διά κυνηγετικάς εκδρομάς, με βίαν την εν λόγω αγρέπαιλιν του.

Ως μεταφορικών μέσον εις ό- λας μας τας εκδρομάς χρησιμο- ποιούμε, το μοναδικό στο νησί, τα γαϊδουράκια. Ο άγαπητός μου φίλος διατηρεί ήδη ιδιόκτητον γαϊ- δαρόν, από πολλών έτών, τον γη- ραλέον Μωυσήν του, ζώον εξαιρετι- κά υπομονητικόν και υπερβολικά φιλότιμο.

Μ' όλα του τα γεράματα, κατορ- θώνει να βγάξη πάντα το Γιατρό άσπροπόσπο, σ' όλες τις εκδρο- μές. Και σ' αυτόν άκόμα τον φο- βερό άνήφορο της Μπουαγιάς, τον γεμάτο ξεροτόχαλα, που στο νησί τον λένε «ψυχοβγάλτη» και κεί ά- κόμη δεν λέγει όχι ο καϊμένος ο Μωυσής.

Τό ότι έχει την αδυναμίαν να είναι παρά την ηλικίαν του έρω- τόληπτος, όσον ένας νεαρός γαϊδα- ρος, τί φταίει αυτός, είναι και οι πειρασμοί βλέπεις, που και να θέ- λης να αγιάσης δεν σ' αφήνουν. Η γαϊδουρίτσα του Μπαρμπα—Δήμα, είναι τέρας προκλητικότητας, σβέλ- τη σαν έλάφι μ' ένα λόγο άσφορς εις τον όφθαλμόν του Μωυσή. Μό- λης την άντικρύσει και αίο μεγά- λης άποστάσεως, στηλώνει τα μπροστινά του, καρφώνεται στον τόπο, όριζοντιώνει την ουράν του, σηκώνει το κεφάλι του προς τον ουρανόν και της εκτοξεύει τους παλμούς της γεροντικής του καρ- δίας υπό μορφήν βροντώδους έρω- τικού παραληρήματος.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΔΙΧΩΣ ΛΟΓΙΑ

Τόν έγέλασαν τ' αυτά...

Ο Γιατρός όμως δεν έννοει έπ' ουδενί λόγω να του συγχωρήση αυ- τές τις άπορέψεις και του κατεβά- ζει «την τοικοϋζα» (τό σκονί με το όποιον δένουν τα πράγματα στο σάμαρι) 5—6 φορές στα κα- πουλία.

—Βρέ ά-ά-ά, παλησοράβαλο, που θές να μου κάνης τό λεονταρή.

Τό ζώον, περιορίζει εύθες τους λυρικούς λαρυγισμούς του και ή τελευταίος του νότες, βγαίνουν συγκεκριμένες — μονοσύλλαβα δρα- ματικά—που σβύνουν σιγά - σιγά σαν παράπονο, σαν σπαραγμός.

* *

Τόν παρελθόντα Σεπτέμβριον, μαζί με τα μαθημένα σκυλιά βγά- λαμε στο βουνό και ένα κουτίβι 7—8 μηνών, το Τζάκ, του όποιου τό κυνηγετικόν μέλλον, κατά τας προβλέψεις μας, υπέσχετο πολλά.

Εκυνηγήσαμε λίγες ημέρες, α τα πουλιά λιγοστά και πήραμε την απόφασι να κατεβούμε στη χώρα και να ξαναβούμε στο βουνό με- τά τινας ημέρας, με την έλπίδα ότι θα πετυχαίναμε καλύτερα περά- σματα. Φορτώσαμε τα πράγματά μας στα ζώα και ξεκινήσαμε.

Τό κουτάβι όμως έπειδή «τό εί- χαν πιάσει τα πόδια του» και δεν έπρεπε να τό κουράσωμε πεύό πο- λύ, τό κλείσαμε στο σπίτι, αφού προηγουμένως φροντίσαμε διά την διατροφήν του. Δεν είχαμε όμως άπομικρυνθεί περισσότερο από 300 μέτρα και βλέπουμε τό Τζάκ να κατευθύνεται προς τό μέρος μας καλπάζων και εκβάλλων γοε- ράς κραυγές.

Τό σκυλί όταν άντελήφθη ότι φεύγουμε, κατώρθωσε να βρή μιá διέξοδο προς την αύλή και από κεί

πατόντας επάνω εις τός κατά μήκος του μανδροτόχου κυνέλας, εκ των όποιών άνέτρεψε μιάν, πή- δησε έξω και κατευθύνετο προς τό μέρος μας, καταδιωκόμενος υπό σμήνους μελισσών.

Η θέσις μας ήτο πολύ δύσκο- λος. Ο Τζάκ κλαίων και δδυρόμε- νος, διά να σωθή ήρχετο στα πόδια μας, και μόνον με πετριές κα- τωρθώσαμε να απαλλαγώμεν της άπροσδοκήτου αυτής περιπετειάς. Έν άπογνώσει τό κουτάβι και έν τη προσπάθειά του ν' άπαλ- λαγή από τις μέλισσες, κατέφυγε υπό την κοιλίαν του Μωυσή. Όλο τό μελίσσι κόλλησε τότε στην κοι- λιά του άτυχου ζώου και... ξαφνικά ο Μωυσής έκανε φτερά. Έρρίφθη προς τα έμπρός ακάθε- κτος, καλπάζων ένα φρενήρη καλπασμόν κι έκτινάσσων τα πι- σινά του μανιωδώς προς όλας τας διευθύνσεις, σαν να τον κυνηγού- σαν χίλιοι Διαβόλοι.

—Γιά δες τον άτιμο, έστράφη ο Γιατρός και μου είπε, ούτε συγ- γαρέζος επιβήτωρ νάτανε.

Μετ' όλίγον έπεδόθημεν εις την περισυλλογήν των πραγμάτων μας, τα όποια και άνεύρομεν ά- νάμεσα στα βράχια σκορπισμένα, εις άπόστασιν χιλιομέτρων και πλέον. Μόνον λίγα πουλιά που είχαμε κρεμασμένα στο σάμαρι δεν κατωρθώσαμε να βρούμε. Δεν άρ- γήσαμε όμως να εξακριβώσωμεν τον λόγον της εξαφανίσειώς των. Τα μούτρα και τα χείλη του Τζάκ ήσαν γεμάτα φτερά.

Αυτό ήταν τό πρώτο, όμολογού- μένως έπιτυχές, κυνήγι του Τζάκ, αλλά και τό τελευταίον διότι, μετά τό παθημά του δεν έδέχθη να μάς ακολουθήση πλέον εις τό βουνό.

Σ-;

ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ ΜΕΓΑΛΕΙΑ

ΚΥΝΗΓΙΑ ΣΤΗ ΛΙΜΝΗ

Τό κυνήγι της πάπιας εις την ποτέ λίμνην των Γιαννιτσών με μονόξυλα, από Αθηναίους γνωστούς κυνηγούς.

Δεκέμβριος Παραμονή Χριστουγέννων. Ο και- ρός θανάσιος και από την βόρειον Ελλάδα κα- ταφθάνουν ειδήσεις ότι χιονίζει αδιάκοπα και ότι σμήνη χηνών, νησοών και παντός είδους πτερωτών κατέκλυσαν πεδιάδας και λίμνας της Μακεδονίας.

Ο κυνηγετικός κόσμος άνάστατος, αί συνεννοή- σεις προς δράσιν συνεχίζονται, τό κυνηγετικόν μένος εις τό ζενίθ και επί τέλους λαμβάνεται ή απόφασις της άσθημερόν αναχωρήσεως, με τό Σεμπλόν διά τον σταθμόν Πλατύ.

Εις τό σπίτι και κλινικήν του κ. Καθηγητού άπερίγραπτος κίνησις.

Δέματα, κόφες, κάσες με πυρομαχικά καταφθά- ρουν με αυτοκίνητα από όλα τα σημεία της πόλεως.

Η διευθύντρια, τό υπηρετικόν προσωπικόν στο πόδι, τό τηλέφωνον κουνουνίζει διαρκώς.

Η Διευθύντρια. Δεν άκούς Ροζαλία; Τρέξε γρήγορα πιάσε τό ακουστικό.

Η νοσοκόμος Ροζαλία. Άμέσως κυρία. Έμπρός. Ποιός; έμπρός... Είναι ο σωφέρ του κ. Καθηγητού, κυρία, ο Μίμης.

Διευθύντρια. Και τί σε θέλει πάλιν αυτός ο σωφέρ, μήπως για καμιά προμενάδα με τό αυτο- κίνητο έως τό Καλαμάκι;

Νοσοκόμος. Όχι δά, καλέ κυρία, δεν μου μίλη- σε για τέτοια πράγματα τό καϊμένο τό παιδί. Ο κ. καθηγητής του είπε να σάς ρωτήση αν είναι όλα τα πράγματα έτοιμα για να μεταφερθούν εις τό τραίνο.

Η Διευθύντρια. Πές τον πως όλα είναι έ- τοιμα.

Ροζαλία. Όλα έτοιμα Μίμη μου, δώδεκα κό- φες φωμί, τέσσαρες κόφες τρόφιμα, δύο καλάθια φρούτα, ένα τσουβίλι τζαριζαβάτι, ένα τουλούμι τυρί και ένα έληές για τό προσωπικό, όλα τα άλλα πήγανε τό πρωτό εις τό τραίνο.

Σωφέρ. (άκούεται εδκρινώς) Καλά, καλά τίποτε άλλο;

Ροζαλία. Έφεραν από κάποιον εργοστάσιο όπλων δύο μεγάλα τουφέκια διά τον κ. Καθηγη- τή και μάς ελπαν πως είναι τρομπόνα Έφεραν και δύο κάσες γεμάτες φυσέκια γι' αυτά τα τρομ- πόνια και ότι θα κάνη θαύματα ο κ. Καθηγητής και όσα παπιά θα πετούν εις τον άέρα θα τα σκο- τώνη κοπαδιαστά και έτσι θα έχη τό ρεκάρ από όλους τούς κυνηγούς του γλυκού νερού, δηλαδή της λίμνης.

Σωφέρ. Καλά, καλά τίποτε άλλο;

Ροζαλία. Έφεραν και τα εξαρτήματα των του- φεκιών αυτών για να τοποθετηθούν εις την πυύ- μνην της βάρκας του κ. Καθηγητού.

Σωφέρ. Τίποτε άλλο;

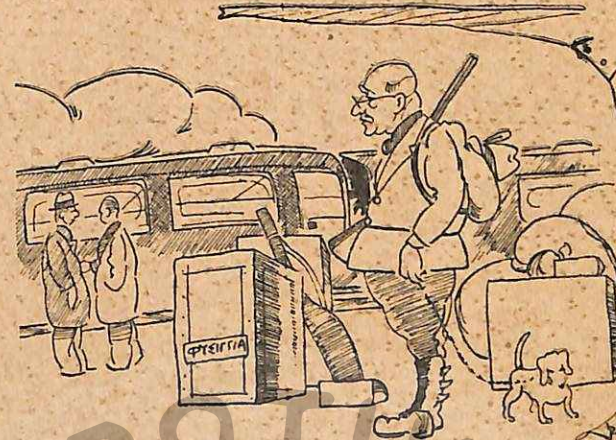
Ροζαλία. Όχι.

Σωφέρ. Au revoir, πουλάκι μου.

Ροζαλία. Στο καλο, στο καλό Μίμη μου και να μη μάς ξεχάσετε.

Σωφέρ. Και πότε σάς ξεχάσαμε.

Ροζαλία. Άφησέ τα αυτά και να μάς φέρετε από τα καλά τα παπιά και όχι όπως κάθε χρόνο όλο καρπατινές και φαλαρίδες και βρωμόπαπα που πρέπει να τα γδώρη ή μαγειρίσσα για να μα- γειρευθούν. Αν είναι να μάς στείλετε τέτοια, καλ-

Ο κ. Καθηγητής πάνοπλος προς αναχώρησιν

λίτερα να μη μάς στείλετε διόλου. Και στο χωριό μου πηγαίνουν για παπιά αλλά φέρουν γεσίλια και όχι μπαμπλέκια και καρπατινές.

Σωφέρ. Έννοια σου, πουλάκι μου και έχω θα σου φέρω γεσίλι ζωντανό και θα σου κάνω και τουρνέ εις τό Καλαμάκι με εκπληξείς modérnes της εποχής.

ΜΕ. ΜΕΤ

Εις τό προσεχές τεύχος: Η άφιξις και ή υποδοχή του κ. Καθηγητού εις τον σταθμόν Πλατύ εκ μέρους των παράδων, και ή θριαμβευτική επάνοδος εις Αθή- νας μετά των εις πολλά τεμάχια υπολογιζόμενων θυ- μάτων κλπ.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Στόν ἀλησμόνητόν μας
ΕΡΡΙΚΟΝ ΦΟΡΝΕΖΗΝ

Ἀντιπρόεδρον Κυνηγετι-
κοῦ Συλλόγου Καλλιθέας

Γεμάτος νειάτα καὶ ζωὴ, μέσα
στοὺς 30 μόλις Μαΐους, ἀφῆκε
τὸν πρόσκαιρο τοῦτο κόσμον κῆ-
πως ἀπότομα καὶ τραγικὰ ὁ
Ἑρρίκος Φορνεζής.

Κυνηγὸς ἀπὸ οἰκογενειακὴ
παράδοσι, ἄριστος χειριστὴς τοῦ
ντουφεκιοῦ, πέρασε πολλὰ δύ-
σκολες περιπέτειες στὸ δρόμο
τῆς κυνηγετικῆς του ζωῆς, ὥσπου
τὸ πεπρωμένο του νὰ τὸν φέρῃ
γοργὰ στὰ σιωπηλὰ νερὰ τῆς λί-
μνης τοῦ Ἀλιβεριοῦ, τὸ χάραμα
τῆς Παρασκευῆς 18 τοῦ Γε-
νάρη, γιὰ ν' ἀπολαύσῃ, ὥπως
ἔλεγε, τὸ ἀγαπημένο του κυνήγι
ἀγριόπαπιας, μὲ παρ' ὀλίγο σύν-
τροφό του καὶ τὸν ὑποφαινό-
μενο.

Τὰ περιστατικά τοῦ τελευταίου
κυνηγετικοῦ του ταξιδιοῦ, ἡ ἐ-
ξαιρετικὴ γιὰ τὸν πρῶτοτο χα-
ρακτικῆρα του ἐπιμονή, γιὰ τὴ
πραγματοποίησιν τοῦ ταξιδιοῦ
αὐτοῦ, γιὰ τὸ κυνήγι τῆς πά-
πιας στὴ παλὴ γνῶριμὴ του λί-
μνη τοῦ Ἀλιβεριοῦ, ἦσαν πραγ-
ματικά διαβολικὰ παράξενα.

Καμμιὰ ἀπολύτως δύναμη,
καμμιὰ πρόφασιν, καμμιὰ γενικὰ
ἀντίδρασι γιὰ τὴ πραγματοποίη-
σιν τοῦ ταξιδιοῦ αὐτοῦ δὲν
μπόρεσε νὰ τὸν ἐμποδίσῃ ἀπὸ
τοῦ νὰ τραβήξῃ τὸ μοιραῖο, κεί-
νη τὴ βραδυὰ, δρόμο τοῦ Ἀλι-
βεριοῦ. Δὲς κ' ἡ μοῖρα του τοῦ
τὸ ἐπέβαλε προσταχτικὰ νὰ βρε-
θῇ τὸ πρῶτ' τοῦ Σαββάτου στὸ
τόπο τοῦ θανάτου του.

Ἡ μοιραία μισοζώντανη πά-
πια τῆς δεύτερης ντουφεκιάς του,
ποὺ θέλησε νὰ τὴν ἀποτελειώ-
σῃ μ' ἓνα κτύπημα τοῦ κου-
πιοῦ, ποῦχε ὡς ἀποτέλεσμα μιὰ
βίαια κίνησιν του γιὰ τὴ προσπά-
θειά του αὐτὴ, ἀναποδογύρισε
τὴ βάρκα καὶ βρέθηκαν αὐτὸς
κ' ὁ βαρκάρης του μέσα στὸ
νερό. Βαρυντευμένος δὲ καθὼς
ἦταν βρέθηκε θαμμένος στὰ
νερὰ τῆς λίμνης. Αὐτὸ ἦτο ὅλο.

Ἐκεῖ ἦτο, ὁ πρῶτος τάφος του
ποὺ σβύσαν τὰ ὁμορφα νειάτα
του, ἐκεῖ τάφηκε ἡ ἀγγελικὴ

ψυχὴ του, ἐκεῖ μέσα στὰ ἕρεμα
νερά, στὰ βάθη τῆς λίμνης τοῦ
Ἀλιβεριοῦ, ὅπου τὸν τραβήξε
ἀκάθεκτα ὁ ἔρωτάς του πρὸς τὴ
θεὰ Ἀρτεμι, χάθηκε ἡ λεβεν-
τιά του.

Ὁ θάνατός του, ποὺ τὸν πῆρε
μὲ τόση τραγικότητα, ἐστέρησε
τὴ δύσμοιρη manoῦλα του, τὴν
ἀγαπημένη γυναῖκα τοῦ, τὰ
πολυαγαπημένα ἀδέλφια του
ἀπὸ ἓνα καλοκάγαθον, υἱόν, σύ-
ζυγον καὶ ἀδελφόν, ἡμᾶς δὲ τοὺς
πολυπληθεῖς φίλους καὶ συνα-
δέλφους του, ἀπὸ μιὰ χρυσή καὶ
καλόκαρδη συντροφιά, τὴ δὲ
κοινωνία τοῦ πτωχόκοσμου πρὸ
παντός, ἀπὸ ἓνα πραγματικά
ἀλτρουϊστὴ πρόστατή, παραστάτη
καὶ ἀντιλήπτορα τοῦ πόνου του.

Ἡ ἐκτίμησι τῶν γνωστῶν καὶ
φίλων του καὶ τῆς κοινωνίας
γενικὰ γι' αὐτὸν ἦταν ἀπεριό-
ριστη.

Ἀπόδειξις ὅτι ὡς Δημοτικὸς
Σύμβουλος ἤρθε μὲ παμψηφίαν
καὶ ὡς ἀντιπρόεδρος τοῦ Κυνη-
γετικοῦ μας Συλλόγου ὁμοίως.
Τρανοτάτη δὲ ἀπόδειξις ἦταν
πλέον ἡ κοσμοσυρροή, κατὰ τὴν
ἐκφορὰν του, ποὺ παρ' ὅλη τὴ
κακοκαιρία τῆς ἡμέρας ἐκείνης,
πλήθος δακρυσμένου κόσμου συ-
νώδευαν τὸν ἀλησμόνητο φίλο
ἕως τῆς τελευταίας του κατοικίας.

Κηδεῖα πρωτοφανῆς εἰς πλη-
θος πάσης κοινωνικῆς προελεύ-
σεως διὰ τὴν Καλλιθέα...

Παρ' ὅλον ὅτι ὁ κοινὸς τάφος,
ἡ γῆ, τὸν πῆρε στὴν ἀγκαλιά του,
ἐκρυψε μέσα του τὴν δημοτικὴ
λεβεντιά του, γιὰ μᾶς τοὺς φί-
λους καὶ συναδέλφους του, γιὰ
τὴν οἰκογένειά του καὶ τὴ κοι-
νωνία μέσα στὴν ὁποία ἔζησε
θὰ φυλαχθῇ ἡ μνήμη του αἰῶ-
νια, δὲν θὰ ξεχασθῇ ποτὲ ἡ
ὑπέροχη φυσιογνωμία του, ἡ ἀ-
πέραντος καλοκαρδία του καὶ
ἡ ἀλησμόνητες στιγμὲς τῆς γλυ-
κειᾶς συντροφιάς του.

Ἡ εὐχὴ ὅλων μας εἶναι, ὅ-
πως ἡ ἀγγελικὴ ψυχὴ του βρῇ
ἀνταξίαν θέσιν καὶ στοὺς οὐρα-
νοὺς καὶ τὸ χῶμα ποὺ τὸν σκέ-
πασε νᾶναι ἐλαφρὸ σὰν τὸ πού-
πουλο.

Αἰωνία ἡ μνήμη σου ἀλησμό-
νητε Ἑρρίκο.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
τοῦ Συνδέσμου Κυνηγ. Καλλιθέας
ΟΔΥΣΣ. ΣΟΓΓΑΔΕΜΕΖΗΣ

ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΣΑΣ

ΟΙ ΛΑΘΡΟΦΗΡΑΙ

Ἀξιότιμε Κύριε Διευθυντά,

—Εἰς τὴν περιοχὴν Σκαρामαγκᾶ
ὑπάρχει μιὰ ἀρκετὰ μεγάλη ἔκτασις εἰς
τὴν ὁποίαν ἀνηγορεύθῃ αὐστηρότατα ὑπὸ
τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου τὸ κυνήγιον
πρὸς ἀναπαγωγὴν τοῦ θηράματος καὶ
μάλιστα τοῦ λαγοῦ. Τοῦλάχιστον αὐτὴ εἶ-
ναι ἡ δικαιολογία τῆς ἀπαγορεύσεως. Καὶ
τὴν ἀπαγόρευσιν αὐτὴν γνωρίζοντες ἄπαν-
τες οἱ κυνηγοὶ τῆς περιφερείας μας, ἀπο-
φραῖνουν νὰ εἰσέλθωσι εἰς αὐτὴν πρὸς
θήραν.

Παραδόξως ὅμως ἐπληροφωρήθη καὶ
δυστυχῶς τὸ διεπίστωσα καὶ ὁ ἴδιος, δι-
ὄργανα τοῦ Δημοσίου καὶ μάλιστα ὑπαξιω-
ματικοὶ τοῦ Π. Ναυτικοῦ εἰσέρχονται εἰς
τὴν ἐν λόγω περιφέρειαν, εἰς τὴν ὁποίαν
ρητὴς ὡς εἶπον ἔχει ἀπαγορευθῇ ἡ θήρα
καὶ κυνηγῶν μὲ γένηκα φρονέοντες καθ' ἑ-
κάστην δύο καὶ τρεῖς λαγούς.

Ὑποχρεωμένος ὡς ἐκ τῆς θέσεώς μου
τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ἑνώσεως Κυ-
νηγῶν Ν. Κοκκινιάς ὁ «Πάνθηρ» νὰ ἐν-
διαφέρωμαι διὰ τὴν τήρησιν τῶν Νόμων
καὶ διαταγῶν τοῦ Κοράτου σχετικῶς πρὸς
τὴν θήραν, καταγγέλλω τὸ ἀνωτέρω γεγο-
νός πρὸς ὅσον νὰ κατονομάσω καὶ τὰ πα-
ραβαίνοντα τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς θήρας
εἰς τὴν ἀνω περιφέρειαν ποδῶπα καὶ ἐλ-
πίζω δι' οἱ ἀρμοδίους λαμβάνοντες γνώμιν
τῆς παρουσίας θὰ πράξουν τὸ καθήκον
των ὅπως καὶ ἐγὼ τὸ ἐπράξα.

Διαιτελῶ μετὰ τιμῆς

Δ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ

Γεν. Γραμ. Ἑνώσεως Κυν. Ν. Κοκκινιάς
ὁ «Πάνθηρ»

ΕΠΙΣΚΕΤΑΙ ΟΠΛΩΝ

Ἐπισκευὴ ὅπλων καὶ
περιστροφῶν

Φυσίγγια ἔτοιμα.

Πώλησις κυνηγετικῶν

ὅπλων εὐκαιρίας

ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ ΚΟΥΣΚΟΥΡΗΣ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

Ὁδὸς Πειραιῶς 26—ΑΘΗΝΑΙ

ΣΗΜΑΙΑΙ-ΛΑΒΑΡΑ
Ν. ΓΕΟΥΡΓΙΑ
Βύσσης 5

ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΤΟ ΚΑΡΑΠΑΠΙ

Κοντὸς, μελαγχρινὸς, μὲ μουστα-
κάκι μαῦρο ἦταν ἓνας τύπος ἀγαθοῦ
κυνηγοῦ ὁ Χαραλαμπίκης ὁ Π.....
ὅπως χαϊδευτικὰ τὸν ἔλεγαν παρὰ
τὰ δὲ του χρόνιά. Ἡ μανία του
ἦταν τὰ καραπαπιά. (καὶ καραπα-
πιά λένε στὴν περιοχὴν ἐκείνη κατὰ
κολοβὰ θαλασσινὰ πουλιὰ ποὺ δὲν
πετοῦν παρὰ σπανίως, ἀλλὰ βου-
τοῦν διαρκῶς ἢ γὰ νὰ ἀποφύγουν
τὸν κίνδυνον ἢ γὰ νὰ βροῦν
τροφὴ).

Ἐτυχε τὸ κτῆμα του νὰ εἶναι
κοντὰ στὴν παραλία ἢ ὁποῖα ἦ-
ταν γεμάτη ἀπὸ τὰ πουλιὰ αὐτά.
Ἐκεῖ ἀνελλιπῶς κάθε ἀπόγευμα
ἔρχων ἀπὸ βούρλο σὲ βούρλο προ-
σεπάθει νὰ πλησιάσῃ εἰς ἀπόστασιν
βολῆς τὰ βουτιχτήρια αὐτά, ποτὲ
ὅμως δὲν τὸ κατόρθωνε, γιὰ τὰ
πονηρὰ αὐτὰ πουλιὰ ἀπὸ μακρυνὰ
τὸν βλέπαν καὶ ἔφευγαν βου-
τώντας.

Τὴ μανία του αὐτὴ τὴν ἔμαθε
ὁ Μανώλης ὁ Γ..... καὶ ἀμέσως
τὴν ἐπομένη σκάρωσε τὴ κάτωθι
φάρσα του. Καὶ πράγματι. Τὸ ἄλλο
μεσημέρι ὅπως πάντα νάτος ἀπὸ
μακρυνὰ ὁ Χαραλαμπίκης μὲ τὸ
δίκανό του.

Στὴ παραλία καὶ εἰς ἀπόστασιν
βολῆς ἀπὸ τὰ βούρλα ἓνα βουτι-
χτήρι παρουσιάζεται ἀπὸ τὰ μεγά-
λα μὲ τὸ μακρὺ του λαιμὸ ὑπερή-
φανα σηκωμένο. Τὰ μάτια τοῦ
Χαραλαμπίκη πετάξαν ἀστράλλες.

Ἀπὸ τὰ διακόσια μέτρα ἀρχίζει
τὸ μπουσούλισμα μὲ τὰ τέσσερα.
Ἀδιαφορεῖ γὰ τὰ ἀγκάθια ποὺ
τοῦ τρυποῦν τὰ γόνατα καὶ τὰ χέ-
ρια. Ἐνα μόνον βλέπει, τὸ βουτι-
χτήρι, ποὺ τὸ ἐλαφρὸ κῆμα τῆς ὠ-
ρᾶς ἐκείνης τὸ κινεῖ νανουστικὰ.

Ἡ καρδιά του κτυπᾷ δυνατὰ
ὅσο πλησιάζει. Μέσα του, ἀσφα-
λῶς, κίνει προσευχὴς νὰ μὴ φανῇ
κανεὶς ἄλλος καὶ τρομάξῃ τὸ βου-
τιχτήρι καὶ διαρκῶς ταχύνει τὸν ...
Προχωρεῖ μὲ δυσκολία γιὰτὶ ἐκεῖ
ριλοῦναι ὀλόκληρον μὰ ἐπὶ τέλους

πλησιάζει στὸ τέρμα.

Ἡ ἀπόστασις εἶναι περὶ τὰ σα-
ράντα βήματα. Δὲν μπορεῖ νὰ πλη-
σιάσῃ ἄλλο. Σταματᾷ, μισοσηκώνε-
ται πίσω ἀπὸ ἓνα μεγάλο βούρλο
καὶ κάνει γονυπετίες. Βάνει δύο
φυσίγγια ἀπὸ τὰ καλὰ καὶ σημα-
δεύει, σημαδεύει μὲ τρεμούλα γιὰτὶ
ἔφθασε ἐπὶ τέλους ἡ στιγμὴ ποὺ
ἀσφαλῶς θὰ σκοτώσῃ παπὶ. Γιὰ
ἀσφάλεια τραβᾷ καὶ τὶς δύο ριξί-
ες Μπίμ—Μπίμ.

Τὰ σκάγια περιβάλλουν καὶ
κτυποῦν τὸ βουτιχτήρι, τὸ ὁποῖ-
ον ταλαντεύεται πρὸς στιγμὴν ἄλ-
λὰ δὲν μεταβάλλει κἂν οὔτε τὴν
θέσιν του, οὔτε τὴν στάσιν του.
Μένει τὸ ἴδιο μὲ ὑπερήφανα ση-
κωμένο τὸ κεφάλι του.

Ὁ Χαραλαμπίκης διατάζει πρὸς
στιγμὴν ἀλλὰ στὰ θαμπωμένα μά-
τια του τοῦ φαίνεται ὅτι τὸ πουλὶ
ἀνοίγει τὰ φτερά του καὶ ἐτοιμά-
ζεται γιὰ βουτιά.

Ἀστραπιαίως βάθει ἄλλα δύο
ἀπὸ τὰ καλὰ φυσίγγια καὶ μὲ τὴν
ἴδια προσοχὴ τραβᾷ καὶ τὸ δεύτε-
ρο ντουμπλέ του. Καὶ πάλιν ὅμως
τὸ βουτιχτήρι μὲ τὴν ἴδια τὸν ἀτε-
νίζει λὲς εἰρωνεία, μὲ τὸ ἴδιο λί-
κισμα, δέχεται καὶ τὴν δευτέραν
ριπήν.

Ὁ Χαραλαμπίκης τὰ μισοχάνει
ἀλλὰ δὲν διστάζει νὰ τραβήξῃ καὶ
τρίτο ντουμπλέ μὲ τὸ αὐτὸ ὅμως
ἀτυχῶς ἀποτέλεσμα. Ἀπὸ ἐδῶ καὶ
πέρα τὰ πράγματα μπλέκονται.
Μισοσηκώνεται. Κτυπᾷ γύρω του
Ψυχὴ ἔσαναυτῆς τὸ βουτιχτήρι
τὸ ἴδιο, στὴν ἴδια θέσιν μὲ τὴν ἴδια
θέσιν, μὲ τὴν ἴδια στάσιν σηκώνε-
ται ὀρθίως μὲ γεμάτο καὶ ἐτοιμο-
τὸ τουφεκί τὰ ἴδια. Ἐσαναυτῆς
γύρω του ψυχὴ.

Δὲν χάνει καιρὸ, ἔξω παπούτσια
καὶ βραχιὰ καὶ μισογυμνὸς ἄλλὰ
μὲ τὸ τουφεκί πάντα ἐτοιμὸ στὰ
χέρια, τραβᾷ πρὸς τὸ βουτιχτήρι.
Προχωρεῖ μὲ δυσκολία γιὰτὶ ἐκεῖ
εἶναι λασπώδης ἡ ἀκτὴ καὶ βου-

λιάζει διαρκῶς. Σὲ μιὰ στιγμὴ πέ-
φτει σὲ ἓνα λάκκο καὶ βουτιέται
ἕως τὸ στήθος.

Προχωρεῖ ἐν τούτοις μὲ ἀγωνία
καὶ ἐπὶ τέλους φθάνει τὸ βουτι-
χτήρι ποὺ τὸν περιμένει στὴν ἴδια
θέσιν μὲ τὴν ἴδια στάσιν. Ἀκόμη
δὲν τὸ πιστεύει. Διστακτικὰ ἀπλώ-
νει τὸ χεῖρ τὸ ἀρπάζει ἀπὸ τὸ λαι-
μὸ καὶ τὸ σηκώνει ἀποτόμως ψηλά.

Ἄλλὰ τί περιεργο! Τὸ βουτι-
χτήρι εἶναι στερεωμένο ὑπόγειο ἐ-
πάνω σὲ μιὰ σανίδα ποὺ εἶναι
ἀραγμένη μὲ ἓνα βάρος δεμένο
ἀπὸ τὶς τέσσαρες γωνίες τῆς λίγῃ
κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσ-
σης ὥστε νὰ μὴ φαίνεται ἀπὸ μα-
κρυνὰ, καὶ ὁ λαίμῳ τοῦ πουλιοῦ
στέκει ὑπερήφανος, γιὰτὶ ἀπὸ μέσα
του περνᾷ ἓνα σύρμα καὶ τὸν κρατεῖ
ἔτσι ὀρθό.

Τότε καταλαβαίνει τὴ φάρσα ὁ
Χαραλαμπίκης καὶ γυρίζει κατὰ
τὴν ξηρὰ δοξάζοντας τὸν θεὸν ποὺ
δὲν τὸν εἶδε τοῦλάχιστον κανεὶς.

Καὶ σὲ αὐτὸ ὅμως ἐγελάσθη.
Σὲ λίγῃ ἀπόστασιν πρὸς πέρα ἀπὸ
τὴν θέσιν ποὺ ἔρχοντο τοὺς ντουμ-
πλέδες σὰν νὰ ξεφύτρωσε ἀπὸ τῆς
γῆς μιὰ ὁμάς ἀπὸ καμμιὰ δεκαριά
κυνηγὸς μὲ ἐπικεφαλὴς τὸν Μα-
νὼλη Γ..... τοῦ φωνάζουν.

—Μπράβο, μπράβο Χαραλαμπί-
κη, Μπράβοοοοο καὶ τὰ τέρια
του!

Ἐξω φρονῶν ὁ Χαραλαμπί-
κης χτυπᾷ στὸ νερό τὸ πόφιο
βουτιχτήρι καὶ τὴ σανίδα καὶ φω-
ιάζοντας μὲ δυνατὴ φωνή.

—Ἄντε βρὲ κερ ... γυρίζει κατὰ
τὴν ξηρὰ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὅμως οἱ
ἄλλοι μὲ ταχὺ βῆμα εἶχαν φύγει.

Ἀπὸ τότε ὁ Χαραλαμπίκης ἔ-
καμε ὄρκο καὶ σταυρὸ νὰ μὴ ἔα-
ναπᾷ πιά γιὰ βουτιχτήρια.

Χαλκίς Π. Π.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΥΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Τηλ. 40906 - Ρέπουλη 2-Πειραιᾶς

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΜΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

—Τὸ ἐξαφνικὸ καὶ ἀπτόμοιο κρούσπον ἐνέσκηψεν εἰς ὅλον τὸν κόσμον, μᾶς ἔφερε βίαια πολλὰς πάπιες καὶ λίγες μπεκάτσες, ἀλλὰ καμμιὰ κυνηγετική παρὰ δὲν ἐσκότωσε πολλὰς, διότι ἡ μὲν μπεκάτσα ἐφηναν ἀμέσως, ἡ δὲ πάπις ἂν καὶ ἐγέμισεν ὁ τόπος ἀπὸ αὐτὰς, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ σκοτωθῶν εἰς τὰ ἀνοικτὰ νερά ὅπου εὐρίσκονται.

—Ἀπὸ τὴν κακὴν κατάστασιν τῶν δρόμων, ὅλιγον εἰς τὴν πόλιν σαβαρῶς οἱ κ. κ. Μελισσηρός, Ρισόρ Κοὐν καὶ Μορπούργκο, τῶν ὁποίων ἀνευρέθη τὸ αὐτοκίνητον ἐντὸς λίαν (ἐνὸς ἐπὶ ἡμίσειας εἰς Κατινὸν διὰ μπεκάτσας).

—Τοὺς ἐκάλυψε τελείως ὥστε ἡ γαγκά-σθησαν νὰ τοιπήσουν τὸ πλάτωμα τοῦ αὐτοκινήτου διὰ νὰ ἔβγουν ἔξω, καὶ ὅσον καὶ αἱ δύο θύραι εὐρίσκοντο ἐντὸς τῆς λάσπης καὶ ἐκινδύνουν νὰ πᾶν ἀπὸ ἀσφυξίαν. Τὸ τί συνέβη ἐντὸς τοῦ αὐτοκινήτου δὲν περιγράφεται διότι οἱ κυνηγοί, οἱ σκύλοι, τὰ ὅπλα καὶ τὰ σκακίδια ἐνέδθησαν ὅλοι ἀνάποδα ὁ ἕνας ἐπ' αὐτοῦ τὸν ἄλλον καὶ ὡς ἐκ θαύματος δὲν ἐπαθεν κανεὶς τίποτε.

—Ἐνας γιγαντιαῖος λύκος ἐπαρουσιάσθη πάλιν εἰς τὴν γνωστὴν περιφέρειαν Ρεσιτινικία καὶ ἐτρομοκράτησε τὸν κόσμον. Εἰσῆλθεν εἰς τὸ πρῶτον σπῆτι τοῦ χωριοῦ ἐπετέθη ἐναντίον ἑνὸς παιδιοῦ ὅπου ἐκοβε ἔβλα μέσα εἰς τὴν αὐλὴν του, τὸ ἔριξε κάτω καὶ ἤρχισε νὰ τὸ τρώγῃ...

—Εἰς τὰς φωνὰς τοῦ φτωχοῦ παιδιοῦ ἔτρεξε ὁ πατέρας του μὲ ἕνα ῥοπαλο καὶ ἐκτύπησε τὸν λύκο ὁ ὁποῖος ἄφησε τὸ θῦμα του καὶ ἔφυγε. Τὸ παιδί ἐν ἀφαισίᾳ μετεφέρθη δι' αὐτοκινήτου εἰς Θεσσαλονικίαν εἰς τὸ Δημοτικὸ Νοσοκομεῖο.

—Ὁ ἴδιος λύκος ἐξήκολούθησε τὴν πορείαν του πρὸς τὰ δάση τῶν Ρεσιτινικίων ὅπου κυνηγοῦμε συνήθως τὶς μπεκάτσες ἐκεῖ εὖρε ἕνα κοπάδι πρόβατα τοὺς ἐπέτεθη

καὶ ἐπινξε μερικά. Ἐνας νεαρὸς βοσκὸς ἐπενέβη μὲ τὴν γκλίτσα του καὶ τὸν ἐκτύπησεν, ἀλλὰ ὁ λύκος ἀφήσας τὰ πρόβατα ἀντεπέτεθη ἐρούεζε κάτω τὸν βοσκὸν καὶ ἄρχισε νὰ τὸν δαγκῶν ἡμιμόδιος.

—Εὐτυχῶς ὁ μοραδικὸς σκύλος τοῦ βοσκοῦ ὤρμησε καὶ αὐτὸς καὶ ἐδάγκωσε τὸν λύκον τόσο δυνατὰ ὥστε τοῦ ἀπέκοψε ὀλόκληρον τὸν κάτω τένοντα τοῦ παιοῦ ποδιοῦ του. Ὁ λύκος ἐτραβήχθηκε πάρα πέρα ὁ δὲ σκύλος ἐστάθη μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ βοσκοῦ ὁ ὁποῖος ἐπιποθήμηνεν ἀμέσως.

—Ἐν τῷ μεταξὺ ἕνας ἄλλος βοσκὸς ἐφυγε πανικόβλητος διὰ νὰ ζητήσῃ βοήθειαν ἀπὸ μίαν καλὴν ἀνθοράκιον. Εἰς τὴν καλὴν εὐρίσκειτο μία παρὰ κυνηγῶν Θεσσαλονικαίων ἐκ τῶν κ. κ. Σαραντάκη, Καλόμοιρον καὶ Χατζημιμήκου, οἱ ὅτιοι ἐσπευσαν δρομιαίως διὰ νὰ σώσουν τὸν πρῶτον βοσκόν.

—Ὅταν ἐπληρώσαν ὁ λύκος ὤρμησεν ἐναντίον τῶν, ἀλλὰ μίαν σφαῖρα τοῦ κ. Καλομοίρου τὸν ἐπέρασε πέρα πέρα. Ὁ λύκος ὅμως δὲν ἔπεσε ἀμέσως, ἐπυροβόλησαν καὶ οἱ ἄλλοι καὶ ἐσκότωσαν τὸν λύκον, ὁ ὁποῖος ἦτο πελωρὸν διαστάσεων καὶ εἶχε προξενήσῃ εἰς ὅλα τὰ πέριξ χωρία πολλὰς καταστροφὰς ἦτο δὲ τὸ φάβητρον τῶν χωρικῶν οἱ ὁποῖοι τὸν ἀνεγνώσαν ἀμέσως ἀπὸ τὸ τεράστιον ἀνάστημά του, Πραγματικῶς δὲ τόσον μεγάλον λύκον ἀπὸ ἐτῶν δὲν εἶδαμε εἰς τὴν Μακεδονίαν.

—Ὁ τραυματισθεὶς βοσκὸς ἐφορτώθη εἰς ἕνα αὐτοκίνητο καὶ ἐστάλη εἰς τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον ἐν κακῇ καταστάσει.

—Πληροφοροῦμεθα ὅτι μία μεγάλη Ἀθηναϊκὴ παρὰ ἀποτελούμενη ἐξ ἐπιλέκτων κυνηγῶν Ἑλλήνων καὶ Γάλλων ἐφθάσεν ἐξ Ἀθηνῶν διὰ νὰ κυνήγῃ εἰς τὸ θαυμαστό κτήμα τοῦ κ. Πέτρου Σταθάτου εἰς Μόδι Χαλκιδικῆς καὶ εἶται τὸ φιλόξενο σπῆτι του, θὰ γέμῃ πάλι ἀπὸ

εὐθυμῆ συντροφία, ἀλλὰ ἡ καὶ μένεις ἡ μπεκάτσα, τὶ κακὰ ὄνειρα βλέπουν καὶ τὶ μεγάλο κακὸ τὶς περιμένει...

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Με τὴν τελευταία κακοκαιρία ἡ περιφέρεια Ἰωαννίνων κατεκλείσθη ἀπὸ μπεκάτσες. Καὶ ἦτο μὲν γνωστὸν ὅτι ὑπῆρχαν πολλὰς μπεκάτσες ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ πέσῃ χιόνι στὰ βουνὰ γιὰ νὰ συγκεντρωθῶν στὰ γνωστὰ μπεκατοστόπια τῆς Καλλιθέας, τῶν Δολιανῶν καὶ τοῦ Μπούρδα.

—Διὰ πρώτην φοράν οἱ Γιαννιώτες κυνηγοί, διότι ἐλλείπαν ἡ πέριξ, ἤρχισαν νὰ κυνήγουν τὴν βελουδομάτα συστηματικὰ, κάνοντες νούμερα.

—Τὸν δρόμο ἐδείξε ὁ λατὸς Β. Λάπας ὁ ὁποῖος μὲ τὸν ἀδελφὸν του βάρεσε στὴν Καλλιθέα 27. Ἐκ δευτέρου στὸ ἴδιο μέρος ἐφθάσε 37. Χρηστίδης, Σκούρης καὶ Κωστοδῆμας στὸ ἴδιο μέρος μόνον 20. Γ. Γκαστὴς καὶ ὑπασιότης, στοῦ Μπούρδα 17 μπεκάτσες.

—Στὸ ἴδιο μέρος ἐκ δευτέρου 27. Γ. Θεοφωρίδης ἡ Τέγας καὶ Β. Παπαδημητρίου, στοῦ Δολιανίτικο 35.

—Οἱ Πρόεδροι τῶν Συλλόγων Χρηστίδης καὶ Σκούρης μετὰ τῶν Β. Τζουμα, Κ. Γκολέτση καὶ Κωσταδῆμα ἐπίσης στὸ Δολιανίτικο τὴν ἴδια μέρα 50 μπεκάτσες.

—Ἐλπίζουμε νὰ ἐξακολουθήσουμε καὶ νὰ τελειώσουμε τὸ κυνῆ μὲ τὴ μακρομύτην, Εἶδαμε καὶ ἕνα κοπάδι ἀπὸ 12 τοῖα.

Γ. ΓΙΑΝΙΩΤΗΣ

ΤΟΥ ΓΛΥΚΟΥ ΝΕΡΟΥ

Γλυκολαλοῦνε ἡ πέριξ δίκας ψηλὰ στὰ βουνοπλάγια Τρέχει γοργὸς ὁ κυνηγὸς σκίζοντας τὰ θυμάτια.

Πράφ... ξεπετιέται μιά πο μὲ πρὸς μὰ ὅσπου νὰ τουφεκίσῃ εἶχε φτερά ἡ πέριξ δίκας καὶ πάει... νὰ τὸν μνηύσῃ.

Πετιέται πέρα ἕνας λαγός ἐπάγωσ' ἡ καρδιά του, μουσκεύουν τὰ μπατζάκια του, πέφτει τ' ὄπλο του κάτω.

Συνέρχεται καμμιὰ φορὰ, σηκώνεται νὰ φύγῃ. Στὸ δρόμο βρίσκει ἕνα νε ὅπου πουλᾷ κυνῆρι.

Τοῦ πῆρε δυὸ—τρεῖς πέριξ δίκας κι' ἕνα λαγόν... μὲ μουσι καὶ τὰ βάλε στὸ δῦχτι του. πῶ! πῶ! Τρανὸ τοιμποῦσι!

Καὶ προχωρεῖ καμαρωτὸς κι' ἔχει τὴ χάρι ὅλη Τί; σὰ δὲ χτύπησεν αὐτὰς χτυπᾷ... τὸ πορτοφόλι.

ΖΗΣΗΣ ΣΕΓΚΛΙΑΣ
Ε.Κ.Α. Βόλως

Η ΗΧΩ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΘΗΡΑΣ

Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἀπέστειλε πρὸς τὰς Λασικὰς ὁρχὰς Κράτους τὴν κάτωθι ἐπείγουσαν ἐγκύκλιον, ἀρ. 10779 πρὸς κοινοποίησιν εἰς ἅπαντας ἀνεξαιρέτως τοὺς Κυνηγετικούς Συλλόγους.

Οἱ μέχρι τοῦδε ἀπαντήσαντες Σύλλογοι κατὰ ποσοστὸν 98 τοῖς ἑκατὸν ὑπέδειξαν ὡς μέλη τοῦ Κυνηγετικοῦ Συμβουλίου θήρας τοὺς κ.κ. Λουκᾶν Μάντζαρη, πρόεδρον τοῦ Ὀμίλου Κυνηγῶν Πειραιῶς καὶ Πάνον Σαββίδην πρόεδρον τῆς Ε.Φ.Ο. Ἀθηνῶν, τοὺς ὁποῖους καὶ ἡμεῖς συνιστῶμεν ὡς τοὺς μόνους ἱκανοὺς ν' ἀντιπροσωπεύουν τὴν ὁλότητα τοῦ κυνηγετικοῦ κόσμου εἰς τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον Θήρας.

Τὸ ἄρθρον 6 § 4 καὶ 5 τοῦ Νόμου 5785 ὁρίζει τὰς συνθέσεις τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου Θήρας καὶ τὰς τῆς ὑποδείξεως τῶν δύο ἐκπροσώπων τῶν συνεργαζομένων. Καὶ μολοντί διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 119919 π. δ. τηλ.κῆς διαταγῆς ὑπεδείξαμεν ὑμῖν τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην τῶν Κυνηγετικῶν Σωματείων, ἐν τούτοις ἐμπροθέσουμεν προτάσεις ὑπέβαλον μόνον τρία Κυνηγετικά Σωματεία.

Ἐκ τῶν λοιπῶν τοιούτων, ἀνερχομένων εἰς διακόσια ἑβδομήκοντα, ὑπέβαλον προτάσεις μόνον ἐξήκοντα τέσσαρα, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἐκπρόθεσμος. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὑποδεικνύμενοι ἐκπρόσωποι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ νοηθῇ ὅτι ἐκπροσωποῦν τὴν ὄντι τὰ Κυνηγετικά Σωματεία, εἴρ' ὅσον εἰς τὴν τοιαύτην ὑπόδειξιν συμμετέχει μόνον τὸν 1/4 ἐξ αὐτῶν.

Παρακαλοῦμεν ὅπως ἅμα τῇ λήψει τῆς παρούσης ἐιδοποιήσῃτε πάντα τὰ συνεργαζόμενα Κυνηγετικά Σωματεία τῆς περιφέρειας σας, ἵνα μέχρι τῆς 10 Μαρτίου ἐ. ε. ὑποδείξωσι μέσθ' ὑμῶν, εἴτε ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, τοὺς αὐτοὺς ἐπιθυμοῦσι ἐκπρόσωπους αὐτῶν διὰ τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον Θήρας.

Ἐλπίζουμεν ὅτι τὰ Κυνηγετικά Σωματεία θὰ σπεύσωσι νὰ ὑποδείξωσι τοὺς ἀντιπροσώπους των, ὥστε νὰ καταστήθῃ δυνατὴ ἡ σύνθεσις τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου Θήρας. Τοιαύτας ὑποδείξεις θὰ ὑποβάλωσιν ὅσα ἐκ τῶν Κυνηγετικῶν Σωματείων δὲν ὑπέβαλον ἤδη τοιαύτας ἢ ἐκ τῶν ὑποβαλλόντων τοιαύτας ὅσα ἔχωσι νὰ προτείνωσιν ἄλλους ἐκπρόσωπους.

Ὁ Ὑπουργὸς
Π. ΔΕΚΑΖΟΣ

ΛΥΚΟΙ—ΤΣΑΚΑΛΙΑ

Θρήνος καὶ κλαυθμὸς στὰ λυκοστά-καλα μὲ τὴν ἐπικήρυξη τοῦ Ὑπουργεῖου Γεωργίας. Κάθε κυνηγὸς τῆς ὑπαίθρου μας εὐχαρίστως ἐκστρατεύει σήμερον καὶ ταλαιπωρεῖται προκειμένου νὰ ἐξασφαλίσῃ ἕνα διακοσιάρη ἢ τρακοσιάρη.

Μέχρι τῆς 25 Ἰανουαρίου εἶχαν ὑποβληθῇ στὸ Ὑπουργεῖο δικαιολογητικὰ γιὰ 193 λύκους καὶ 783 τσακάλια, σκοτωμένα ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου μέχρι τῶν ἀρχῶν Ἰανουαρίου.

Καὶ ἀπομένει ἀκόμη ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀποδοτικώτερους μῆνας γι' αὐτὸ τὸ κυνῆρι. Ὁρισμένως καὶ οἱ κτηνοτρόφοι ἀλλὰ καὶ τὰ χοντρά κυνήγια μας καὶ οἱ λαοὶ θὰ ἀνασάνουν κάπως ἐφέτος.

Ἡ σχετικὴ ὅμως πίστωσης ἐξηγελήθη. Ἐξηγελήθη ἡδη συμπληρωματικὴ ἀπὸ ἑκατὸ χιλιάδες. Ἄν τὸ Γεν. Λογιστήριον δὲν τὴν ἐγκρίνῃ, τότε μὲ διαταγὴ τοῦ Ὑπουργείου θὰ πληρωθῶσιν τὰς ἐκκερεμείας καταστάσεις τὰ κατὰ τόπους ταμεῖα θήρας.

Η ΔΑΚΤΥΛΙΩΣΙΣ

ΣΤΗ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Ἀπὸ τὴν Βουλγαρίαν μᾶς ἀναγγέλλεται ὅτι φέτος ἐδακτυλιώθησαν ἐκεῖ ὑπερδισχίλια πτηνὰ καὶ παρακαλοῦν νὰ τοὺς κρατήσωμεν ἐνημέρους διὰ πᾶσαν ἀνεύρεσιν Βουλγαρικοῦ δακτυλιοφόρου.

Ὡς γνωστὸν, κατὰ τὸ ἔτος 1929 τὸ Βασιλικὸν ἐν Βουλγαρίᾳ φυσικοῖστορικὸν Μουσεῖον, ἤρχισε τὴν δακτυλιώσιν ἀποδημητικῶν πτηνῶν, καὶ ἐν διαστήματι 3 ἐτῶν 1929—1931, ἐδακτυλίωσε ἐν ὅλῳ 1036 διάφορα πτηνὰ. Κατὰ τὸ πρῶτον δὲ ἀκόμη ἔτος ἡ δακτυλιώσις ἔδωκεν ἀρκετὰ κα-

λὰ ἀποτελέσματα, ἅτινα ὅμως ἡδὲ ἤθσαν τὰ ἐπόμενα ἔτη.

Ὡς ἐκ τούτου ὁ Διευθυντὴς τοῦ Μουσείου τούτου Δρ. Γβ. Μπουρές ὀδύσσε παρα τὸ Μουσεῖον εἰδικὸν Ὀρνιθολογικὸν σταθμὸν ἵνα ἡ δακτυλιώσις γίνεται συστηματικώτερά καὶ εἰς μεγαλειτέραν κλίμακα.

Ἡ Βουλγαρικὴ Κυνηγετικὴ Ὀμοσπονδία ὅμως, ἥτις πάντοτε εἰδείξεν ἐνδιαφέρον εἰς τοιοῦτον εἶδους πρωτοβουλίας, δὲν ἤργησε νὰ δώσῃ τὴν συνδρομὴν τῆς, τόσο ἡθικῶς ὅσον καὶ ὕλικῶς, ἐγγράφασα εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς τοῦ ἔτους 1932 τὴν δακτυλιώσιν ὡς ἐν ἐκ τῶν σπουδαιότερων ζητημάτων καὶ δαπανήσασα συν-χρόνως 5000 λέβα διὰ τὴν προμήθειαν δακτυλίων.

Τῇ συνδρομῇ δὲ πολλῶν ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ὁργανώσεως ἐπετεύχθησαν εὐθὺς ἀμέσως κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἀκόμη τὰ ἐξῆς ἀποτελέσματα.

Ἐδακτυλιώθησαν ἐν διαστήματι ἕως ἔτους ὑπὸ διαφόρων 1709 διάφορα πτηνὰ, μερικὰ τῶν ὁποίων ἐφονεύθησαν τόσο ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ὅσον καὶ ἐν Βουλγαρίᾳ.

Ἡ δὲ Κυν. Ὁργάνωσις ζωηρῶς παρακολουθοῦσα τὰ δρομολόγια τῶν ἐξαπολυμένων δακτυλιοφόρων, συντάσσει Χάρτας λεπτομερεῖς τῶν δρομολογίων τούτων.

Μόνον ἡμεῖς ἐν Ἑλλάδι καθεύδομεν καὶ ἀλληλοτρογόμεθα.

ΔΑΚΤΥΛΙΟΦΟΡΑ

Ἀναγγελάτε μας ἡ ἀποστείλατέ μας τὰ διακριτικὰ τῶν φονευμένων δακτυλιοφόρων πτηνῶν, διὰ νὰ σᾶς γνωρίσωμεν τὰς λεπτομερείας τῆς δακτυλιώσεώς των.

—Τὴν 2 Ἰανουαρίου ὁ κ. Παν. Παράσχος κυνηγῶν παρὰ τὴν Τύρινθα τοῦ Ναυπλίου, ἐφόνευσεν γλῶρον δακτυλιοφόρον μὲ τὰ διακριτικὰ Moskwa 4'602 Ε.

—Ὁ κ. Κων. Ἀναγνωστόπουλος κυνηγῶν παρὰ τὸ χωρίον Κομπιτάδες τῆς Λαμίας ἐφόνευσεν τὴν 4 Ἰανουαρίου ἀγριοπαπῖαν δακτυλιοφόρον μὲ τὰ διακριτικὰ Moskwa 3777 Δ.

—Ὁ Φιλοθηρατικὸς Σύλλογος Κομοτινῆς μᾶς ἀναγγέλλει ὅτι τὴν 9 Ἰανουαρίου ὁ λοχαγὸς κ. Βαρκατζῆς κυνηγῶν παρὰ τὴν Κομοτινὴν ἐφόνευσεν μίαν μπεκάτσα δακτυλιοφόρον μὲ τὰ διακριτικὰ

Τὸν π. μῆνα αἱ ἀρχαὶ τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως μετέσχον παράνας διοργανώσεως ἀπὸ τὸ Λαοαρχεῖον πρὸς ἐξόντωσιν λύκων καὶ τσακαλιῶν. Μετέσχον δὲ οἱ κ. κ. Νομάρχης, Εἰσαγγελεὺς, Διοικητὴς Χωρ(κ)ῆς, Ἐφορὸς, Ταμίας, Τελώνης, Νομομηχανικός, Στρατολόγος, κ.λ.π. μὲ ἀποτελέσματα ἱκανοποιητικὰ

Sofia Palais Bulgarie 9164.

—Το Πτηνοσκοπείον της Έλγολάνδης μάς γνωρίζει ότι ο παρὰ τὴν Χίον φονευθεὶς κεφαλᾶς τὴν 23-9-34 ἐδακτυλιδώθη νεοσσὸς τὴν 26-5-934 εἰς Dessau (Anhalt) τῆς Γερμανίας.

Ο ΠΑΡΑΣΗΜΟΘΗΡΑΣ

Καθ' ὃν χρόνον ἐκτυπῶνται τὸ παρὸν τεύχος, διέρχεται ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Μᾶξ Ντυκρὸ Πρόεδρος τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου Θήρας ὁ ἐπωνομαζόμενος παρὰ τινων Εὐρωπαϊκῶν συναδέλφων περιοδικῶν «παρὰσημοθήρας».

Ὁ κ. Ντυκρὸς ἡγεῖται τοῦ Διεθνoῦς Ὁργανισμοῦ τοῦ ὁποῖου ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς Κόμης Ἀντίξ ὕβρισε δι' ἄρθρου του εἰς τὸν Παρισινὸν «Ἀδιάλλακτον» χυδαῖοτάτα τοὺς Ἕλληνας κυνηγοὺς καὶ τὴν Ἑλλάδα, ὡς εἶχον ἀναγράψει εἰς τὸ τεύχος μας τῆς 1—10—933. Λόγω τοῦ ἄρθρου δὲ τούτου καὶ ἐπειδὴ ὁ κ. Ντυκρὸς εἰς τὰς ἐντεῦθεν διαμαρτυρίας δὲν ἔδωκε καὶ προσοχήν, παρητήθησαν ἀπὸ μέλη τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου Θήρας, οἱ κ. κ. Πᾶνος Ζέρβας προϊστάμενος Γραφείου Θήρας καὶ Πᾶνος Σαββίδης Πρόεδρος τῆς ΕΦΟ.

Ὁ κ. Ντυκρὸς, μανθάνομεν ὅτι ἀφικνεῖται ἀπ' ἐνὸς μὲν διὰ τὴν πάσῃ καὶ Ἑλληνικὸν παράσημον, διὰ τὰς ὕβρεις τοῦ Γραμματέως του πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἰδίως δὲ διὰ τὴν ἐνισχύσῃ τὸν Θηρευτικὸν Νόμον Μεταξῆ, ὅστις σείεται ἐκ βάθρων, καὶ νὰ ἀποσπᾷ ἐπισήμους δηλώσεις ὅτι δὲν θὰ ἐπιτραποῦν τὰ ἀνοιξιὰτικα θηράματα εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ τὴν δύνανται ἀνέτως οἱ πατριῶται του Φραντσέζοι κυνηγοί, νὰ δεκατίζουν τὰ διαβατικά μετὰ τὴν καναδριέρες καὶ τὰ δίχτυα.

Ἐπὶ τῶν παρασημίων τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεως τοῦ κ. Ντυκρὸ θὰ ἀσχοληθῶμεν ἐκτενῶς εἰς τὸ προσεχὲς τεύχος, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ δημοσιεύσωμεν καὶ σχετικὰς διαμαρτυρίας τῶν Ἑλληνικῶν κυνηγετικῶν Ὁργανώσεων.

Γιὰ τὴν μελέτην
μόνον με
ΙΔΕΑΛ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Δραχμὰς 5 κατὰ στίχον.

ΚΥΝΗΓΟΙ. Ἀνοίξατε ἓνα φυσίγγιον **Ράδιο Χ.** διὰ νὰ ἰδῆτε εἰς εἰς γειμασμένα συμφῶνως Ἀμερικανικῆς ἐφευρέσεως. Ἐμπεριέχουν πυρίτιδα **Λιττόρια**, ἐφευρέσεως 1934 καὶ πωλοῦνται παρὰ τῇ Βελγικῇ Ἀγορᾷ μόνον 3 1)2 δραχμὰς ἑκαστον.

ΑΠΩΛΕΣΘΗ σκύλλα σέττερο ἰσλανταί, λεπτοκαμωμένη μαλλιαρή, ἐξ ὀλοκλήρου κόκκινη με μόνον ὀλίγο ἄσπρο εἰς ἄκρα ποδῶν καὶ λευκὴν γραμμὴν κατὰ μῆκος κεφαλῆς. Ἀκούει ὄνομα **TZINA**. Παρακαλεῖται ὁ γνωρίζων περὶ διαμονῆς τῆς νὰ εἰδοποιήσῃ: Τσόρην, Ἀθήνας, Προαετιέλου 29 καὶ ἀμοιφθῆσεται καλῶς. Τοῦ δὲ τυχὸν κρατήσαντος ἢ προτιθεμένου ν' ἀγοράσῃ ἐπιστᾶται ἡ προσοχὴ ἐπὶ συνεπειῶν τοῦ νόμου περὶ κυνηγετικῶν κυνῶν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Γ. Καλλίγερον, Κύθηρα. Ἐχετε ἀπολύτως δίκαιον. Σὰς ζητοῦμεν συγγνώμην. **Α. Κούμπαν. Μυτιλήνη.** Ἐφέραμεν διόρθωσιν. **Σωτ. Κασσαρ. Λάρισα.** Δὲν ἐνεκρίθη. Προσπαθήσατε καὶ ἴσως γράψετε καλλίτερον. **Νικ. Χριστουπίτην. Κηφισσία.** Ἐλήφθη ἀργά. Εἰς τὸ προσεχές. **Θ. Λογαράν. Νάξον.** Τὸ Ὑπουργεῖον μάς ἐγνώρισεν ὅτι ἐπέστρεψε τὴν αἰτησιν εἰς τὸ Δασονομεῖον πρὸς ὑποβολὴν συμπληρωματικῶν δηλώσεών σας. **Κ. Κεχαγιάν. Ν. Κοκκινιά.** Ὑποθέτομεν ὅτι θὰ πρόκειται περὶ μικροῦ ἐλαφιοῦ ἢ περὶ... τέρατος. **Ι. Σφυρῆν. Πλάτανον.** Τὸ Ὑπουργεῖον θὰ σὰς ἀπαντήσῃ. Τὸ ὑπόμνημα εἶναι μακροσκελὲς καὶ ἀδυνατοῦμεν νὰ τὸ δημοσιεύσωμεν. Παντηκοντάδραχμον εἰς διάθεσίν σας. **Καρ. Δερνάλ. Χίον.** Λυπούμεθα διότι δὲν ἐλάβετε ἡμετέραν 16 Δεκεμβρίου. Ὁ τόμος θὰ εἶναι ἑτοιμος τὸν προσεχῆ μῆνα, ὁπότε καὶ θὰ λήξῃ τὸ δεύτερον μέρος, ἐπισυναπτομένου τοῦ τελευταίου φυλλαδίου ἐντὸς τοῦ περιοδικοῦ. **Θαλ. Καλιγ. Ἡράκλειον.** Ἐλήφθη ἀργά. Εἰς τὸ προσεχές.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ἀνεχώρησε τὴν 25 Ἰανουαρίου διὰ τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην, ὁ φίλος συνεργάτης μας κ. Πᾶνος Σαββίδης.

41577..

Ἐμπρὸς... Γαιανδρακιμπορικὴ ἑταιρία
TANES
Ἔμαι ἐνδουσιασμένη με Ἰωνανθακίτην σὰλ
ὀρισμένως δὲ σὰλ προλιμὸν ὅσι...

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΠΥΡΙΤΙΣ

“ΡΑΠΙΝΤ,”

Ὁ τίτλος τῆς τὸ δηλοῖ. Ἀποτελεῖ τὸ θαῦμα τῆς ἐξελισσομένης πυριτιδοποιίας, ἡ νεωτάτη ἀκαπνος πυρίτις “**RAPID**” τὴν ὁποῖαν εἰσάγομεν χάριν τῶν Ἑλλήνων κυνηγῶν.

Ὑπερτέρα πάσης ἄλλης Ἰταλικῆς, Βελγικῆς, Γερμανικῆς καὶ Ἀγγλικῆς. Ἀνεπηρέαστος εἰς τὰς καιρικὰς μεταβολὰς, μετὰ μορφὴν κόκκων. Δὲν ἀναπτύσσει ἀερίαν ἐπιφέρωντα ὀξείδωσιν. Ἐλαττώνει τὸ λάκτισμα. Δὲν ἀφίνει κατάλοιπα.

Μετὰ ἐν κυλῖνον μεγάλου ὄγκου πυρίτιδος “**RAPID**” δύνασθε νὰ γεμίσατε 143 φυσίγγια μικρᾶς γομώσεως καὶ 117 τῆς μεγαλυτέρας τοιαύτης.

Κυνηγοί. Δοκιμάσατε ἀπλῶς διὰ νὰ πεισθῆτε.

Ἀποκλειστικοὶ ἀντιπρόσωποι διὰ τὴν Ἑλλάδα

ΚΑΛΚΑΤΖΑΚΟΣ — ΑΘ. ΦΙΤΣΟΥΡΙΚΑΣ

Λυκούργου 11 — ΑΘΗΝΑΙ

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΥΡΙΤΙΔΟΠΟΙΕΙΟΥ
& ΚΑΛΥΚΟΠΟΙΕΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

Πυρίτις μαύρη ὑπενόμων.

Δυναμίτιδες, Φορσίτις, Στρήτ, Ἀρμονίτις, Ὑπερ-ἀρμωνάλ.

Φυσίγγια περιστρώπων καὶ πολεμικῶν ὄπλων. Θρυαλλίδες, Σκάγια, Καψύλια Δυναμίτιδος. Μηχανουργικαὶ ἐργασίαι πάσης φύσεως καὶ ἀκριβείας.

Ἀνταλλακτικὰ αὐτοκινήτων.

Ὀβίδες, Χειροβομβίδες, Πυροσωλήνες.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡῃ ΚΑΘΕ ΚΥΝΗΓΟΣ

—Θὰ τὸ εὑρετε στοὺς βιβλιοδετημένους τόμους τοῦ περιοδικοῦ.

—Ζητήσατε τὸν Α', Β', Γ' καὶ Δ' τόμους μας πρὸς δραχ. 100 ἑκαστον.

—Εἶναι ὁ καλλίτερος σύντροφός σας καὶ τὸ πρακτικώτερον δῶρον.

ΖΥΘΟΣ ΦΙΞ

Μετὰ
κάθε κυνήγι
τὸ δροσιτικώ-
τερο καὶ δυνα-
μωτικώτερο
ποτόν

ΖΥΘΟΣ
ΦΙΞ

ΤΥΠΩΝ

ΒΙΕΝΝΗΣ

ΠΙΛΣΕΝ

ΜΟΝΑΧΟΥ

Πᾶσα αἰτήσις περὶ ἐγγραφῆς συνδρομητοῦ πρέπει νὰ συνοδεύηται καὶ μετὰ τὸ ἀντίτιμον. Ἐμβάσατε τὰς συνδρομὰς σας μετὰ ταχυδρομικὰς ἐπιταγὰς ἐπ' ὀνόματι τοῦ κ.

ΑΛΕΞ. ΠΕΠΟΥΝΑΚΗ

Πλάτωνος 15 — ΠΕΙΡΑΙΑ

Εἶναι τὸ εὐδηνότερον καὶ ταχύτερον μέσον. Προσέτι δύνασθε ὁποσθεν τῆς ἐπιταγῆς νὰ σημειώσητε ὅτι θέλετε ἀνεῖν ἄλλης δαπάνης.

SHPC

ΚΥΝΗΓΟΙ

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΥΡΙΤΙΔΟΠΟΙΕΙΟΥ & ΚΑΛΥΚΟΠΟΙΕΙΟΥ

...Πάντοτε με πυρίτιδα

ΙΔΕΑΛ

ΑΚΑΠΝΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΥΡΙΤΙΣ

Ι Δ Ε Α Λ

— Η **Ακαπνος ΙΔΕΑΛ** είναι υπερέτερα των εισαγομένων ευρωπαϊκών. Συγκέντρωση άριστη και ταχύτης μεγίστη. Είς διάρρησιν είναι ή πλέον ιδανική πυρίτις.

— Η **Μαύρη ΕΞΤΡΑ** απέδειχθη άπαράμιλλος διά τὰ χειμωνιάτικα περάσματα. Εύθηνή και με άποτελέσματα έκπληκτικά, χωρίς να κουράζη και να λερώνη την κάννην

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΦΥΣΙΓΓΙΑ ΙΔΕΑΛ
ΤΥΠΟΥ "ΘΑΝΑΤΟΣ"

Με **Ακαπνον** πυρίτιδα **ΙΔΕΑΛ**, είναι μοναδικά εις άπόδοσιν από άπόψεως κανονικής συγκεντρώσεως. Αί δοκιμαί τὰ απέδειξαν έφάμιλλα των καλλιτέρων και ακριβωτέρων Ευρωπαϊκών φυσιγγίων. Κρατούν επί τόπου νεκρόν τὸ θήραμα. Τά μόνα κατάλληλα διά τὸ κλίμα μας και εις τιμὰς προσιτὰς δι' όλους τοὺς κυνηγούς.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΑ
ΑΜΕΣΩΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ
ΟΠΛΟΠΩΛΗΝ ΣΑΣ

SHPC